

Zpráva
o činnosti
a hospodaření
Energetického regulačního úřadu
za rok
2004

Úvodní slovo předsedy Energetického regulačního úřadu – ohlédnutí za rokem 2004	3
1. Úvod	7
1.1 Postavení ERÚ	7
1.2 Hlavní úkoly v roce 2004	7
1.3 Organizace a řízení	7
1.3.1 Organizační struktura k 31. prosinci 2004	8
1.3.2 Poradní sbor předsedy a jeho činnost	8
2. Změny legislativního rámce pro regulaci v energetických odvětvích	11
2.1 Legislativa Evropských společenství	11
2.2 Spolupráce při zpracování novely energetického zákona	11
2.3 Spolupráce při zpracování návrhu zákona o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie	12
2.4 Sekundární legislativa	12
3. Regulační rámec	15
3.1 Výsledky I. regulačního období a koncepce II. regulačního období	15
3.1.1 I. regulační období	15
3.1.2 Obecný přístup k nastavení podmínek pro II. regulační období	15
3.2 Elektroenergetika	16
3.2.1 Pravidla trhu s elektřinou	16
3.2.2 Tvorba cen	17
3.2.3 Charakteristika cenových rozhodnutí	21
3.3 Plynárenství	22
3.3.1 Pravidla trhu s plynem	22
3.3.2 Tvorba cen	23
3.3.3 Charakteristika cenových rozhodnutí	26
3.4 Teplárenství	26
3.4.1 Regulace cen v teplárenství	26
3.4.2 Hodnocení regulace cen tepelné energie v roce 2004	26
3.4.3 Vývoj cen tepelné energie	27
3.4.4 Regulace cen tepelné energie připravovaná v roce 2004 pro další období	29
3.5 Přehled cenových rozhodnutí v roce 2004	30
4. Licence v energetice	33
4.1 Licenční politika	33
4.2 Energetický regulační fond	33
4.3 Uznávání odborné kvalifikace	34
5. Správní řízení a řešení sporů v roce 2004	37
5.1 Přehled hlavních správních řízení	37
5.1.1 Elektroenergetika	37
5.1.2 Plynárenství	37
5.1.3 Teplárenství	37
5.2 Přehled hlavních cenových a smluvních sporů	37
5.2.1 Elektroenergetika	37
5.2.2 Plynárenství	38
5.2.3 Teplárenství	38
5.3 Řízení o rozkladu, činnost rozkladové komise	39
5.3.1 Elektroenergetika	39
5.3.2 Plynárenství	39
5.3.3 Teplárenství	39
5.3.4 Udělování licencí	39
5.4 Stížnosti	39
6. Spolupráce s orgány státní správy, Poslaneckou sněmovnou a Senátem Parlamentu ČR	43
6.1 Vláda a ústřední orgány státní správy	43
6.2 Spolupráce s Poslaneckou sněmovnou a Senátem Parlamentu ČR	43
6.3 Projekt reformy a modernizace ústřední státní správy	43

7.	Mezinárodní spolupráce	47
7.1	Evropská unie	47
7.2	Rada evropských energetických regulátorů (CEER)	47
7.3	Skupina evropských regulátorů pro elektřinu a plyn (ERGEG)	48
7.4	Regionální asociace energetických regulátorů (ERRA)	48
7.5	Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD)	48
7.6	Mezinárodní energetická agentura (IEA)	48
7.7	Evropská banka pro obnovu a rozvoj (EBRD)	48
7.8	Zahraníční cesty	49
8.	Informační činnost ERÚ	53
8.1	Vztah k veřejnosti a ke sdělovacím prostředkům	53
8.2	Komunikace s regulovanými a dalšími subjekty	53
8.3	Publikační činnost	54
9.	Rozpočtové hospodaření ERÚ	57
9.1	Rozpočet kapitoly	57
9.2	Příjmy kapitoly	57
9.3	Plnění závazných ukazatelů	57
9.4	Peněžní fondy	58
9.5	Energetický regulační fond	58
9.6	Phare	58
9.7	Výsledky rozpočtového hospodaření	59
9.7.1	Úspory provozních nákladů	59
9.7.2	Programové financování	59
9.7.3	Výdaje na zahraniční pracovní cesty	60
9.8	Zdokonalování vnitřního informačního systému	61
10.	Vnitřní kontrolní činnost	65
11.	Oblast lidských zdrojů	69
11.1	Personální agenda	69
11.2	Vzdělávání zaměstnanců	70
12.	Závěr	73
Příloha č. 1	75
Příloha č. 2	77

V předkládané zprávě hodnotí Energetický regulační úřad již čtvrtý rok své činnosti. Jsem rád, že mohu konstatovat pokrok v kvalitě i v rozsahu práce, jenž úřad vykonal od svého zřízení v roce 2001 pro spolehlivé fungování energetického sektoru, zabezpečení rovných podmínek pro vstup podnikatelů na trh a stabilitu dodávek energií pro konečné spotřebitele za rozumné ceny.

Rozvoj energetických trhů v Evropě, včetně požadavků na jejich další liberalizaci, klade nové požadavky na zdokonalení organizace vnitřního trhu s elektřinou a plynem, na kvalitnější vymezení legislativního rámce, včetně úpravy postavení, práv a povinností regulačních úřadů.

Od 1. května 2004, vstupem České republiky do Evropské unie, se směrnice a nařízení Evropských společenství, upravující společná pravidla pro vnitřní trh s elektřinou a plynem, staly přímo závaznými i v České republice. Proto bylo nutné, aby se již od roku 2003 zaměřily některé činnosti ERÚ na úpravu základní legislativní normy – energetického zákona vymezujícího prostředí pro podnikání v energetických odvětvích a podmínky pro regulaci v energetice tak, aby odpovídaly dikci komunitárních právních předpisů. Tyto práce, koordinované Ministerstvem průmyslu a obchodu ČR, vyvrcholily v roce 2004.

V souvislosti s úpravou základní energetické legislativy bylo nutné nově zpracovat nebo novelizovat celou řadu vyhlášek, které jsou, co do významu a rozsahu, nepostradatelné pro většinu účastníků na energetických trzích.

Energetický regulační úřad, ve spolupráci se zástupci Plynárenské unie a po diskusi s účastníky trhu s plynem, připravil a vydal dosud chybějící vyhlášku o pravidlech trhu s plynem, která se stala jedním ze základních předpokladů pro zahájení I. etapy otevírání trhu s plynem.

Hovořím-li o úpravách sekundárních legislativních předpisů v elektroenergetice a plynárenství, potom musím zdůraznit, že rok 2004 znamenal pro ERÚ i pro regulované subjekty zásadní změnu. V tomto roce skončilo první období ekonomické regulace, jehož pravidla byla formulována zároveň se zřízením úřadu. Model regulace pro I. regulační období, které bylo tříleté, byl oproti předchozímu způsobu nákladové regulace založen na motivaci energetických společností ke zvyšování efektivity jejich hospodaření. Energetický regulační úřad proto v průběhu roku 2004 provedl analýzu výsledků regulace cen dodávek a služeb u jednotlivých společností v I. regulačním období. Zhodnocení fungování regulačních mechanismů v minulém období se stalo východiskem pro parametry regulace cen pro II. regulační období.

Regulační pravidla a postupy pro II. regulační období byly po projednání s představiteli energetických společností zakotveny v novele „regulační vyhlášky“ a představují pro všechny účastníky trhu s elektřinou stabilní právní rámec do roku 2009.

V této souvislosti je nutno se zmínit i o zabezpečení podpory využívání obnovitelných zdrojů energie. Energetický regulační úřad se zúčastnil přípravy návrhu nového zákona upravujícího podporu využívání obnovitelných zdrojů k výrobě elektřiny a zpracovával analýzy dopadů podpory těchto zdrojů do cen konečných spotřebitelů pro jednání výborů Poslanecké sněmovny a Senátu Parlamentu ČR.

Mezinárodní spolupráce je pro Energetický regulační úřad významnou prioritou. Vstup České republiky do Evropské unie vyvolal rozsáhlejší zapojení úřadu v celé řadě činností. Výrazně se rozšířila spolupráce s odbornými orgány Evropských společenství, zejména s Generálním ředitelstvím Evropské komise pro dopravu a energetiku. Pokrok v této dříve opomíjené spolupráci přinesl všem zúčastněným užitek při koncipování společných stanovisek a koncepčních materiálů. Se vstupem České republiky do Evropské unie se stal Energetický regulační úřad plnoprávním členem Rady evropských energetických regulátorů. To nám umožňuje přímo spolupracovat s ostatními regulátory členských zemí na koordinaci společného postupu při implementaci a aplikaci legislativy Evropských společenství a předávání zkušeností z regulační praxe. Spolu se členstvím ve Skupině evropských regulátorů pro elektřinu a plyn (ERGEG), která je poradním orgánem Evropské komise, přináší přímá účast zástupců úřadu v těchto institucích první konkrétní výsledky z jeho každodenní práce.

I v roce 2004 plnil náš úřad všechny úkoly spojené s vydáváním, se změnou a s rušením licencí pro podnikání v energetických odvětvích. Oproti předchozím rokům se soustředila práce úřadu hlavně na modifikaci již platných licencí vyvolaných procesem otevírání trhu s elektřinou a plynem a na kontrolu plnění podmínek stanovených v licencích.

Je nutné konstatovat, že ne vše se v roce 2004 podařilo. Z důvodů potřeby změny informační komunikace ERÚ bylo vypsáno výběrové řízení na dodání nového informačního systému. Nabídky na informační systém, které ERÚ obdržel, však byly velmi rozdílné a prakticky neporovnatelné, proto bylo nutné veřejnou obchodní soutěž zrušit. Tento úkol nás tedy čeká v roce 2005. Vyřešení koncepce informačního systému úřadu v co nejkratší době je předpokladem pro zdokonalení regulačního procesu a užších vztahů s regulovanými subjekty.

V roce 2004 pokračovala optimalizace rozmístění pracovníků úřadu mezi sídlem úřadu v Jihlavě a dislokovaným pracovištěm v Praze. Tomu odpovídaly i potřebné organizační změny. V současné době je tento proces ukončen a jsem přesvědčen, že je vytvořen předpoklad pro efektivní práci úřadu v daných možnostech.

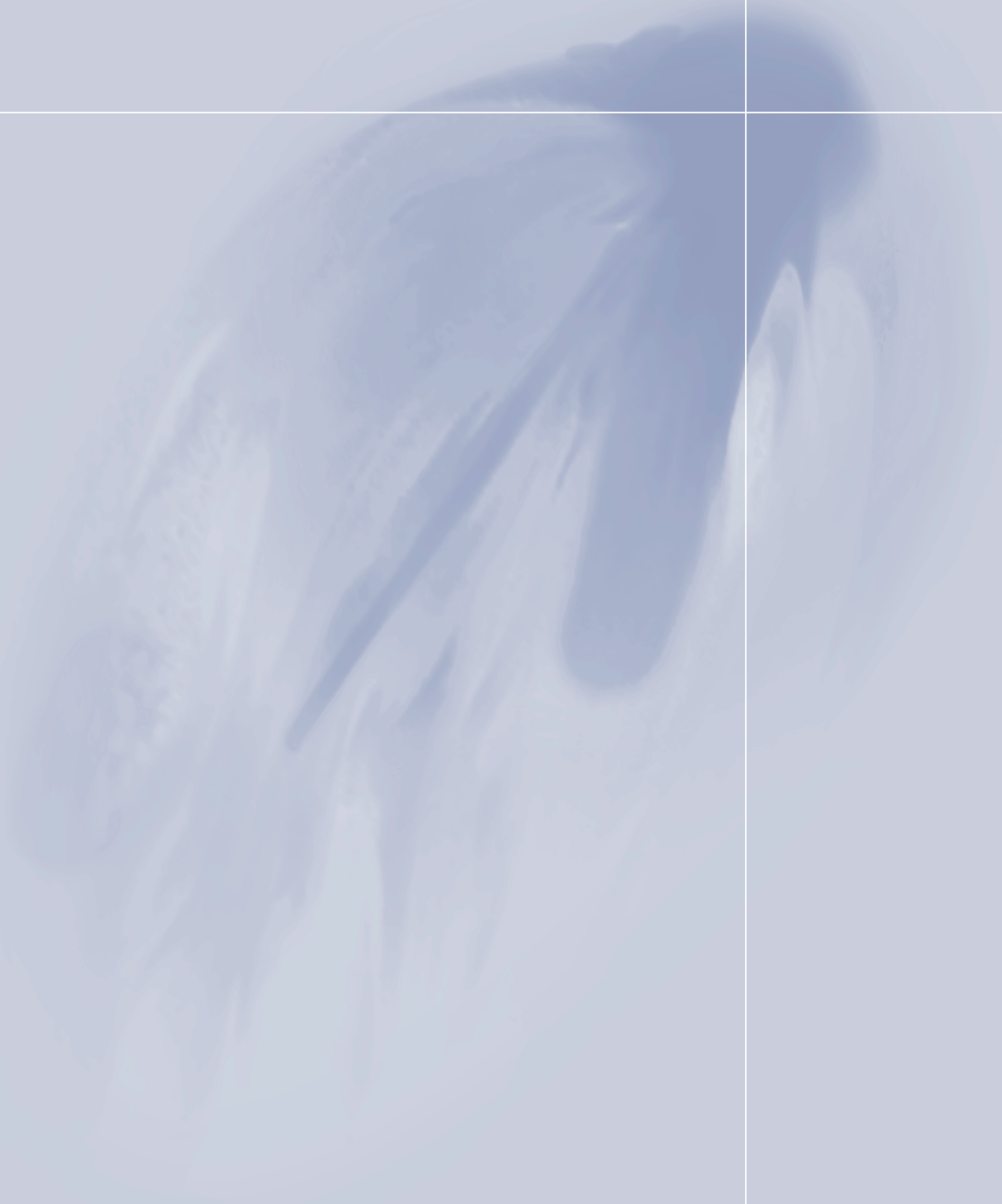
Hodnotím-li uplynulý rok, mohu prohlásit, že to byl rok úspěšný, a že úřad své náročné úkoly splnil. Přitom nebyly překročeny plánované náklady úřadu.

Všem, kteří se na plnění těchto úkolů podíleli, chci poděkovat. Ať již to byli členové různých pracovních skupin složených převážně z externích pracovníků, nebo přímo pracovníci úřadu.

Jsem přesvědčen, že výsledky činnosti úřadu, dosažené v prvních letech regulační praxe i nastavené strategické cíle pro II. regulační období, vyjadřují odhodlání vytvářet jasné regulační prostředí akceptované všemi účastníky na energetických trzích, jehož finálním efektem bude spokojenost konečných spotřebitelů.

Ing. Josef Fiřt
předseda Energetického regulačního úřadu

Energetický regulační úřad (ERÚ nebo úřad) provádí regulaci trhu za účelem nahrazení tržních mechanismů v těch oblastech energetických odvětví, kde není možná konkurence a kde hrozí zneužití monopolního postavení.

V oblasti energetiky vytváří předpoklady pro řádné fungování hospodářské soutěže, chrání zájmy spotřebitelů i držitelů licencí, kontroluje dodržování podmínek podnikání u držitelů licencí a vytváří předpoklady pro spolehlivost dodávek elektřiny, plynu a tepla.

1.1 Postavení ERÚ

Energetický regulační úřad byl zřízen k 1. lednu 2001 zákonem č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, jako správní úřad pro výkon regulace v energetice.

Podle § 2 odst. 1 bodu 10 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, je ERÚ „dalším ústředním orgánem státní správy“ se samostatnou kapitolou státního rozpočtu číslo 349.

1.2 Hlavní úkoly v roce 2004

Legislativa

Činnost úřadu byla v roce 2004 především zaměřena na zdokonalení legislativního rámce z hlediska aproximace práva České republiky s právem Evropských společenství (ES) v oblasti upravující liberalizaci trhů s elektřinou a plynem v rámci jednotného vnitřního trhu a bezpečnosti dodávek energií. Úkol byl realizován ve spolupráci s předkladatelem, Ministerstvem průmyslu a obchodu ČR (MPO), při zpracování novely energetického zákona, návrhu zákona o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů) a souvisejících prováděcích předpisů upravujících regulační rámec.

V oblasti sekundární legislativy byly zabezpečeny požadavky související se zahájením liberalizace trhu s plynem od 1. ledna 2005 vydáním vyhlášky ERÚ č. 673/2004 Sb., kterou se stanoví pravidla pro organizování trhu s plynem.

II. regulační období

V oblasti ekonomické regulace podnikání byl rok 2004 pro ERÚ důležitým mezníkem v jeho činnosti. Úřad provedl analýzu plnění cílů stanovených pro I. regulační období a efektivnosti regulace v letech 2002 až 2004 a připravil strategii, metodiku a konkrétní nastavení parametrů pro II. regulační období (2005 až 2009) pro odvětví elektroenergetiky, plynárenství a teplárenství.

Mezinárodní vztahy

Vstup České republiky do Evropské unie (EU) znamenal pro ERÚ rozsáhlejší zapojení do spolupráce s jejími odbornými orgány a především s Radou evropských energetických regulátorů (CEER). Úřad se soustředil na posílení mezinárodních vztahů a komunikace s orgány EU.

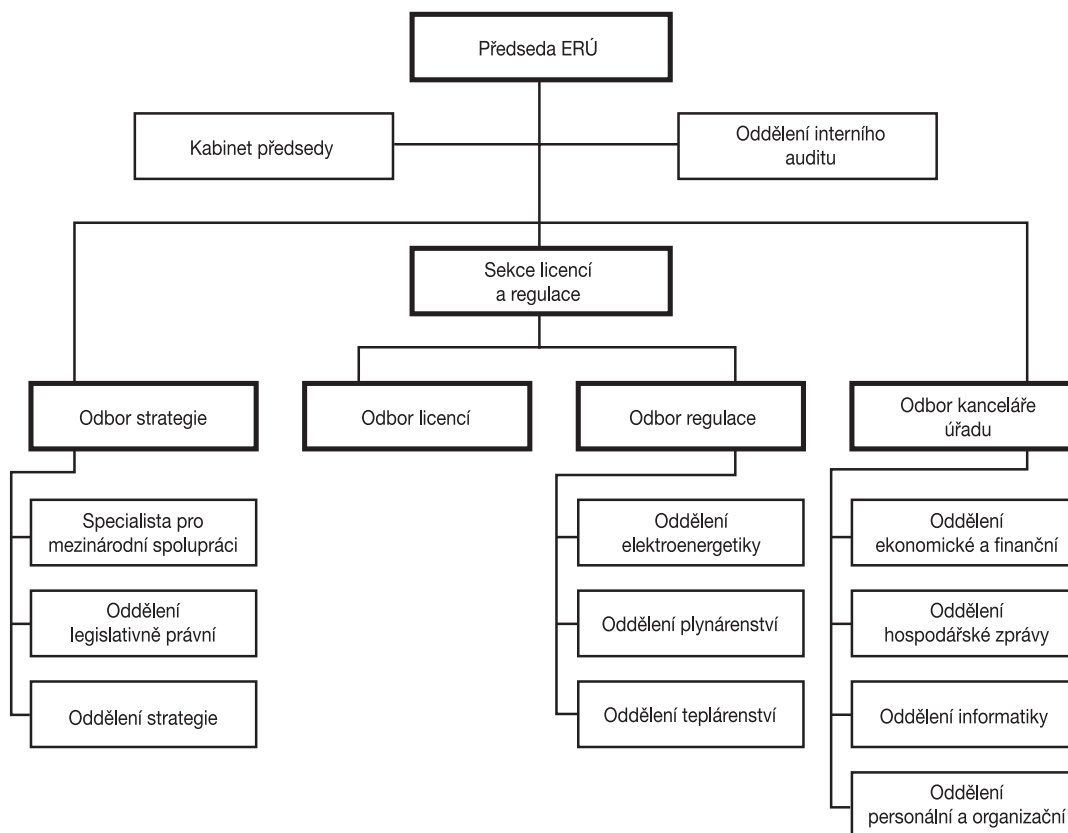
Posílení mezinárodní spolupráce a komunikace s orgány EU bylo realizováno vysláním pracovníka ERÚ na stáž v sekretariátu CEER.

1.3 Organizace a řízení

Vláda svým usnesením č. 798 ze dne 25. srpna 2004 odvolala k 31. srpnu 2004 Ing. Pavla Brychtu, CSc., z funkce předsedy Energetického regulačního úřadu a s účinností od 1. září 2004 jmenovala do této funkce Ing. Josefa Fiřta.

Činnost úřadu a rozšiřování jeho kompetencí vedly v 1. pololetí roku 2004 k organizační změně, kdy rozhodnutím předsedy ERÚ byla působnost odboru licencí, realizovaná v minulých letech na dvou pracovištích (Jihlava, dislokované pracoviště Praha), v plném rozsahu soustředěna do sídla úřadu v Jihlavě.

1.3.1 Organizační struktura k 31. prosinci 2004

Předseda
 Místopředseda a ředitel sekce licencí a regulace
 Ředitel odboru licencí
 Ředitel odboru regulace
 Ředitelka odboru strategie
 Ředitel odboru kanceláře úřadu

Ing. Josef Fiřt
 Ing. Blahoslav Němeček
 Bc. Luděk Pražák
 Ing. Stanislav Trávníček
 Ing. Martina Veselá
 Ing. Viktor Kirschner

1.3.2 Poradní sbor předsedy a jeho činnost

Poradní sbor předsedy ERÚ, který byl zřízen v dubnu 2003 a je složen z odborníků ze státních úřadů, spotřebitelských a podnikatelských sdružení a zástupců odborových svazů, významně přispívá k objektivnímu rozhodování předsedy především ve strategických otázkách regulace.

Poradní sbor se v roce 2004 sešel na třech zasedáních.

Na únorovém zasedání projednal především návrh novely energetického zákona a návrh zákona o podpoře využívání obnovitelných zdrojů z hlediska činnosti ERÚ. Členové poradního sboru přednesli konkrétní připomínky k upřesnění regulačního rámce, práv a povinností ERÚ a zpracování sekundární legislativy navazující na obě zákonné normy.

Na květnovém zasedání byl mimo diskuzi o připravované energetické legislativě projednán postup a harmonogram přípravy podmínek regulace pro II. regulační období v elektroenergetice, plynárenství a teplárenství. Kladně byl přijat především navrhovaný transparentní harmonogram postupu regulace a účast regulovaných společností na tomto procesu.

Na listopadovém zasedání poradního sboru byl projednán, mimo konečnou verzi přípravy II. regulačního období, materiál pro 50. zasedání Rady hospodářské a sociální dohody ČR (RHSD) Příčiny zvýšení ceny elektrické energie, plynu a tepla pro rok 2005 až 2007 a její vliv na ekonomický růst, který byl po diskuzi doporučen k předložení RHSD.

Změny legislativního rámce
pro regulaci v energetických odvětvích

2.1 Legislativa Evropských společenství

V roce 2004 byl doplněn stávající rozsah legislativy Evropských společenství upravující společná pravidla pro vnitřní trh s elektřinou a plynem, podmínky přístupu k síti pro přeshraniční směny elektřiny, podporu kogenerace založené na poptávce po užitečném teple na jednotném vnitřním trhu a opatření k zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu.

Mezi předpisy upravující obecně oblast liberalizace energetiky, patří:

- a) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/54/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 96/92/ES;
- b) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/55/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 98/30/ES;
- c) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/77/ES ze dne 27. září 2001 o podpoře elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie na vnitřním trhu s elektřinou;
- d) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/67/ES ze dne 26. dubna 2004 o opatřeních k zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu;
- e) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/8/ES ze dne 11. února 2004 o podpoře společné výroby elektřiny a tepla (kogenerace) na základě poptávky po užitém teple na vnitřním trhu s energiemi, kterou se mění směrnice 92/42/EHS;
- f) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1228/2003 ze dne 26. června 2003 o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou.

Uvedené předpisy upravily především principy nediskriminačního a transparentního přístupu do přenosové, přepravní a distribučních soustav za spravedlivé ceny, požadavky na právní oddělení jednotlivých činností dodávkového řetězce na samostatné podnikatelské subjekty (tzv. unbundling), zřízení regulačních autorit a provádění účinné regulace, zakotvení ochrany domácností a malých podnikatelů, nové stanovené termíny etap otevírání trhu s elektřinou a plynem a podmínky pro využívání elektřiny z obnovitelných zdrojů.

2.2 Spolupráce při zpracování novely energetického zákona

Nové požadavky na organizaci energetických trhů byly východiskem pro zpracování novely zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, na jehož zpracování se v částech upravujících regulační rámec spolu s předkladatelem, kterým bylo Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR, podílel také Energetický regulační úřad.

Při projednávání návrhu zákona ve Výboru pro veřejnou zprávu, regionální rozvoj a životní prostředí a v Hospodářském výboru Poslanecké sněmovny byla během roku 2004, ve spolupráci s odborníky MPO a ERÚ, prodiskutována řada pozměňujících návrhů s doporučením pro konečné znění novely zákona.

Novela energetického zákona č. 670/2004 Sb. byla uveřejněna v částce 228/2004 Sbírký zákonů a nabyla účinnosti dne 30. prosince 2004.

Novela energetického zákona upravuje řadu vztahů a institutů, které se týkají činnosti ERÚ. Jde především o:

- a) specifikaci případů, kdy není třeba pro podnikání v energetice udělovat licenci,
- b) úpravu podmínek udělování licencí včetně náležitostí žádostí a rozhodnutí o udělení licence zejména s ohledem na podnikání zahraničních fyzických a právnických osob,
- c) rozšíření povinnosti poskytnutí zařízení pro výkon povinnosti nad rámec licence i na vlastníky – nedržitele licence,
- d) zakotvení úpravy postavení a s tím souvisejících práv a povinností poskytovatele univerzální služby, tj. subjektu povinného dodávat elektřinu a plyn domácnostem a malým podnikatelům za regulované ceny,
- e) zpřesnění úpravy Energetického regulačního fondu zejména ve vztahu k zákonu o správě daní a poplatků a postupů naplňování fondu,
- f) úpravu a zpřesnění kompetencí ERÚ, zvýraznění kontrolní pravomoci ERÚ jako cenového orgánu atd.,
- g) nahrazení dosavadní úpravy odděleného účtování novou úpravou regulačního výkaznictví s efektivními nástroji její konkretizace prováděcími právními předpisy ERÚ,
- h) úpravu regulovaného přístupu k přenosové, přepravní a distribučním soustavám a těžebním plynovodům,
- i) podrobnou a konkretizovanou úpravu právního, manažerského a organizačního oddělení poskytovatelů regulovaných činností přenosu elektřiny, přepravy plynu a distribuce elektřiny a plynu od neregulovaných činností výroby a obchodu s elektřinou a plynem,
- j) nové rozdělení práv a povinností mezi držitele licencí na distribuci elektřiny nebo plynu a licencí na obchod s elektřinou nebo plynem; odstranění rozdílného přístupu k jednotlivým kategoriím konečných zákazníků, kdy před novelizací energetického zákona byla dodávka elektřiny nebo plynu povinností držitele licence na distribuci, a naopak dodávka oprávněným zákazníkům byla uskutečňována na základě licence na obchod,
- k) nově zapracovanou podporu výroby elektřiny z kombinované výroby elektřiny a tepla a druhotných zdrojů v důsledku implementace některých závazků vyplývajících ze směrnice 2004/8/ES.

2.3 Spolupráce při zpracování návrhu zákona o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie

Od roku 2003 se zástupci ERÚ účastnili pracovní skupiny připravující nový zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů. Při účasti v této pracovní skupině navrhli zástupci úřadu systém, který umožňuje podporovat obnovitelné zdroje po úplném otevření trhu s elektřinou. Navržený systém formou kvót a certifikátů se stal základem systému podpory, který byl zakotven v návrhu zákona o podpoře využívání obnovitelných zdrojů. K předložení vládního návrhu zákona do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky připravil Energetický regulační úřad teze dvou vyhlášek. Jednalo se o vyhlášku, kterou se stanoví podrobnosti o způsobu evidence, vykazování a zúčtování zelených certifikátů a vyhodnocování plnění roční kvóty, a o vyhlášku o vykazování množství elektřiny při společném spalování biomasy a neobnovitelného zdroje a o vydávání záruk původu elektřiny z obnovitelných zdrojů.

V průběhu projednávání návrhu zákona v parlamentních výborech v roce 2004 Energetický regulační úřad, na žádost těchto výborů, připravil analýzu týkající se dopadů podpory obnovitelných zdrojů energie do cen konečných zákazníků při splnění indikativního cíle podílu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů do roku 2010.

Vzhledem k tomu, že původní vládní návrh zákona byl během projednávání v parlamentních výborech shledán jako systém administrativně náročný a spojený s určitými riziky dosažení cílového podílu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů, podílel se Energetický regulační úřad na přípravě pozměňovacích návrhů k vládnímu návrhu zákona a následně zpracoval komplexní pozměňovací návrh, který mění systém podpory pro obnovitelné zdroje z původně navrhovaného systému kvót a certifikátů na systém minimálních výkupních cen a zelených bonusů.

Návrh zákona obsahující podporu formou zelených bonusů byl v únoru 2005 Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky postoupen Senátu Parlamentu České republiky.

2.4 Sekundární legislativa

Zahájení postupného otevírání trhu s plynem, pokračující liberalizace trhu s elektřinou a nutnost nastavení podmínek pro další regulační období vyvolalo potřebu vydat novou vyhlášku, upravující pravidla trhu s plynem a novely stávajících vyhlášek, upravujících pravidla trhu s elektřinou, podmínky a postupy regulace.

Vyhláška č. 673/2004 Sb., kterou se stanoví pravidla pro organizování trhu s plynem, byla vydána dne 21. prosince 2004, s účinností od 1. ledna 2005.

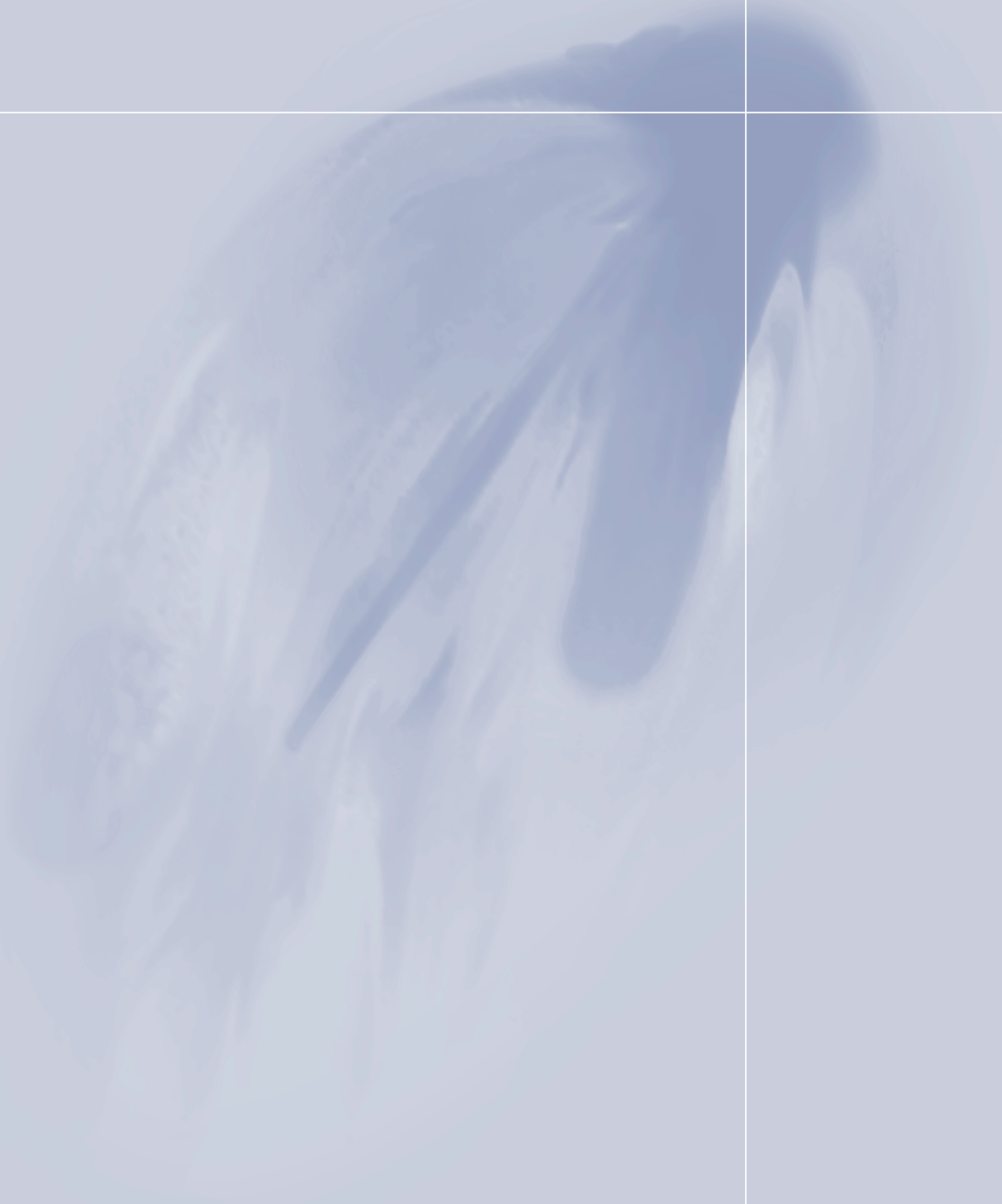
Jedná se o zcela zásadní právní předpis provádějící některé instituty energetického zákona a upravující nezbytné vztahy související s otevíráním trhu s plynem a vykonáváním obchodních činností prostřednictvím přístupu do plynárenské soustavy. Význam uvedené vyhlášky je umocněn tím, že energetický zákon v úpravě mnoha institutů odkazuje na pravidla pro organizování trhu s plynem, a nevydání daného předpisu by fakticky znemožňovalo dovolání se zákonných oprávnění účastníků trhu na přístup do plynárenské soustavy a odběratelů na změnu dodavatelů.

Vyhláška č. 614/2004 Sb., kterou se mění vyhláška č. 373/2001 Sb., kterou se stanoví pravidla pro organizování trhu s elektřinou a zásady tvorby ceny za činnosti operátora trhu, ve znění pozdějších předpisů, byla vydána dne 29. listopadu 2004 s účinností od 1. ledna 2005 s výjimkou ustanovení bodu 44, které nabylo účinnosti dnem vyhlášení.

Novelu vyhlášky si vyžádala další etapa otevírání trhu s elektřinou v České republice, kdy se od 1. ledna 2005 stávají oprávněnými zákazníci všichni koneční zákazníci s výjimkou domácností, které se stanou oprávněnými zákazníky až od 1. ledna 2006. Liberalizace elektroenergetického trhu vyvolala nutnost novelizovat principy a postupy, jejichž uplatnění je nezbytné při otevírání trhu s elektřinou pro zákazníky s nižší spotřebou elektřiny a zákazníky na nižších hladinách napětí.

Vyhláška č. 575/2004 Sb., kterou se mění vyhláška č. 438/2001 Sb., kterou se stanoví obsah ekonomických údajů a postupy pro regulaci cen v energetice, ve znění vyhlášky č. 13/2003 Sb., byla vydána dne 10. listopadu 2004 s účinností ke dni vyhlášení.

Nutnost novelizace vyhlášky byla vyvolána především ukončením I. regulačního období k 31. prosinci 2004 a nezbytností nastavit nová pravidla a regulační vzorce pro II. regulační období, které bude trvat od 1. ledna 2005 do 31. prosince 2009.

Regulační rámec

3.1 Výsledky I. regulačního období a koncepce II. regulačního období

V roce 2004, který byl posledním rokem I. regulačního období, měl úřad za úkol připravit metodiku regulace pro stanovení cen v elektroenergetice a plynárenství pro následující regulační období.

Výraznou změnou, ke které došlo v průběhu I. regulačního období a která měla zásadní vliv na odvětví energetiky, je postupující liberalizace trhu s elektřinou a počínající liberalizace trhu s plynem. V této souvislosti bylo k přípravě II. regulačního období nezbytné přistupovat specifickým způsobem, s rozdílným pohledem na regulaci v jednotlivých odvětvích.

Dalším významným faktorem při přípravě metodiky regulace byla také změna vlastnické struktury regulovaných subjektů v obou odvětvích a vytváření nových společností a skupin podniků.

3.1.1 I. regulační období

Energetický regulační úřad po svém vzniku v roce 2001 zvolil motivační metodu regulace, která je obdobná metodice využívané řadou evropských regulátorů a je založena na výkonnosti společností. Základním principem metody je postup, kdy jednotlivým společnostem jsou stanoveny povolené výnosy (Revenue-cap) pro určité předem dané období, tzv. regulační období. Další princip spočívá v tom, že metoda regulace a předem stanovené povolené výnosy jsou po dobu trvání regulačního období neměnné, s výjimkou úpravy eskalačním faktorem označovaným RPI, upraveným o faktor efektivity X, z čehož vyplývá označení metody RPI-X. Povolené výnosy se skládají z jednotlivých parametrů, kterými jsou náklady, odpisy a zisk.

V podmínkách České republiky se ovšem jednalo o zcela nový přístup, neboť do té doby zde byl zaveden princip nákladové regulace, při kterém byly náklady společnosti posuzovány každý rok a na jejich základě byla stanovena výsledná cena.

Metoda regulace RPI-X zajistila, po dobu trvání I. regulačního období, stabilitu energetických odvětví, a to jak pro konečné zákazníky, tak pro investory. Je nutné ovšem připustit, že skutečné hodnoty jednotlivých parametrů dosahované společnostmi se vyvíjely odlišným způsobem než parametry vzorce upravované eskalací danou úřadem.

Na základě analýzy výsledků regulace v I. regulačním období lze konstatovat, že činnost ERÚ umožnila vytvoření a rozvoj životaschopné a konkurenceschopné podoby současné energetiky při zajištění akceptovatelné úrovně cen pro konečné zákazníky.

3.1.2 Obecný přístup k nastavení podmínek pro II. regulační období

Cíle II. regulačního období

S ohledem na pozitivní zkušenosti se stávajícími regulačními modely ponechal ERÚ dané regulační principy v platnosti i pro následující regulační období.

Současně však, v rámci přípravy metodiky pro II. regulační období, stanovil nové cíle a motivační nástroje k další stabilizaci odvětví a zároveň k zajištění zvyšování efektivity všech regulovaných činností:

- při přechodu regulačních období zachovat stabilitu odvětví, tzn. cenovou stabilitu pro konečného zákazníka při zachování kvality dodávky a zároveň zachovat ziskovost pro investora,
- připravit metodu, která bude založena na všeobecně akceptovaných principech,
- motivačním způsobem vést v průběhu regulačního období regulované subjekty ke zvyšování efektivity,
- sledovat investiční aktivity v průběhu regulačního období.

Regulační období

Výraznou změnou je skutečnost, že II. regulační období bude trvat pět let, od 1. ledna 2005 do 31. prosince 2009. Během I. regulačního období se prokázalo, že v průběhu tří let není dostatek časového prostoru k zobrazení efektu motivační regulace, protože v souladu s teorií regulace jsou údaje za předposlední rok regulačního období základním podkladem pro nastavení dalšího regulačního období.

Regulační vzorec

Při nastavování nových pravidel došlo k výrazným změnám v rámci vlastního regulačního vzorce pro výpočet povolených výnosů. Stěžejním rozdílem je oddělený přístup k jednotlivým parametrům v regulačním vzorci, který se skládá z povolených nákladů, odpisů a zisku.

V I. regulačním období byly regulovaným subjektům stanoveny za jednotlivé činnosti povolené výnosy, které byly dále v průběhu tohoto období upravovány o inflaci. Tento přístup umožňoval určitou volnost společnostem a zároveň jim zaručoval předvídatelnost regulace.

Při předběžném vyhodnocování regulace se ale prokázalo, že skutečný vývoj jednotlivých parametrů povolených výnosů neodpovídá vývoji povolených výnosů jako celku. Proto se ERÚ rozhodl rozložit jednoduchý regulační vzorec a přistupovat k jeho jednotlivým parametrům odděleně.

Jednou ze základních úprav v metodice stanovení cen je změna filozofie meziroční indexace jednotlivých parametrů povolených výnosů. Zatímco v I. regulačním období byla uplatňována meziroční změna celkových výnosů společností z regulovaných činností o index stanovený na základě indexu cen průmyslových výrobců, sníženého o faktor efektivity, ve II. regulačním období podléhají eskalaci povolené náklady a odpisy společností, přičemž používaný index je stanoven kombinací mzdového eskalačního faktoru a faktoru stanoveného na základě indexu cen průmyslových výrobců a je také snižován o faktor efektivity.

Poslední parametr povolených výnosů (zisk) je stanovován ročně v závislosti na vývoji regulační báze aktiv společností. V této souvislosti byl zaveden nový způsob stanovení výnosnosti provozních aktiv regulovaných společností, založený na vyčíslení vážené hodnoty kapitálových nákladů.

Zároveň bylo rozhodnuto stanovit pro různé licencované činnosti rozdílné regulační vzorce, čímž je dosaženo větší transparentnosti a postižení specifik, která jsou vlastní přenosu elektřiny, přepravě plynu a distribuci elektřiny a plynu.

Další významnou změnou je zavedení časové hodnoty peněz do regulačního vzorce při vyhodnocování korekcí skutečně dosažených výnosů ve vztahu k povoleným výnosům společností.

Stejně jako v předchozích letech byla regulační pravidla a postupy zakotveny v novele „regulační“ vyhlášky č. 438/2001 Sb., kterou se stanoví obsah ekonomických údajů a postupy pro regulaci cen v energetice, ve znění pozdějších předpisů.

3.2 Elektroenergetika

Příprava cen v elektroenergetice roce v 2004 byla ovlivněna novými požadavky na regulační rámec především v oblasti pokračující liberalizace trhu s elektřinou a požadavky směrnic EU a připravované novely energetického zákona na transparentní oddělení výroby a obchodu s elektřinou od regulovaných činností.

V souladu s novelou energetického zákona jsou distribuční společnosti s více než sto tisíci odběrateli povinny provést právní oddělení činnosti distribuce elektřiny od činnosti obchodu s elektřinou, a to nejpozději do 31. prosince 2006. Řada významných subjektů na trhu spojila proces právního oddělení obou uvedených činností s procesem sloučení několika držitelů licence na distribuci, které jsou ve vlastnictví jednoho investora, do jedné právnické osoby, která bude zajišťovat distribuci na vymezeném území původních regionálních distribučních společností.

Všechny tyto zásadní požadavky a dosavadní zkušenosti s tržním mechanismem vyvolaly potřebu zdokonalení organizace trhu s elektřinou, jež je zakotvena v novele pravidel trhu.

3.2.1 Pravidla trhu s elektřinou

Pravidla trhu s elektřinou vymezují odpovědnosti a postavení jednotlivých účastníků trhu a dávají oprávněnému zákazníkovi možnost účastnit se trhu přímo.

Trh s elektřinou je postupně otevírán podle výše roční spotřeby odběratele od 1. ledna 2002 tak, aby od 1. ledna 2006 byli všichni koneční zákazníci – spotřebitelé – oprávněnými zákazníky. To znamená, že si zákazník, v souladu s modelem regulovaného přístupu třetích stran, zvolí dodavatele elektrické energie.

Postupné otevírání následuje v těchto krocích:

- a) od 1. ledna 2004 jsou oprávněnými zákazníky všichni koneční zákazníci, jejichž odběrné místo je vybaveno průběhovým měřením spotřeby elektřiny, mimo domácností,
- b) od 1. ledna 2005 jsou oprávněnými zákazníky všichni koneční zákazníci mimo domácností,
- c) od 1. ledna 2006 jsou oprávněnými zákazníky všichni koneční zákazníci.

Změna legislativy a významné rozšíření segmentu oprávněných zákazníků vyvolaly novelizaci vyhlášky č. 373/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, přičemž došlo i ke zohlednění některých zkušeností fungování trhu v I. regulačním období. Úpravy se týkají zejména následující vztahů a případů:

- a) otázky související s uzavíráním smluv o přenosu a smluv o distribuci elektřiny včetně vymezení součástí plateb vznikajících z těchto závazků,
- b) zrušení části vyhlášky upravující podmínky přístupu k sítím pro přeshraniční přenos elektřiny s ohledem na přijetí bezprostředně závazného předpisu, kterým je Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1228/2003/ES, ze dne 26. června 2003 o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou,
- c) umožnění provozovateli přenosové soustavy zajistit část podpůrných služeb na základě víceletých kontraktů s jednoznačným cílem snížení nákladů na podpůrné služby,
- d) definování nové a přesnější úpravy náležitostí a rozsahu předávaných údajů provozovatelem přenosové nebo distribuční soustavy operátorovi trhu nezbytných pro vyhodnocování odchylek subjektů zúčtování,
- e) nového zavedení úpravy zúčtování odchylek za pomoci typových diagramů dodávek sloužící pro vyhodnocení odchylek oprávněných zákazníků, kteří nejsou vybaveni průběhovým měřením s dálkovým přenosem dat,
- f) nové úpravy otázky vyhodnocování a zúčtování odchylek ve stavech nouze, kdy není možné postupovat podle obecné úpravy vyhodnocování odchylek,
- g) zpřesnění úpravy vyúčtování uskutečněných dodávek elektřiny oprávněným zákazníkům,
- h) zavedení nového způsobu výběru ceny za činnost zúčtování operátora trhu; cena je hrazena všemi konečnými zákazníky paralelně s cenou za distribuci elektřiny a provozovatelé distribučních soustav následně tuto platbu předávají operátorovi trhu,
- i) stanovení nového a přesnějšího popisu postupu změny dodavatele s jednoznačným určením povinností jednotlivých stran pro úspěšnou změnu dodavatele elektřiny,
- j) zpřesnění úpravy vyúčtování uskutečněných dodávek elektřiny oprávněným zákazníkům a zavedení nových fakturačních položek s ohledem na informovanost zákazníků o struktuře výsledné platby za elektřinu.

Vzhledem k tomu, že se uvedená vyhláška stala po několika rozsáhlých novelách poměrně komplikovaným předpisem, předpokládá ERÚ vydání zcela nové vyhlášky o pravidlech trhu s elektřinou s účinností od 1. ledna 2006.

3.2.2 Tvorba cen

Přechod další rozsáhlé skupiny chráněných zákazníků mezi oprávněné zákazníky vyvolal související nezbytné změny v dosavadních principech stanovení cen pro tuto kategorii zákazníků. Po rozsáhlých úvahách a analýzách možného vývoje trhu s elektřinou zvolil ERÚ variantu diferenciací plateb za distribuční služby na hladině nízkého napětí v závislosti na charakteru odběru. Na hladině nízkého napětí byl tedy zachován přibližně původní rozsah tarifních sazeb, který tak umožňuje zákazníkům optimalizovat své náklady na služby související s dodávkou elektřiny. Zavedení obdobného rozsahu distribučních sazeb se předpokládá i pro zákazníky kategorie domácností, kteří se stanou oprávněnými zákazníky 1. ledna 2006.

Mezi další faktory, které ovlivnily tvorbu cen v roce 2004 patří i změna zákona o dani z přidané hodnoty s účinností od 1. května 2004, která si vyžádala vydání nových cenových rozhodnutí ERÚ respektujících zavedenou změnu výše sazby daně z přidané hodnoty.

Mimo otázky metodiky tvorby cen za distribuci elektřiny pro zákazníky připojené na hladině nízkého napětí však ERÚ řešil i problematiku způsobu vyhodnocování odběrů, resp. případných odchylek odběrů těchto zákazníků, a to zavedením systému typových diagramů a vytvořením zásad jejich praktického použití od 1. ledna 2005.

Výsledná průměrná cena dodávky elektřiny pro chráněné zákazníky (domácnosti) byla pro rok 2005 stanovena ve výši 2356,17 Kč/MWh (bez DPH). V porovnání s rokem 2004 vzrostla průměrná cena pro tuto kategorii odběratelů o 97,87 Kč/MWh, což je 4,33 procenta. Na zvýšení průměrné ceny pro chráněné zákazníky proti roku 2004 se různou měrou podílí změny jednotlivých složek cen, jejichž vývoj v I. regulačním období a hodnoty pro rok 2005 jsou uvedeny v tabulce č. 1.

Cena silové elektřiny

Zvýšení ceny silové elektřiny výrobce ČEZ, a. s., pro rok 2005, která nepodléhá regulaci, ovlivnilo cenu silové elektřiny pro dodávky elektřiny chráněným zákazníkům a cenu silové elektřiny na krytí ztrát v distribučních soustavách. Proti roku 2004 se zvýšení pohybuje v úrovni 84,50 Kč/MWh. Vzhledem ke snížení ceny odchylek na trhu s elektřinou se do cen pro chráněné zákazníky promítlo zdražení silové elektřiny v částečně zmírněné výši 65,50 Kč/MWh.

Cena operátora trhu s elektřinou

Cena operátora trhu s elektřinou za činnost zúčtování byla po celé I. regulační období stanovena ve výši 4,10 Kč/MWh. Změny v obchodování na trhu s elektřinou, vyvolané postupující liberalizací trhu s elektřinou (zejména zavedení systému pro předávání údajů pro obchodní účely, zavedení vnitrodenního a vyrovnávacího trhu a dále zavedení systému typových diagramů dodávek nezbytného pro vyhodnocování obchodů s elektřinou pro zákazníky bez průběhového měření elektřiny), znamenaly pro operátora trhu s elektřinou významné zvýšení nákladů na zajištění potřebného informačního systému, což vyvolalo zvýšení ceny za činnost zúčtování pro rok 2005 na úroveň 4,63 Kč/MWh. Vzhledem k metodice použité pro II. regulační období se tato složka ceny pro konečného zákazníka bude v následujících letech vyvíjet pouze v závislosti na vývoji indexu cen průmyslových výrobců.

Cena systémových služeb

Systémové služby jsou nezbytné k zajištění vyrovnané výkonové bilance mezi výrobou elektřiny a její spotřebou. Provozovatel přenosové soustavy zajišťuje tyto služby prostřednictvím nákupu podpurných služeb, jejichž náklady se promítají do cen konečných zákazníků formou ceny za systémové služby. V jednotlivých letech I. regulačního období se cena systémových služeb zvyšovala z důvodu rostoucích nároků na zajištění bezpečného provozu elektrizační soustavy ČR. Jednalo se především o navýšení objemu rezervních výkonů pro případ výpadků nových největších bloků v soustavě 2x1000 MW v jaderné elektrárně Temelín.

Ceny za službu sítě

Cena za službu sítě se skládá z ceny za přenosové služby a ceny za distribuční služby. Ceny za službu sítě pro rok 2005 jsou ovlivněny několika faktory:

a) Cena za přenosové služby

Průměrná cena za použití přenosové soustavy klesla ze 134,56 Kč/MWh pro rok 2004 na 130,14 Kč/MWh pro rok 2005, přičemž toto snížení se promítlo do kumulativních cen za distribuci elektřiny na jednotlivých napěťových hladinách.

Na ceny přenosového systému mělo přímý dopad Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1228/2003/ES, které od 1. července 2004 neumožňuje zpoplatnit vývoz elektřiny žádnými platbami. Zatímco do poloviny roku 2004 byl vývoz zpoplatněn cenou za použití sítě, která kryje ztráty v přenosové soustavě, jsou nyní tyto náklady hrazeny konečnými odběrateli v ČR. Důsledkem je mírné zvýšení ceny za použití přenosové sítě. Zvýšení ceny za přenos je ovlivněno i zvýšením ceny silové elektřiny, nakupované provozovatelem přenosové soustavy na krytí ztrát v přenosové soustavě.

Uvedené nepříznivé dopady nařízení pro přeshraniční přenosy elektřiny vedly ERÚ k provedení podrobné analýzy a návrhu nové koncepce zpoplatnění přenosových služeb. Výsledkem jsou opatření, která nekolidují s tímto nařízením a mohou mít pozitivní efekt nebo mohou alespoň eliminovat negativní dopady pro konečné zákazníky v ČR.

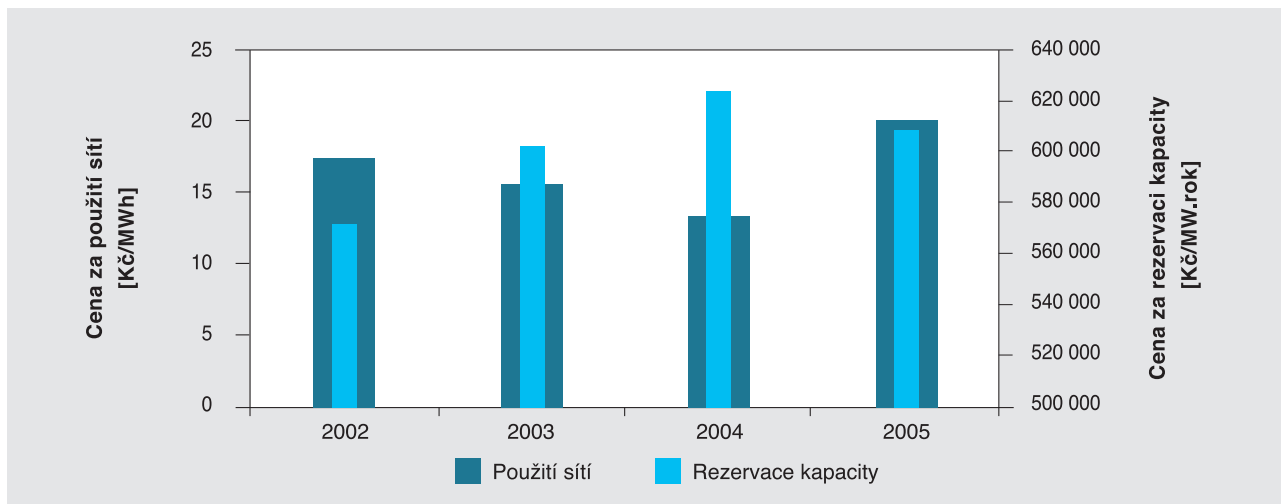
Uvedené nařízení totiž umožňuje regulovat činnost a výnosy z procesu přidělování přenosových kapacit na přeshraničních profilech. Vzhledem k tomu, že část příjmů z aukcí pro rok 2005 byla použita ke krytí povolených výnosů provozovatele přenosové soustavy,

Tabulka č. 1 Vývoj jednotlivých komponent výsledné ceny dodávky elektřiny pro chráněné zákazníky v I. regulačním období a v roce 2005

Položky ceny chráněného zákazníka (hladina NN)	2002 [Kč/MWh]	2003 [Kč/MWh]	2004 [Kč/MWh]	2005 [Kč/MWh]	Podíl jednotlivých složek ceny 2005 [%]	Pokles/nárůst složek ceny 2005-2004 [Kč/MWh]	Pokles/nárůst složek ceny 2005-2004 [%]
Cena nákupu silové elektřiny	979,70	909,62	966,57	1032,07	43,80	65,50	6,78
Cena operátora trhu s elektřinou (OTE) za činnost zúčtování vztážená k odběru konečných zákazníků včetně lokální spotřeby	4,10	4,10	4,10	4,63	0,20	0,53	12,93
Cena za systémové služby	157,90	159,00	172,00	171,80	7,29	-0,20	-0,12
Služby sítě:							
Cena za služby regulace U/Q v distribuční soustavě		0,08	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Cena pro provozovatele distribuční soustavy za zprostředkování plateb	0,00	0,10	0,10	0,10	0,00	0,00	0,00
Cena na krytí vícenákladů spojených s výkupem elektřiny z obnovitelných zdrojů a kogenerace	8,72	19,04	41,51	39,45	1,67	-2,06	-4,96
Příspěvek na decentralní výrobu pro zdroje připojené k distribuční soustavě	7,20	8,66	8,67	7,52	0,32	-1,15	-13,26
Cena na krytí ztrát hrazených OTE	0,00	0,63	0,63	0,00	0,00	-0,63	-100,00
Kumulativní jednosložková cena za službu sítě	1024,93	1055,44	1025,42	1058,66	44,93	33,24	3,24
Celkem za služby sítě	1040,85	1083,95	1076,33	1105,73	46,93	29,4	2,73
Cena obchodu s elektřinou pro chráněné zákazníky	41,30	40,89	39,30	41,95	1,78	2,65	6,74
Výsledná průměrná cena dodávky elektřiny pro chráněného zákazníka bez ceny silové elektřiny	1244,15	1287,94	1291,73	1324,11	56,20	32,38	2,51
Výsledná průměrná regulovaná cena dodávky elektřiny pro chráněného zákazníka	2223,85	2197,56	2258,30	2356,17	100,00	97,87	4,33

dochází v porovnání s jednotlivými roky I. regulačního období, kdy cena za rezervaci kapacity rostla v důsledku zvyšování povolených výnosů společnosti ČEPS, a. s., o eskalační faktor, naopak ke snížení ceny za rezervaci kapacity. Vývoj cen za přenos elektřiny je uveden v grafu č. 1.

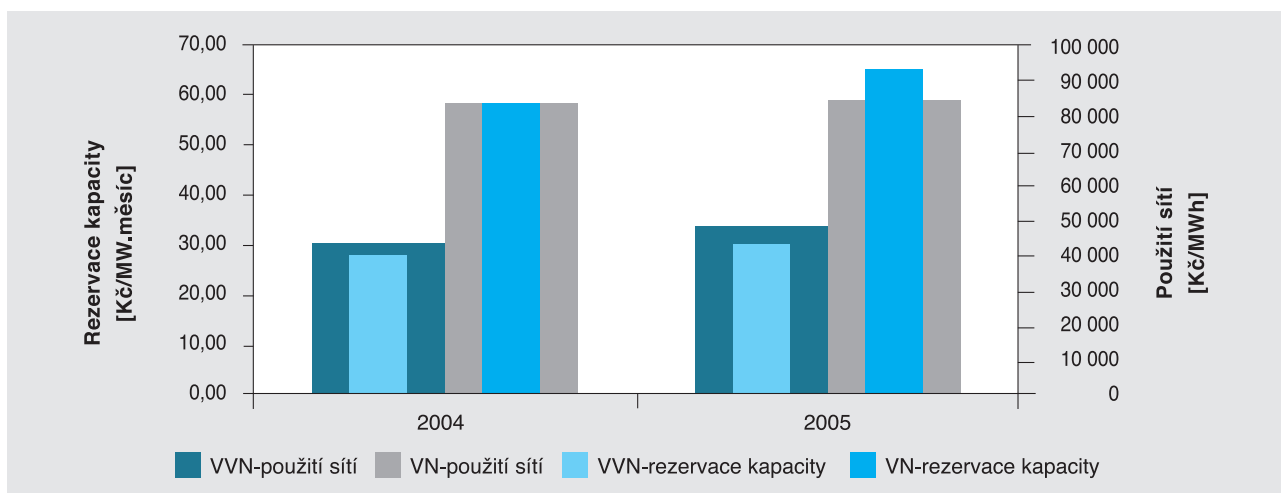
Graf č. 1 Vývoj jednotlivých složek cen za přenos elektřiny

b) Cena za distribuci

Ceny za distribuci na hladinách velmi vysokého a vysokého napětí negativně ovlivnilo snižování rezervované kapacity konečných zákazníků, projevující se zvýšením ceny za rezervovanou kapacitu, která zajišťuje distribučním společnostem krytí jejich povolených výnosů. Zvýšení cen za použití sítě, které tvoří proměnnou složku tarifů za distribuci na obou napěťových hladinách, bylo způsobeno zvýšením ceny silové elektřiny, kterou distribuční společnosti nakupují na krytí ztrát. Vývoj obou uvedených složek ceny za distribuci mezi roky 2004 a 2005 je uveden v grafu č. 2.

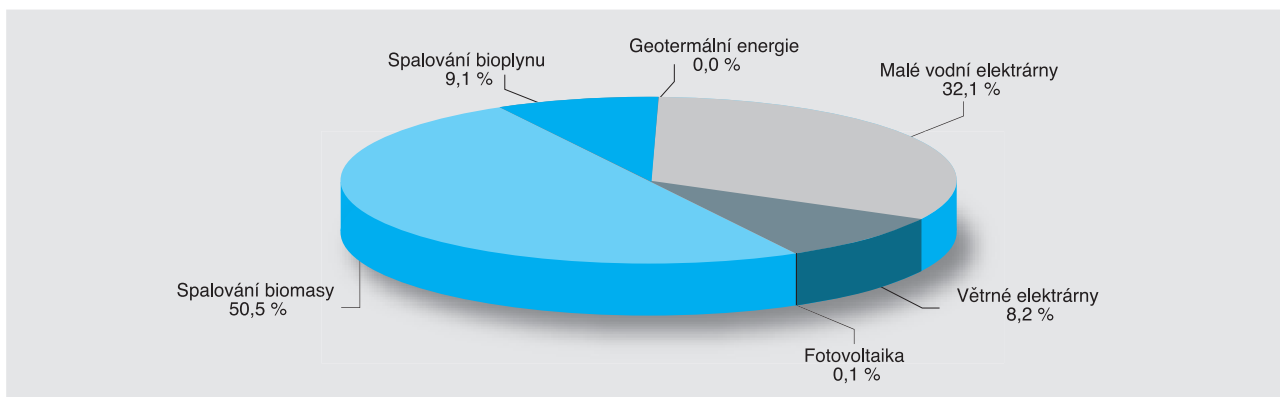
Graf č. 2 Vývoj jednotlivých složek cen za distribuci elektřiny na napěťových hladinách velmi vysokého a vysokého napětí

Cena na krytí vícenákladů spojených s výkupem elektřiny z obnovitelných zdrojů a kombinované výroby elektřiny a tepla

Cena na krytí vícenákladů spojených s výkupem elektřiny z obnovitelných zdrojů a z kombinované výroby elektřiny a tepla je snižována v důsledku stabilizace nákladů na výkup elektřiny z těchto zdrojů, způsobené tím, že rozdíl mezi tržní cenou elektřiny a výkupními cenami z těchto zdrojů se vzhledem ke zvýšení tržních cen elektřiny snižuje. Současně však stále vzrůstá objem vyrobené podporované elektřiny. Cena na krytí vícenákladů souvisejících s výkupem elektřiny z obnovitelných zdrojů a kombinované výroby elektřiny a tepla klesla z ceny 41,51 Kč/MWh v roce 2004 na cenu 39,45 Kč/MWh pro rok 2005. Celkové vícenáklady na podporu obnovitelných zdrojů dosáhnou v roce 2005 částky 1590 mil. Kč, u podpory kombinované výroby elektřiny a tepla se jedná o celkový objem 424 mil Kč. Podíl jednotlivých druhů obnovitelných zdrojů na celkových vícenákladech OZE je uveden v grafu č. 3.

Graf č. 3 Podíl jednotlivých druhů obnovitelných zdrojů na celkových vícenákladech OZE

Od roku 2005 není tento příspěvek součástí ceny za distribuci, ale je oprávněnými zákazníky hrazen jako samostatná platba, v případě oprávněných zákazníků je zahrnut v tarifech dodávky elektřiny.

Ceny decentralní výroby

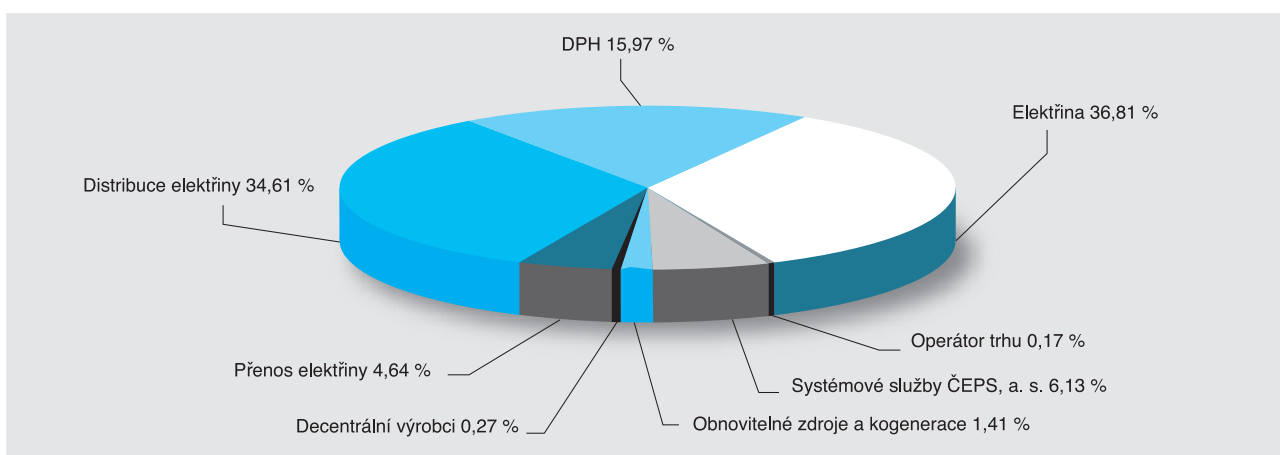
Cena za decentralní výrobu respektuje snižování nákladů na ztráty v nadřazených napěťových úrovních v důsledku zapojení zdrojů přímo do nižších hladin napětí distribučních soustav. V rámci změn v metodice regulace cen pro II. regulační období byla zavedena jednotná výše příspěvku na decentralní výrobu na všech napěťových hladinách distribučního systému, tato cena však nadále zůstává regionálně diferencovaná.

Cena dodávky pro chráněného zákazníka

Ke zvýšení průměrné ceny dodávky elektřiny o 6,78 procenta došlo především vlivem zvýšení ceny silové elektřiny, která je jednotlivými dodavateli nakupována na velkoobchodním trhu, který nepodléhá cenové regulaci úřadu. Složky ceny, které jsou pod přímou regulací ERÚ, se v souhrnu meziročně zvýšily o 2,51 procenta, přičemž řada těchto složek byla stabilizována v úrovni roku 2004 nebo dokonce snížena.

Procentní zastoupení jednotlivých složek, ze kterých se skládá průměrná cena dodávky elektřiny pro chráněné zákazníky pro rok 2005, je uvedeno v grafu č. 4.

Graf č. 4 Procentní zastoupení jednotlivých složek v průměrné ceně dodávky elektřiny chráněným zákazníkům připojeným na hladině nízkého napětí pro rok 2005

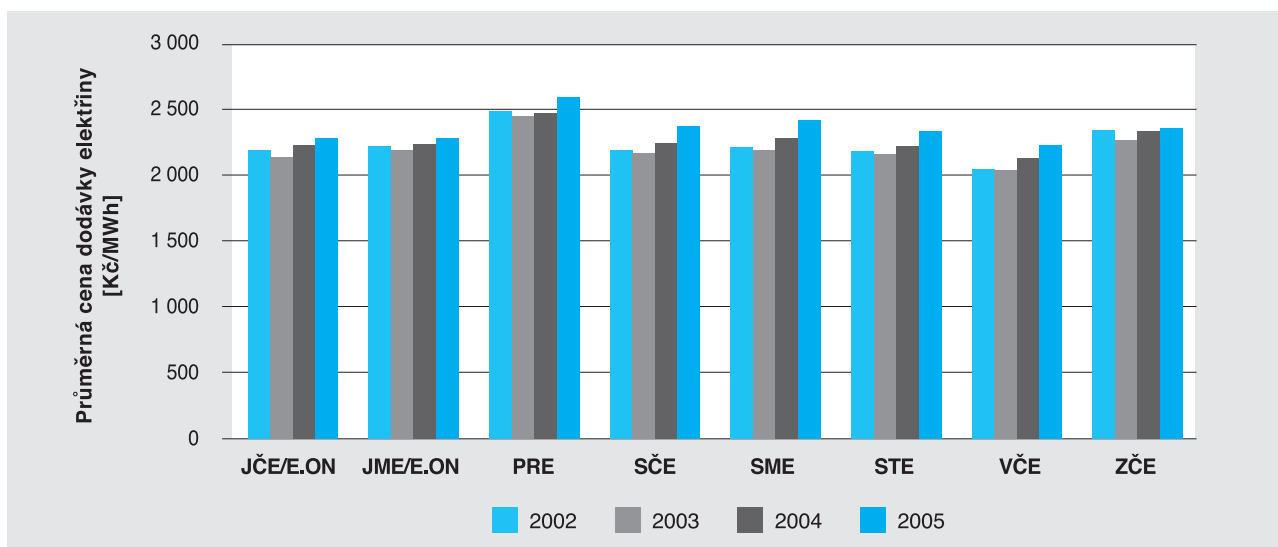
Průměrné zvýšení ceny pro chráněné zákazníky na hladině nízkého napětí ve srovnání s rokem 2004 činí 4,33 procenta, přičemž zvýšení průměrné ceny v jednotlivých regionech se pohybuje v rozmezí od 2,1 procenta u Západočeské energetiky, a. s., do 5,0 procent u Severomoravské energetiky, a. s. a Východočeské energetiky, a. s. – tabulka č. 2.

Tabulka č. 2 Změny průměrných cen v kategorii maloodběru domácností v regionech jednotlivých dodavatelů mezi roky 2004 a 2005

Společnost	Maloodběr domácností [%]
E.ON Energie, a. s.	3,50
Pražská energetika, a. s.	4,30
Severočeská energetika, a. s.	4,90
Severomoravská energetika, a. s.	5,00
Středočeská energetická, a. s.	4,90
Východočeská energetika, a. s.	5,00
Západočeská energetika, a. s.	2,10

Vývoj úrovně průměrných cen dodávek elektřiny pro kategorii maloodběru domácností v regionech jednotlivých dodavatelů je uveden v grafu č. 5. Zvýšení cen dodávky elektřiny v jednotlivých distribučních společnostech se liší v důsledku stanovení regionálních cen elektřiny, které jsou určeny na základě povolených nákladů distribučních společností na zajištění dodávek elektřiny pro konečné zákazníky.

Graf č. 5 Vývoj průměrných cen dodávek elektřiny zákazníkům kategorie maloodběru domácností u jednotlivých dodavatelů

3.2.3 Charakteristika cenových rozhodnutí

Struktura i obsah cenového rozhodnutí ERÚ, připravovaného v průběhu roku 2004, kterým se stanovily ceny elektřiny a souvisejících služeb pro rok 2005, byly zachovány v obdobném rozsahu jako v předchozím roce. Uvedené rozhodnutí lze charakterizovat následujícími skutečnostmi a změnami:

- byla zavedena podrobnější kategorizace kombinované výroby elektřiny a tepla na zdroje do 1 MWe včetně a od 1 do 5 MWe včetně, pro něž je zavedena možnost volby mezi podporou formou minimálních výkupních cen nebo formou pevných příspěvků k tržní ceně, a na zdroje nad 5 MWe, pro něž je uplatňována pouze podpora formou pevných příspěvků k tržní ceně,
- byly upraveny minimální výkupní ceny elektřiny z obnovitelných zdrojů energie oproti úrovni roku 2004 a současně byla provedena další diferenciací minimálních výkupních cen elektřiny pro malé vodní elektrárny a větrné elektrárny v závislosti na době uvedení výroby do provozu,
- v souladu s připravovaným zákonem o podpoře využívání obnovitelných zdrojů byl dosavadní princip podpory spalování biomasy a fosilních paliv formou minimálních výkupních cen nahrazen systémem podpory formou pevných příspěvků k tržní ceně elektřiny sjednávané mezi výrobcem a odběratelem (obchodníkem, resp. konečným zákazníkem); současně ERÚ rozlišil tři kategorie spalování biomasy a fosilních paliv v závislosti na druhu spalované biomasy, a to na biomasu bílou, hnědou a cíleně pěstovanou, které se odlišují vyšší poskytovaného příspěvku,
- snížila se průměrná cena za přenos jako důsledek změny metodiky regulace pro II. regulační období,

- byla zavedena jednosložková cena za použití sítí provozovatelů regionálních distribučních soustav na hladině vysokého napětí, která je vhodná pro odběry s dobou využití maxima do 300 hod/rok (tj. odběry sezónního charakteru); v tomto případě odběratel již nehradí cenu za rezervaci kapacity,
- cena na krytí vícenákladů spojených s výkupem elektřiny z obnovitelných zdrojů a kombinované výroby elektřiny a tepla již není nadále součástí ceny za distribuci, ale stala se samostatnou platbou oprávněných zákazníků (v případě chráněných zákazníků je tato cena součástí výsledných tarifů za dodávku elektřiny); tuto cenu hradí všichni koneční zákazníci včetně lokální spotřeby výrobců a ostatní spotřeby provozovatelů distribučních soustav,
- cena za činnost zúčtování Operátorem trhu s elektřinou, a. s., byla zvýšena na 4,63 Kč/MWh; současně došlo ke změně způsobu výběru poplatku a rozsahu zpoplatněného odběru, kdy od 1. ledna 2005 hradí tuto cenu všichni koneční zákazníci včetně lokální spotřeby výrobců a ostatní spotřeby provozovatelů distribučních soustav; v případě chráněných zákazníků je tato platba součástí tarifů za dodávku elektřiny.

S ohledem na skutečnost, že se všichni zákazníci z kategorie „podnikatelského malooběru“ stali od 1. ledna 2005 oprávněnými, zanikl význam původního cenového rozhodnutí pro chráněné zákazníky z výše uvedené kategorie a byl nahrazen cenovým rozhodnutím ERÚ, kterým se stanovily pevné ceny distribuce elektřiny oprávněným zákazníkům ze sítí nízkého napětí. Cenové rozhodnutí zachovává přibližně shodný rozsah s původní tarifní strukturou platnou v předcházejících letech pro zákazníky kategorie podnikatelského malooběru, avšak definuje ceny a podmínky pro distribuční sazby platné pro tuto kategorii odběratelů v roce 2005. K uvedeným cenám se dále připočítávají ceny za systémové služby, na krytí vícenákladů spojených s výkupem elektřiny z obnovitelných zdrojů a kombinované výroby elektřiny a tepla a za činnost zúčtování OTE podle cenového rozhodnutí, kterým jsou stanoveny ceny elektřiny a souvisejících služeb.

Cenové rozhodnutí ERÚ, kterým se stanovují maximální ceny elektřiny a podmínky pro dodávku elektřiny chráněným zákazníkům ze sítí nízkého napětí, obsahuje již pouze ceny dodávky elektřiny pro kategorii domácností. V porovnání s rokem 2004 doznal rozsah tarifní struktury určitých změn:

- s ohledem na nízké zastoupení některých sazeb s přepokládaným vysokým využitím příkonu byly tyto sloučeny s ostatními více využívanými sazbami pro stejný charakter spotřeby,
- byla zavedena nová tarifní sazba pro odběry tepelných čerpadel, která budou uvedena do provozu od 1. dubna 2005 a kde již nebude docházet k dotacím v rámci distribučních tarifů; tarif pro tepelná čerpadla uvedená do provozu před tímto datem by měl být i nadále částečně zvýhodněn.

3.3 Plynárenství

Rok 2004 znamenal v činnosti úřadu rok přípravy podmínek pro přizpůsobení organizace trhu s plynem na zahájení procesu liberalizace. Energetický regulační úřad, přes termínové problémy spojené s přípravou novely energetického zákona, připravil sekundární normu, která přizpůsobuje organizaci trhu zcela novým podmínkám.

3.3.1 Pravidla trhu s plynem

V souladu s ustanoveními energetického zákona se od 1. ledna 2005 oprávněnými zákazníky stávají všichni koneční zákazníci, kteří mají roční spotřebu vyšší než 15 mil. m³, dále všichni držitelé licence na výrobu elektřiny spalující plyn v tepelných elektrárnách nebo při kombinované výrobě elektřiny a tepla, a to v rozsahu své spotřeby na tuto výrobu. Dalším krokem v liberalizaci trhu je leden roku 2006, kdy se stanou oprávněnými zákazníky všichni koneční zákazníci kromě domácností a leden 2007, kdy se oprávněnými zákazníky stanou všichni koneční odběratelé a trh s plynem se otevře úplně.

Status oprávněného zákazníka je spojen s možností volby dodavatele zemního plynu. Je však spojen rovněž s povinnostmi, které vyplývají z účasti na liberalizovaném trhu. Chráněný zákazník nemá právo volby dodavatele, proto mu územně příslušný dodavatel zajišťuje všechny služby spojené s dodávkou zemního plynu až do jeho odběrného místa za regulované ceny, které jsou stanoveny úřadem.

Při stanovení cen plynu a souvisejících služeb pro rok 2005 musel úřad reagovat na postupné otevírání trhu s plynem vydáním nové vyhlášky č. 673/2004 Sb., kterou se stanoví pravidla pro organizování trhu s plynem. Základními principy fungujícími na trhu s plynem jsou:

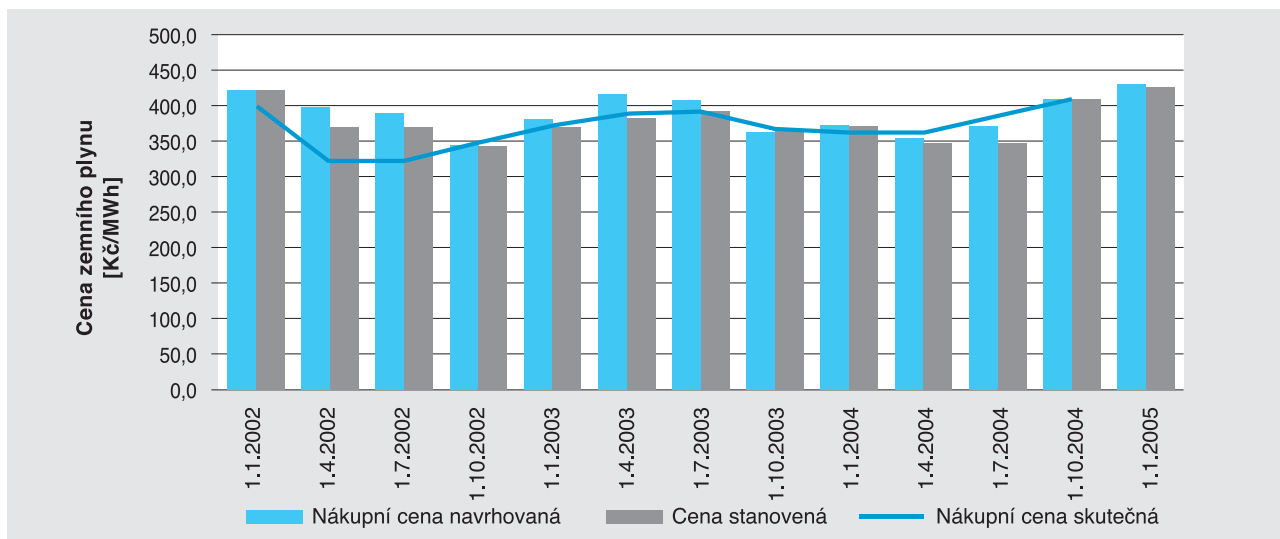
- rozdělení území České republiky do bilančních zón, jejichž správci jsou současní provozovatelé regionálních distribučních soustav,
- virtualizace reálných podzemních zásobníků plynu do jednoho za každého provozovatele,
- vymezení přepravy plynu při respektování kombinací párů vstupních a výstupních bodů plynárenské soustavy,
- vymezení smluv o přepravě a distribuci plynu jako konkretizace smluvních typů, upravených v § 75 energetického zákona; při respektování podstatných náležitostí těchto smluv vymezují pravidla trhu s plynem roční smlouvy s pevnou kapacitou nebo přerušitelnou kapacitou, měsíční smlouvy s pevnou kapacitou nebo s přerušitelnou kapacitou,
- zavedení základních časových úseků pro organizaci trhu s plynem, kterými jsou plynárenský rok (od 1. října do konce září následujícího roku), skladovací rok (od 1. dubna do konce března následujícího roku) a plynárenský den (začíná v 6,00 hodin),
- úprava postupu rezervace kapacit v přepravní a distribučních soustavách a v podzemních zásobnících plynu, včetně časových termínů pro rezervace, postup uzavírání smluv s přerušitelnou kapacitou až po vyčerpání pevné kapacity, úprava možnosti převodu rezervované kapacity mezi účastníky trhu,
- „congestion management“ přepravní soustavy a distribučních soustav,

- h) vymezení základního rámce pro regulaci cen za přepravu a distribuci plynu,
- i) úprava denních nominací dodávek plynu a systém renominací,
- j) úprava obchodního a fyzického vyrovnávání odchylek,
- k) stanovení termínů pro uskutečnění změny dodavatele, úprava postupu provozovatele soustavy a dodavatele plynu při změně dodavatele,
- l) úprava vyúčtování uskutečněných dodávek plynu oprávněným zákazníkům, měření a vyhodnocení odchylek a jejich vypořádání.

3.3.2 Tvorba cen

V odvětví plynárenství stanovuje ERÚ ceny přepravy plynu a distribuce plynu jednou ročně, vždy s platností od 1. ledna. Změny spojené se změnou ceny energie zemního plynu však lze provádět s platností od 1. dubna, 1. července a 1. října daného roku. V průběhu roku 2004 byly ceny dodávky zemního plynu sníženy k 1. dubnu na základě snížení nákupních cen zemního plynu společností Transgas, a. s. Další mírné snížení ceny bylo vyvoláno změnou zákona o dani z přidané hodnoty k 1. květnu 2004. Naopak, k výraznému navýšení cen dodávky zemního plynu jako reakce na nárůst ceny konkurenčních paliv, lehkého a těžkého topného oleje, došlo k 1. říjnu 2004. Ceny platné ve 4. čtvrtletí roku 2004 téměř dosáhly úrovně zatím nejvyšších cen z 1. čtvrtletí roku 2002. Vývoj předacích cen zemního plynu od společnosti Transgas, a. s., regionálním distribučním společností je uveden v grafu č. 6.

Graf č. 6 Vývoj předacích cen zemního plynu od společnosti Transgas, a. s. regionálním distribučním společností

Možnost oprávněných zákazníků sjednat si po 1. lednu 2005 služby spojené s dodávkou plynu znamenala pro ERÚ úkol stanovit pro tuto skupinu zákazníků cenu za přepravu plynu a ceny za distribuci plynu. Na základě analýz provedených v průběhu 1. pololetí roku 2004 a predikcí možného vývoje chování plynárenských společností, v souvislosti s oddělením činnosti distribuce nebo přepravy od obchodu s plynem, ERÚ stanovil metodiku výpočtu cen za tyto služby.

Cena za přepravu

Přeprava plynu zahrnuje náklady spojené s dopravou zemního plynu přepravním systémem ČR a náklady související s vyrovnáním plynárenské soustavy ČR. Zatímco v roce 2004, kdy všichni zákazníci byli zákazníky chráněnými a cena za přepravu byla součástí integrovaného tarifu spolu s cenou podzemních zásobníků, bylo pro rok 2005 nutné pro zákazníky, kteří se stali oprávněnými, definovat samostatnou cenu za přepravu. Oddělení těchto složek je mimo jiné dáno i odlišností práva přístupu k těmto zařízením. Pro přístup k přepravní soustavě je uplatňován regulovaný přístup třetích stran, u zásobníků plynu přístup sjednaný (bez vlivu ERÚ na cenu za uskladnění).

Jedná se o pevnou jednosložkovou cenu, která je, s ohledem na malou rozlohu ČR, pro celý trh jednotná a distančně nezávislá. Cena je vztažena na požadovanou maximální denní kapacitu, tedy na množství plynu, které je třeba přepravit během jednoho dne. Pevná cena za rezervovanou pevnou kapacitu byla pro rok 2005 stanovena ve výši 23 059,30 Kč/tis.m³. Uvedená cena je cena roční, platná při uzavření roční smlouvy o přepravě.

Vyhláška č. 673/2004 Sb. umožňuje uzavírat smlouvu o přepravě rovněž na období kratší, od jednoho do 12 měsíců. Stanovení ceny na kratší období než jeden rok vycházelo ze skutečnosti, že v různých měsících roku je přepravní soustava využívána různou měrou a tedy náročnost zabezpečení přepravní kapacity pro kratší období závisí na konkrétních kalendářních měsících a na délce období. Úřad stanovil faktory pro jednotlivé kalendářní měsíce, jejichž hodnoty umožňují určit ceny za přepravu při uzavírání měsíčních smluv o přepravě z ceny roční.

Platba za překročení denní rezervované kapacity sjednané ve smlouvě, která se od 1. ledna 2005 uplatňuje, byla stanovena s cílem neohrožení stability přepravní soustavy a zamezení spekulacím při sjednávání kapacit.

S povinností denního bilancování přepravní soustavy souvisí další nové ceny a platby, které pro subjekty bilancování ERÚ stanovil. Výsledkem analýzy akumulace přepravní soustavy bylo nastavení koeficientů pro výpočet bilanční a nominační tolerance. Stanoven byl rovněž postup pro určení plateb za mimotoleranční bilanční odchylku a mimotoleranční nominační odchylku.

Za mimotoleranční bilanční odchylku byla pro rok stanovena pevná cena 106,60 Kč/MWh. Pevná cena za mimotoleranční nominační odchylku je 53,30 Kč/MWh. Pro fyzické vybilancování přepravní soustavy byla pro 1. čtvrtletí roku 2005 stanovena pevná cena za chybějící bilanční plyn ve výši 890,24 Kč/MWh a za přebývajícím bilančním plynem pevná cena 222,56 Kč/MWh.

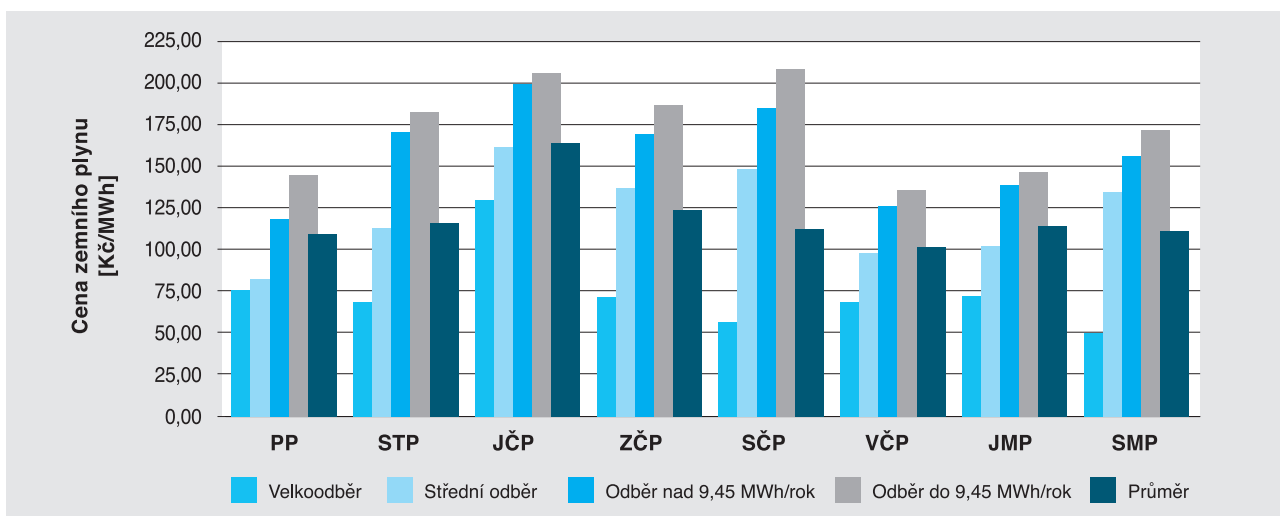
Cena za distribuci

Definování a osamostatnění ceny za distribuci od ostatních činností a služeb je, stejně jako u přepravy plynu, primárně vyvoláno existencí oprávněných zákazníků a umožněním naplnění jejich základního práva volby dodavatele.

V ceně za distribuci jsou uhrazeny náklady příslušných distribučních společností, které souvisí s dopravou zemního plynu distribučními systémy, opravami a údržbou potrubního systému, měřeními, odečty a fakturací. S ohledem na odlišnou nákladovost distribuce v jednotlivých regionech mohou být i výsledné ceny pro každou regionální distribuční společnost různé.

Ceny za distribuci, které jsou, na rozdíl od ceny přepravy, vyjádřeny jako ceny dvousložkové, jsou vztaženy ke dvěma základním. Proměnná složka ceny je hrazena v závislosti na odebraném množství plynu, stálá složka ceny je v případě malých odběratelů vyjádřena ve formě stálých měsíčních platů, v případě větších odběrů ve formě ceny za maximální denní kapacitu. Průměrné ceny za distribuci pro rok 2005 jsou uvedeny v grafu č. 7.

Graf č. 7 Průměrné ceny za distribuci pro rok 2005

Konečné ceny za distribuci byly stanoveny pro jednotlivá odběrová pásma v každé kategorii zákazníků. Tento soubor cen je shodný pro celé zásobovací území jedné distribuční společnosti. Princip, na jehož základě byla stanovena metodika pro výpočet cen za distribuci, vychází z toho, že náklady na využívání distribuční soustavy jsou rozdělovány podle využívání distribuční soustavy zákazníky daného odběrového pásma v dané kategorii zákazníků, s přihlédnutím k připojení k dálkovodům a místním sítím. Míra využívání distribuční soustavy jednotlivými kategoriemi zákazníků závisí na kapacitě využívané na úrovni dálkovodů a na úrovni místních sítí a na počtu zákazníků jednotlivých kategorií připojených na dálkovody a počtu zákazníků jednotlivých kategorií připojených na místní síť. Na základě rozdělení nákladů na distribuci je možné rozdělit i povolené výnosy na jednotlivé kategorie a následně tak stanovit ceny pro jednotlivé kategorie zákazníků a odběrová pásma.

Distribuci plynu, stejně jako jeho přepravu, lze realizovat na základě ročních smluv o distribuci na období jednoho roku a déle, ale rovněž na základě smluv měsíčních na období kratší, od jednoho měsíce do 12 měsíců. Ceny distribuce, které pro rok 2005 ERÚ stanovil, jsou ceny platné pro roční smlouvy s pevnou distribuční kapacitou. Pro období kratší než jeden rok jsou stanoveny faktory kalendářních měsíců, pomocí nichž se určuje cena distribuce pro měsíční smlouvy. Přepočtena je však pouze fixní část ceny, proměnná složka se nemění. Pro tyto případy mají uživatelé se sjednaným odběrem nad 9,45 MWh/rok dále možnost volby mezi dvěma výslednými hodnotami podle vzorců stanovených ERÚ v cenovém rozhodnutí.

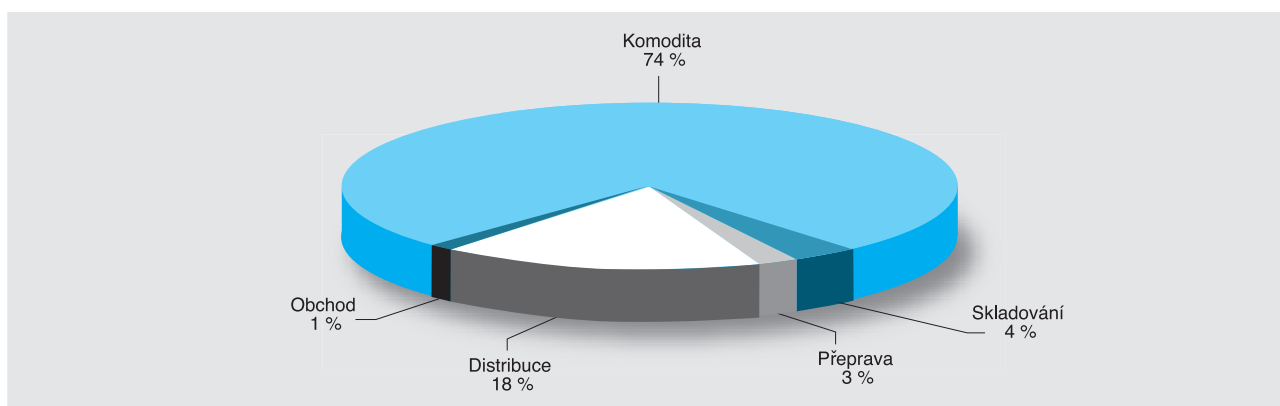
V případě překročení denní rezervované distribuční kapacity sjednané ve smlouvě s provozovatelem distribuční soustavy je oprávněný zákazník nebo obchodník povinen uhradit provozovateli distribuční soustavy platbu určenou za toto překročení podle vzorce stanoveného v cenovém rozhodnutí.

Geny pro chráněné zákazníky

Kalkulace provedené v roce 2004 a samotné stanovení ceny za dodávku pro chráněné zákazníky pro 1. čtvrtletí roku 2005 vycházelo rovněž z nově koncipovaných regulačních vzorců.

Cena od obchodníka společnosti Transgas, a. s., příslušným držitelům licence, kteří dodávají plyn chráněným zákazníkům připojeným k regionálním distribučním soustavám, v rozsahu dodávek chráněným zákazníkům, je stanovena jako dvousložková, tak jako v předchozím období. Podkladem pro stanovení této ceny jsou predikce vývoje importních cen zemního plynu dané především vývojem cen lehkého a těžkého topného oleje na světových trzích, predikce kurzu české koruny k americkému dolaru a k euru. Dále se cena koriguje o rozdíl mezi skutečnými náklady na nákup plynu společností Transgas, a. s., a úřadem stanovenou cenou v předchozím uzavřeném čtvrtletí. Tato cena se promítá do konečné ceny za dodávku chráněnému zákazníkovi. Graf č. 8 znázorňuje procentní skladbu ceny dodávky pro konečného zákazníka.

Graf č. 8 Struktura ceny pro konečné zákazníky

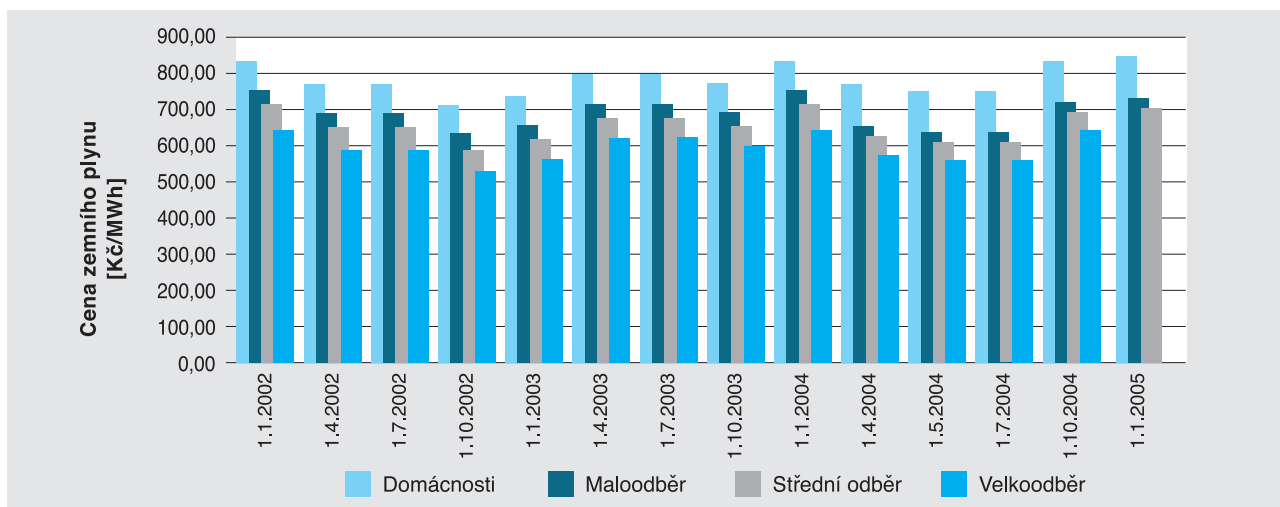
Nově je stanovena platba za překročení denní rezervované pevné kapacity sjednané ve smlouvě mezi obchodníkem společnosti Transgas, a. s., a příslušným držitelem licence, který dodává plyn chráněným zákazníkům připojeným k regionální distribuční soustavě.

Cena dodávky od příslušného držitele licence, který dodává plyn chráněným zákazníkům, je stanovena jako dvousložková a je rozdílná pro jednotlivé kategorie zákazníků a odběrná pásma v rámci těchto kategorií. Ceny pro jednotlivé kategorie a odběrná pásma zákazníků jsou odvozovány od nákladů, které tyto odběry skutečně vyvolávají.

Část ceny je vztažena k odebranému množství plynu a je chápána jako proměnná. Druhá část je zafixována v případě malých odběratelů ve formě stálých měsíčních platů, v případě větších odběrů ve formě ceny za maximální denní kapacitu.

Přestože nebyla cena energie zemního plynu od společnosti Transgas, a. s., plynu mezi 4. čtvrtletím 2004 a 1. čtvrtletím 2005 změněna, cena pro konečné odběratele se v závislosti na konkrétní distribuční společnosti změnila od -1,4 procenta do +3,7 procenta. Za celou ČR se jednalo o nárůst v průměru o 1,4 procenta. Důvodem uvedeného vývoje je změna průměrné předací ceny od společnosti Transgas, a. s., která se stává vstupem do výpočtů cen pro konečné odběratele jednotlivých distribučních společností. Vývoj průměrných cen pro jednotlivé kategorie zákazníků je znázorněn v grafu č. 9.

Graf č. 9 Vývoj průměrných cen dodávky pro jednotlivé kategorie zákazníků

Lokální distribuční soustavy

Novela energetického zákona přináší základní změny v právech a povinnostech provozovatelů lokálních distribučních soustav. Do konce roku 2004 mohli provozovatelé lokálních distribučních soustav dodávat zemní plyn zákazníkům připojeným k jejich soustavám, aniž by museli být držiteli licence na obchod s plynem a ceny, za které dodávku uskutečňovali, byly věcně usměrňované. Novela energetického zákona nepřípouští dodávku zemního plynu, pokud dodavatel není držitelem licence na obchod s plynem. Ceny za distribuci zemního plynu lokálními distribučními soustavami a ceny dodávky zemního plynu chráněným zákazníkům připojeným k lokálním distribučním soustavám jsou nyní stanovovány jako ceny pevné, resp. maximální, obdobně jako u provozovatelů regionálních distribučních soustav.

3.3.3 Charakteristika cenových rozhodnutí

Cenová rozhodnutí ERÚ, vydaná v listopadu roku 2004, se od 1. ledna 2005 výrazně liší jak strukturou, tak i obsahem ve srovnání s předcházejícím obdobím. Příčinou změny je zahájení liberalizace trhu s plynem, konkrétně vyčlenění oprávněných zákazníků z dosavadních zákazníků chráněných.

Změny spočívají především v těchto bodech:

- v nově zařazené části, ve které jsou stanoveny ceny přepravy a distribuce zemního plynu, jsou určeny ceny pro hrazení služeb spojených s dodávkou zemního plynu oprávněným zákazníkům,
- cenové rozhodnutí obsahuje kromě cen plynu a cen služeb souvisejících s dodávkou plynu i ceny související s bilancováním přepravní soustavy a platby za překročení sjednané kapacity,
- struktura části cenového rozhodnutí, ve které jsou uvedeny ceny za dodávku pro chráněného zákazníka, se liší pouze v tom, že je zařazena platba za překročení sjednané kapacity, kterou je oprávněna účtovat společnost Transgas, a. s., příslušným držitelům licence, kteří dodávají plyn chráněným zákazníkům,
- ve zvláštní části cenového rozhodnutí je uvedeno, které ceny a jakým způsobem se užívají pro distribuci lokálními distribučními soustavami a pro dodávku zemního plynu chráněným zákazníkům připojeným k lokálním distribučním soustavám,
- ve srovnání s cenami v I. regulačním období byly změněny některé technické jednotky. Ceny, které mají za základ maximální denní kapacitu, jsou vztaženy na objemovou jednotku zemního plynu (m^3), vzhledem k tomu, že odráží potřebnou kapacitu daného zařízení (potrubí, podzemní zásobník, regulační stanice, kompresní stanice, měření). Kapacita těchto zařízení je dána v objemových jednotkách a je tedy zřejmé, že cena za použití těchto zařízení má odrážet jejich technické parametry a být vztažena na m^3 . Do konce roku 2004 se i tyto ceny udávaly v energetických jednotkách (kWh, MWh).

3.4 Teplárenství

3.4.1 Regulace cen v teplárenství

Odvětví teplárenství je charakteristické velkým množstvím a různorodostí podnikatelských subjektů. Působí zde malé, střední a velké společnosti se značnými rozdíly ročních dodávek tepelné energie, přičemž každý podnikatelský subjekt má pro výrobu a rozvod tepelné energie své specifické podmínky.

Podnikatelské subjekty v teplárenství je možné charakterizovat jako lokální monopoly, když v jednotlivých lokalitách je omezena možnost volby jiného způsobu vytápění. Toto omezení je dáno stávajícími rozvody tepelné energie a zemního plynu a také energetickými koncepcemi jednotlivých měst. Vliv konkurence je tedy v jednotlivých lokalitách různý a někteří odběratelé nemají možnost alternativního způsobu vytápění nebo jen s nemalými investičními náklady.

Energetický regulační úřad při regulaci cen tepelné energie vychází z § 6 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů. Cena tepelné energie je tedy cenou věcně usměrňovanou, do níž lze promítnout pouze ekonomicky oprávněné náklady, průměrný zisk a daň z přidané hodnoty. Od roku 2001 pro každý regulovaný rok ERÚ postupně upřesňoval závazný postup při tvorbě ceny tepelné energie.

3.4.2 Hodnocení regulace cen tepelné energie v roce 2004

V cenovém rozhodnutí č. 21/2003 k cenám tepelné energie pro rok 2004 stanovil ERÚ cenové úrovně pro jednotlivé úrovně předání tepelné energie. Cenové úrovně byly určeny zvláště pro ceny tepelné energie vyrobené z uhlí (černé uhlí, hnědé uhlí a brikety) a zvláště pro ceny tepelné energie vyrobené z ostatních paliv (zahrnuje zejména zemní plyn, topný olej, komunální odpad, koks apod.).

Cenové úrovně představují referenční hodnotu pro porovnání výše uplatňovaných cen od výrobců a distributorů tepelné energie. Pro ceny tepelné energie, které jsou kalkulovány pod příslušnou cenovou úrovní, se vztahují pouze pravidla věcného usměrňování cen a pro ceny tepelné energie, které jsou kalkulovány nad příslušnou cenovou úrovní, platí vedle věcného usměrňování cen také omezení meziročního nárůstu stálých nákladů. Pomocí cenových úrovní došlo k částečnému uvolnění regulace pro nižší ceny tepelné energie.

V příloze cenového rozhodnutí pro rok 2004 byly vymezeny ekonomicky oprávněné náklady a upřesněny náklady, které se nepovažují za ekonomicky oprávněné v ceně tepelné energie. Dále byla stanovena struktura kalkulačního vzorce ceny tepelné energie a nadefinovány možné cenové lokality, ve kterých je cena kalkulována a uplatňována při stejných podmínkách pro všechny odběratele. Přesnější pravidla pro závaznou tvorbu ceny tepelné energie vedly k lepší kontrolovatelnosti a transparentnosti cen v roce 2004.

Úřad v roce 2004 zveřejnil na svých internetových stránkách databáze cen tepelné energie za roky 2001 až 2004 od držitelů licence na výrobu a rozvod tepelné energie. Databáze slouží nejen jako zdroj informací o tržním prostředí pro dodavatele tepelné energie (výrobce a distributory), ale také pro odběratele tepelné energie (obce, bytová družstva, popř. konečné spotřebitele), kteří tento přehled mohou využít k tlaku na ceny tepelné energie v zájmu konečných spotřebitelů. Tím bude dosažen určitý samoregulační efekt tam, kde je nedostatečné konkurenční prostředí.

Zveřejňování cen může do jisté míry nahradit pracnou kontrolu ekonomicky oprávněných nákladů a jejich struktury, prováděnou ERÚ nebo Státní energetickou inspekcí na základě žádostí od odběratelů, které vycházejí z jejich nedostatečné informovanosti.

3.4.3 Vývoj cen tepelné energie

Vzhledem ke způsobu regulace cen v teplárenství dochází v jednotlivých lokalitách k různé změně výše cen tepelné energie. Vedle povoleného nárůstu stálých nákladů a zisku a změn nákladů na používané palivo k výrobě tepelné energie má na výši kalkulované ceny vliv především zlepšování účinnosti tepelného zařízení, snižování tepelných ztrát, připojování a odpojování odběrných míst nebo nestálé povětrnostní podmínky.

Na základě údajů z databáze cen od držitelů licence na výrobu a rozvod tepelné energie je v tabulce č. 3 a č. 4 uveden přehled vývoje průměrných cen tepelné energie (Kč/GJ včetně DPH) a množství dodané tepelné energie (GJ) na jednotlivých úrovních předání v letech 2002 až 2004. Pro výpočet průměrných cen tepelné energie byly použity výsledné ceny tepelné energie za roky 2002 až 2003, pro rok 2004 jde o ceny předběžně kalkulované k 1. lednu 2004. Průměrné ceny na jednotlivých úrovních předání jsou zároveň porovnávány k jednotlivým cenovým úrovním, které byly stanoveny cenovým rozhodnutím ERÚ pro rok 2004.

Tabulka č. 3 obsahuje průměrné ceny tepelné energie vyrobené z uhlí na jednotlivých úrovních předání. Na některých úrovních předání došlo k výraznému snížení množství dodané tepelné energie, což mělo za důsledek nárůst ceny. V některých případech při snížení množství dodané tepelné energie naopak cena klesla.

Tabulka č. 3 Průměrné ceny tepelné energie vyrobené z uhlí

Úroveň předání		2002	2003	2004
Dodávky z výroby při výkonu nad 10 MWt	Cena [Kč/GJ]	165,68	169,79	165,78
	Množství [GJ]	15 617 024	19 325 355	20 014 998
	Cenová úroveň [Kč/GJ]			160
Dodávky z výroby při výkonu do 10 MWt	Cena [Kč/GJ]	325,54	296,74	344,48
	Množství [GJ]	394 130	443 007	297 908
	Cenová úroveň [Kč/GJ]			265
Dodávky z primárního rozvodu	Cena [Kč/GJ]	212,46	217,59	223,05
	Množství [GJ]	55 836 664	59 066 708	63 180 534
	Cenová úroveň [Kč/GJ]			240
Dodávky v centrální výměňkové stanici	Cena [Kč/GJ]	272,30	278,21	281,45
	Množství [GJ]	7 304 248	7 998 913	7 846 800
	Cenová úroveň [Kč/GJ]			265
Dodávky z rozvodů z blokové kotelny	Cena [Kč/GJ]	327,41	332,25	325,82
	Množství [GJ]	527 082	485 343	442 228
	Cenová úroveň [Kč/GJ]			290
Dodávky ze sekundárních rozvodů	Cena [Kč/GJ]	308,08	310,97	317,88
	Množství [GJ]	23 078 978	28 096 699	28 605 069
	Cenová úroveň [Kč/GJ]			290
Dodávky z domovní předávací stanice	Cena [Kč/GJ]	317,58	330,56	329,26
	Množství [GJ]	2 854 396	3 179 820	4 059 830
	Cenová úroveň [Kč/GJ]			290

Tabulka č. 4 obsahuje průměrné ceny tepelné energie vyrobené z jiného paliva než z uhlí. Z přehledu je patrné, že došlo k postupnému nárůstu cen na všech úrovních předání. Na zvýšení ceny tepelné energie, určené v konečné spotřebě domácnostem, se může v některých cenových lokalitách podílet i postupné sjednocení cen u dodavatelů, kteří uplatňovali rozdílnou cenu pro domácnosti a ostatní odběratele.

Tabulka č. 4 Průměrné ceny tepelné energie vyrobené z ostatního paliva

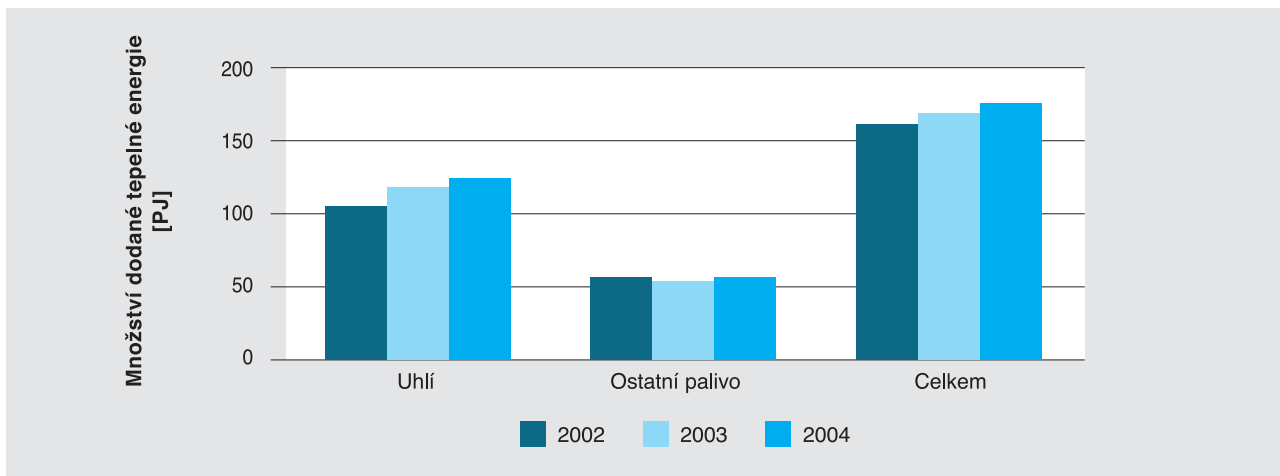
Úroveň předání		2002	2003	2004
Dodávky z výroby při výkonu nad 10 MWt	Cena [Kč/GJ]	192,96	192,89	198,63
	Množství [GJ]	7 962 606	7 520 075	7 651 272
	Cenová úroveň [Kč/GJ]			230
Dodávky z výroby při výkonu do 10 MWt	Cena [Kč/GJ]	318,57	319,95	316,35
	Množství [GJ]	2 520 986	2 871 188	2 598 191
	Cenová úroveň [Kč/GJ]			335
Dodávky z primárního rozvodu	Cena [Kč/GJ]	283,86	281,60	294,78
	Množství [GJ]	15 743 266	15 294 031	15 183 003
	Cenová úroveň [Kč/GJ]			310
Dodávky v centrální výměňkové stanici	Cena [Kč/GJ]	338,63	358,81	370,20
	Množství [GJ]	3 071 835	2 594 411	2 801 870
	Cenová úroveň [Kč/GJ]			335
Dodávky z rozvodů z blokové kotelny	Cena [Kč/GJ]	336,66	337,93	354,44
	Množství [GJ]	10 270 813	10 439 291	11 333 120
	Cenová úroveň [Kč/GJ]			360
Dodávky ze sekundárních rozvodů	Cena [Kč/GJ]	355,78	354,73	367,26
	Množství [GJ]	11 107 485	9 632 632	10 021 655
	Cenová úroveň [Kč/GJ]			360
Dodávky z domovní předávací stanice	Cena [Kč/GJ]	363,26	371,00	375,30
	Množství [GJ]	6 199 035	6 242 145	6 474 648
	Cenová úroveň [Kč/GJ]			360

V tabulce č. 5 je porovnán vývoj množství a průměrných cen tepelné energie v letech 2002 až 2004 vyrobené z uhlí a z ostatního paliva. Vývoj celkového množství tepelné energie a průměrných cen v letech 2002 až 2004 znázorňují grafy č. 10 a č. 11.

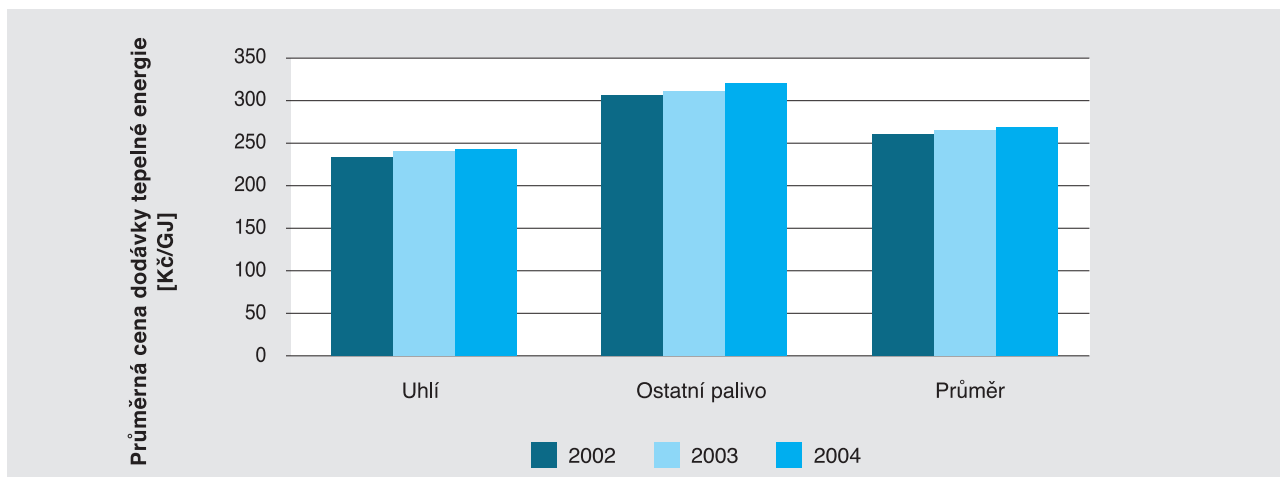
Tabulka č. 5 Průměrné ceny a množství dodané tepelné energie

Rok	Uhlí		Ostatní palivo		Celkem	
	Cena [Kč/GJ]	Množství [GJ]	Cena [Kč/GJ]	Množství [GJ]	Cena [Kč/GJ]	Množství [GJ]
2002	234,41	105 612 522	307,86	56 876 026	260,12	162 488 548
2003	239,81	118 595 845	308,96	54 593 773	261,61	173 189 618
2004	243,44	124 447 367	320,74	56 063 759	267,45	180 511 126

Graf č. 10 Celkové množství dodané tepelné energie v letech 2002 až 2004

Graf č. 11 Průměrné ceny dodávek tepelné energie v letech 2002 až 2004

Z vývoje cen tepelné energie držitelů licence na výrobu a rozvod tepelné energie za sledované období lze vyvozovat následující závěry:

- ceny za dodávku tepelné energie v jednotlivých letech vykazovaly jen mírné meziroční změny,
- jsou postupně narovnávány velké rozdíly v cenách tepelné energie mezi některými lokalitami stanovením pobídkového způsobu regulace,
- nastavením postupného sjednocení cen pro domácnosti a ostatní odběratele v jedné cenové lokalitě jsou odstraněny velké rozdíly mezi těmito cenami tepelné energie na stejné úrovni předání a se shodným charakterem dodávek,
- cenová regulace se projevila jako stabilizační faktor cen v odvětví teplárenství.

3.4.4 Regulace cen tepelné energie připravovaná v roce 2004 pro další období

Podmínky pro závaznou tvorbu a sjednávání cen tepelné energie k 1. lednu 2005 stanovil ERÚ v cenovém rozhodnutí č. 9/2004 ze dne 20. října 2004. Platnost těchto podmínek je předpokládána, na rozdíl od předchozích cenových rozhodnutí, na více let. Vzhledem k postupné stabilizaci podmínek na trhu s energiemi a vlivu konkurence využívající alternativní způsoby vytápění, došlo pro následující roky k částečnému uvolnění pravidel regulace cen tepelné energie.

Cena tepelné energie bude nadále věcně usměrňovanou cenou, to znamená, že do ceny může dodavatel promítnout pouze ekonomicky oprávněné náklady, které souvisejí s výrobou a rozvodem tepelné energie a přiměřený zisk podle příslušných cenových předpisů. Dále došlo k prohloubení pobídkového způsobu regulace, který by měl vést k minimalizaci nákladů při výrobě a rozvodu tepelné energie a k provozování tepelných zařízení s vyšší účinností. K 31. prosinci 2004 byl dokončen proces postupného sjednocování cen tepelné energie, která je dodávána na stejné úrovni předání, se stejným charakterem dodávek v jedné cenové lokalitě pro domácnosti a ostatní odběratele.

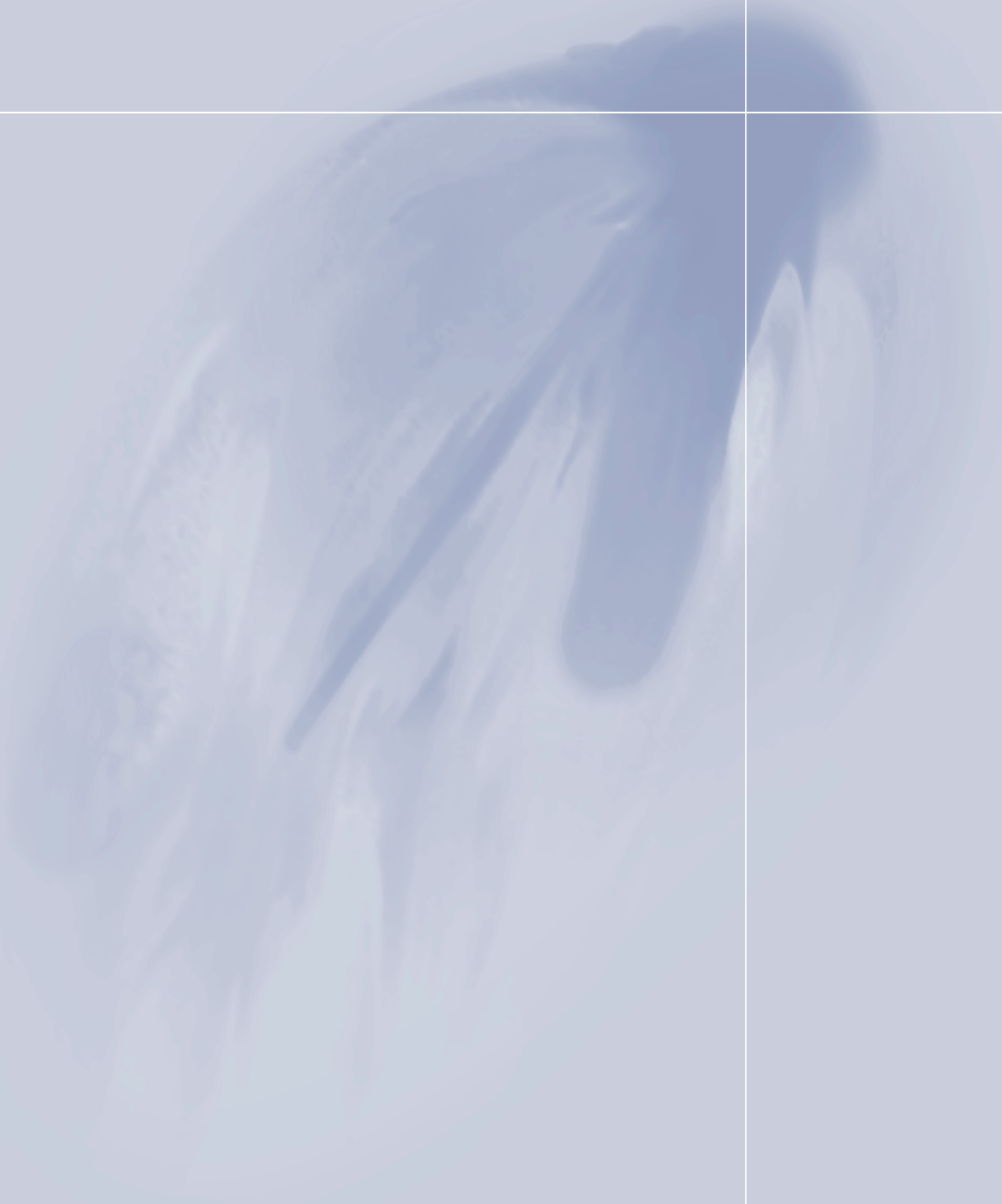
Součástí pravidel regulace cen tepelné energie jsou pro porovnání uplatňovaných cen tepelné energie stanoveny cenové úrovně, které ERÚ pro rok 2005 upravil podle aktuálního zvýšení cen primárních paliv. Cenové úrovně slouží k narovnávání velkých rozdílů v cenách tepelné energie mezi různými lokalitami tím, že nárůst cen kalkulovaných nad cenovými úrovněmi, na rozdíl od cen kalkulovaných pod cenovou úrovní, je meziročně omezován, a to převážně v závislosti na míře inflace předchozího kalendářního roku. Volnější podmínky regulace stanovené pod cenovými úrovněmi by měly dodavatele podněcovat ke snižování ceny tepelné energie pod tyto úrovně.

V následujících letech bude ERÚ aktualizovat na svých internetových stránkách databáze cen tepelné energie s cílem zvýšení informovanosti veřejnosti a využití určitého samoregulačního efektu při sjednávání cen tepelné energie mezi dodavateli a odběrateli.

3.5 Přehled cenových rozhodnutí v roce 2004

V roce 2004 vydal Energetický regulační úřad tato cenová rozhodnutí, která byla zveřejněna v Energetickém regulačním věstníku:

- Cenové rozhodnutí ERÚ č. 1/2004 ze dne 20. února 2004, o cenách plynů – Energetický regulační věstník, částka 2/2004, ze dne 27. 2. 2004
- Oprava cenového rozhodnutí ERÚ č. 24/2003 ze dne 1. prosince 2003 – Energetický regulační věstník, částka 2/2004, ze dne 27. 2. 2004
- Cenové rozhodnutí ERÚ č. 2/2004 ze dne 23. dubna 2004, kterým se stanovují maximální ceny elektřiny a podmínky pro dodávku elektřiny chráněným zákazníkům ze sítí vysokého napětí – kategorie B – Energetický regulační věstník, částka 4/2004, ze dne 29. 4. 2004
- Cenové rozhodnutí ERÚ č. 3/2004 ze dne 23. dubna 2004, kterým se stanovují maximální ceny elektřiny a podmínky pro dodávku elektřiny chráněným zákazníkům ze sítí nízkého napětí – Energetický regulační věstník, částka 4/2004, ze dne 29. 4. 2004
- Cenové rozhodnutí ERÚ č. 4/2004 ze dne 23. dubna 2004, o cenách plynů – Energetický regulační věstník, částka 4/2004, ze dne 29. 4. 2004
- Oprava cenového rozhodnutí ERÚ č. 26/2003 ze dne 26. listopadu 2003 – Energetický regulační věstník, částka 4/2004, ze dne 29. 4. 2004
- Cenové rozhodnutí ERÚ č. 5/2004 ze dne 23. 4. 2004, o změně cenového rozhodnutí ERÚ č. 26/2003 – Energetický regulační věstník, částka 4/2004, ze dne 29. 4. 2004
- Cenové rozhodnutí č. 6/2004 ze dne 2. června 2004, o změně cenového rozhodnutí ERÚ č. 26/2003 – Energetický regulační věstník, částka 5/2004, ze dne 20. 6. 2004
- Cenové rozhodnutí ERÚ č. 7/2004 ze dne 20. července 2004, kterým se určuje odlišný postup stanovení ceny tepelné energie – Energetický regulační věstník, částka 6/2004, ze dne 2. 8. 2004
- Cenové rozhodnutí ERÚ č. 8/2004 ze dne 24. srpna 2004, o cenách plynů – Energetický regulační věstník, částka 7/2004, ze dne 30. 8. 2004
- Cenové rozhodnutí ERÚ č. 9/2004 ze dne 20. října 2004, k cenám tepelné energie – Energetický regulační věstník, částka 9/2004, ze dne 27. 10. 2004
- Cenové rozhodnutí ERÚ č. 10/2004 ze dne 29. listopadu 2004, kterým se stanovují ceny elektřiny a souvisejících služeb – Energetický regulační věstník, částka 10/2004, ze dne 1. 12. 2004
- Cenové rozhodnutí ERÚ č. 11/2004 ze dne 29. listopadu 2004, kterým se stanovují pevné ceny distribuce elektřiny oprávněným zákazníkům ze sítí nízkého napětí – Energetický regulační věstník, částka 10/2004, ze dne 1. 12. 2004
- Cenové rozhodnutí ERÚ č. 12/2004 ze dne 29. listopadu 2004, kterým se stanovují maximální ceny elektřiny a podmínky pro dodávku elektřiny chráněným zákazníkům ze sítí nízkého napětí – Energetický regulační věstník, částka 10/2004, ze dne 1. 12. 2004
- Cenové rozhodnutí č. 13/2004 ze dne 26. listopadu 2004, o cenách plynů – Energetický regulační věstník, částka 10/2004, ze dne 1. 12. 2004.

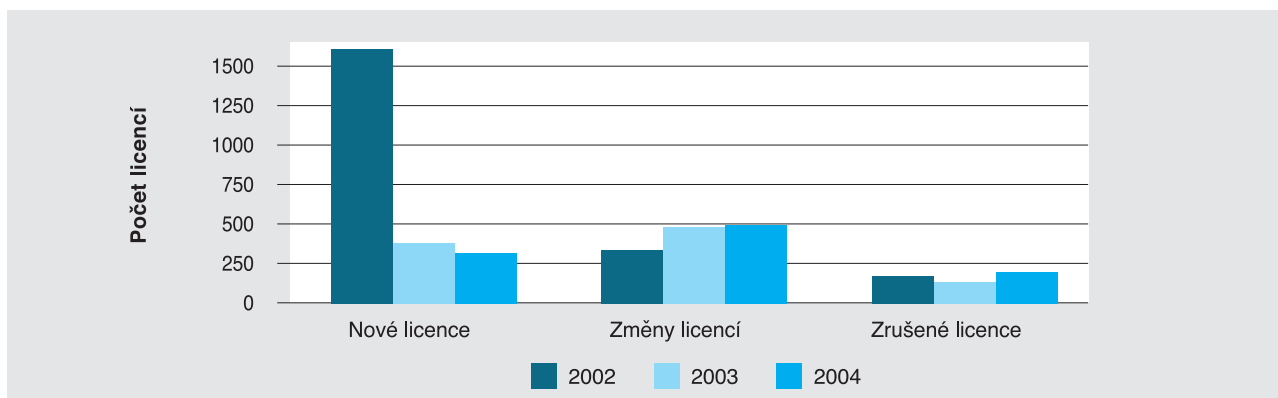
4.1 Licenční politika

V letech 2001 – 2002, kdy byla činnost ERÚ soustředěna na udělování licencí podle požadavků § 8 energetického zákona, se od roku 2003 zvyšují požadavky podnikatelských subjektů na změny a zrušení licencí na podnikání v energetických odvětvích. Hlavními důvody modifikace licencí jsou především majetkové přesuny mezi držiteli licencí, které jsou vyvolány procesem fúzí a rozdělení energetických společností při otevírání trhu s elektřinou a plynem. Jedná se hlavně o plnění požadavku na právní oddělení přenosových, přepravních a distribučních činností od výroby a obchodu. V teplárenství jsou změny licencí vyvolávány majetkovými přesuny a změnami v osobách nájemců teplárenských podniků.

Tabulka č. 6 Počet udělených licencí, jejich změn a zrušení v letech 2002 až 2004

Rok	Nové licence	Změny licencí	Zrušené licence
2002	1619	334	161
2003	376	485	137
2004	312	493	194

Graf č. 12 Vývoj udělených licencí, jejich změn a zrušení v letech 2002 až 2004

V roce 2004 se zvýšil počet držitelů licencí pro výrobu elektřiny, zejména v malých vodních elektrárnách. Rostl i počet žadatelů o licence na výrobu elektřiny z větrných elektráren.

V důsledku otevírání trhu s elektřinou se na jedné straně zvyšoval počet obchodníků s elektřinou, na straně druhé se snižoval počet licencovaných distributorů v bývalých podnikových areálech o ty, kteří neměli zájem dále rozvíjet své podnikání účastí na trhu s energiemi.

Zvláštní pozornost byla věnována odvětví teplárenství, kde pokračoval projekt zaměřený na získávání technických a ekonomických údajů o držitelích licencí v tomto odvětví a jejich následné vyhodnocování pro dané účely vytvořeným softwarovým nástrojem. Průběžným výstupem projektu, který pokračuje již třetím rokem, je neustále zpřesňovaný soubor statisticky využitelných dat, z kterého lze získat přehled ratingového ohodnocení držitelů licencí, sestavený a vypočítaný programem. Údaje jsou shromažďovány pomocí elektronických formulářů. Energetický regulační úřad předpokládá, že získané údaje využije ve spolupráci se Státní energetickou inspekcí pro účely prevence náhlých přerušování dodávek tepelné energie.

Údaje o obsahu udělených licencí, jejich změnách a zrušení licencí jsou zveřejňovány v Energetickém regulačním věstníku, seznam platných licencí je zveřejněn na internetových stránkách úřadu formou seznamu držitelů licencí strukturovaného podle skupin licenčních oprávnění a je zde také přístupný program umožňující vyhledání údajů určitého držitele licence.

4.2 Energetický regulační fond

Podle § 14 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, je držitel licence (specifikovaný v § 4 odst. 1 písm. h a i) povinen finančně přispívat do Energetického regulačního fondu (Fond).

Vzhledem k tomu, že zákonem stanovený limit 50 milionů Kč byl naplněn a v roce 2004 nebyly z Fondu vyplaceny žádné finanční prostředky, nebudou dotčeni držitelé licencí v roce 2005 odvádět žádný finanční příspěvek do tohoto Fondu.

Novelou energetického zákona č. 670/2004 Sb., byla zpřesněna úprava Energetického regulačního fondu zejména ve vztahu k zákonu č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů a byl podrobněji specifikován postup naplňování fondu.

4.3 Uznávání odborné kvalifikace

Energetický regulační úřad je ve smyslu zákona č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států EU a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), uznávacím orgánem pro uznávání odborné a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států EU pro účely podnikání v energetických odvětvích. V roce 2004 rozhodl úřad o uznání odborné kvalifikace ve dvou správních řízeních.

5

Správní řízení
a řešení sporů v roce 2004

5.1 Přehled hlavních správních řízení

5.1.1 Elektroenergetika

V roce 2004 byla v úseku elektroenergetiky zahájena a ukončena dvě správní řízení. V obou těchto případech se jednalo o zcela novou problematiku, která nebyla do té doby ERÚ rozhodována. Šlo o spor ohledně smluvních podmínek pro připojení větrných elektráren s ohledem na postup provozovatele distribuční soustavy při posuzování žádostí o připojení více žadatelů na dotčeném území a spor o uzavření smlouvy o dodávce elektřiny v odběrném místě, kde byl zjištěn neoprávněný odběr elektřiny. Obě řízení byla ukončena prvoinstančním rozhodnutím, přičemž v jednom případě bylo tímto rozhodnutím zastavení řízení, neboť mezi účastníky řízení byla uzavřena smlouva a došlo tak k ukončení sporu.

Dále byla zahájena dvě správní řízení, která by měla být ukončena začátkem roku 2005. Jednalo se o spor týkající se uzavření smlouvy o připojení, a to konkrétně ve věci úhrady nákladů souvisejících s úpravou rozvodny, a spor o připojení větrných elektráren k distribuční soustavě.

V oblasti elektroenergetiky je možno potvrdit trend, který byl konstatován již v roce 2003, a to že se začíná situace v oblasti sporů nadále stabilizovat především z důvodu, že většina subjektů elektroenergetického trhu je na poměrně vysoké odborné úrovni. Ke stabilizaci a pro subjekty elektroenergetického trhu předvídatelnému prostředí výrazně napomáhá činnost ERÚ v oblasti tvorby vyhlášek, cenových rozhodnutí, případně přednáškové činnosti atd. Tyto aktivity vedou ke stanovení jasných a nezpochybňovaných pravidel, která ve svém důsledku určují takové chování subjektů elektroenergetického trhu, které nevede ke vzniku sporů řešených ERÚ. Jedinou novou oblastí, v níž dochází ke sporům, je problematika připojování zdrojů k distribuční soustavě.

5.1.2 Plynárenství

V plynárenství bylo zahájeno a ukončeno pět správních řízení, která se týkala jediné problematiky – sporu společnosti Českomoravská plynárenská, a. s., v postavení provozovatele lokální distribuční soustavy připojeného a nakupujícího plyn od pěti provozovatelů regionálních distribučních soustav a rozporujícího ceny, za něž měla od těchto provozovatelů regionálních distribučních soustav nakupovat plyn.

Dále byla v roce 2004 v odvětví plynárenství zahájena tři správní řízení, která by měla být ukončena začátkem roku 2005. Jednalo se o spor o cenu a smluvní podmínky provozovatele lokální distribuční soustavy; spor o cenu mezi provozovatelem regionální distribuční soustavy a chráněným zákazníkem a dále odmítnutí připojení plynových zařízení a navýšení dodávek zemního plynu ze strany provozovatele lokální distribuční soustavy.

Proti minulému období, kdy v plynárenství nebyly rozhodovány žádné spory, se tedy jedná o značnou změnu, která je zapříčiněna především postupnou liberalizací plynárenského trhu a s tím souvisejícími význačnými legislativními změnami. Z hlediska vzniklých sporů se nejvíce problematické v této souvislosti, a to i do budoucna, jeví postavení provozovatele lokální distribuční soustavy.

5.1.3 Teplárenství

V teplárenství byla v roce 2004 ukončena a zahájena tři správní řízení. Ve dvou případech se jednalo o spory týkající se výše ceny tepelné energie, jedno správní řízení se týkalo sporu o výkup a cenu vykupované tepelné energie. Z uvedených správních řízení byla dvě ukončena prvoinstančním rozhodnutím, z nichž v jednom případě se jednalo o zastavení správního řízení z důvodu zpětvzetí návrhu na zahájení správního řízení, protože na základě jednání mezi účastníky řízení a zástupci ERÚ došlo k podepsání smlouvy a ukončení sporu. V jednom případě bylo správní řízení ukončeno rozhodnutím předsedy ERÚ o rozkladu.

Dále bylo v roce 2004 v oblasti teplárenství zahájeno jedno správní řízení, které by mělo být ukončeno začátkem roku 2005. Jedná se o spor ohledně uzavření smlouvy na havarijní dodávky tepla prostřednictvím předávací stanice.

Zejména ve sporech, týkajících se ceny tepelné energie, spolupracoval ERÚ při rozhodování se Státní energetickou inspekcí, která u některých účastníků dotčených správních řízení provedla kontrolní řízení podle zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole.

Na základě praxe minulých let, kdy bylo konstatováno, že z důvodu značné diferenciace subjektů podnikajících v teplárenství a rovněž různého technického stavu a stáří výrobních a rozvodných zařízení, je proti odvětví elektroenergetiky a plynárenství obtížnější stanovit jasná pravidla, která by vyhovovala pro všechny dodavatelsko-odběratelské vztahy. lze potvrdit trend, že díky činnosti ERÚ, především v oblasti tvorby cenových rozhodnutí, dochází v teplárenství ke značnému snížení počtu nově vznikajících sporů týkajících se stanovování a výše ceny tepelné energie. Potvrzuje se také zvyšující se odborná úroveň subjektů. Z tohoto důvodu je možné konstatovat, že většina správních řízení nevznikla jako nový problém, ale má „historické kořeny“, jako jsou nevhodně uzavřené smlouvy nebo chybná cenotvorba v předešlých letech.

5.2 Přehled hlavních cenových a smluvních sporů

5.2.1 Elektroenergetika

Moravská Energetika, s.r.o. a Jihomoravská energetika, a.s.:

- spor týkající se smluvních podmínek pro připojení tří větrných elektráren Vestas V80 v katastru obce Benešov u Boskovic, společnosti Moravská Energetika, s.r.o. s ohledem na postup provozovatele distribuční soustavy při posuzování žádostí o připojení více žadatelů na dotčeném území;

- prvoinstančním rozhodnutím byla uložena na základě § 17 odst. 8 písm. g) energetického zákona společnosti Jihomoravská energetika, a.s., jako držitelce licence na distribuci elektřiny, povinnost zjednat nápravu zjištěných nedostatků a v souladu s § 3 odst. 1 vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č. 18/2002 Sb., o podmínkách připojení a dopravy elektřiny v elektrizační soustavě, ve znění vyhlášky č. 300/2003 Sb., a s Pravidly provozování distribučních soustav, přednostně posoudit žádost o připojení tří větrných elektráren Vestas V80 v katastru obce Benešov u Boskovic společnosti Moravská Energetika, s.r.o.

Severočeská energetika, a.s. a paní Lenka Losová:

- spor týkající se uzavření smlouvy o dodávce elektřiny v odběrném místě, kde byl zjištěn neoprávněný odběr elektřiny;
- podstatou problému bylo tvrzení, že jde o zjištěný neoprávněný odběr v odběrném místě č. p. 391 v Benešově nad Ploučnicí, spočívající v nasvorkování kabelu před měřicím zařízením dodavatele, kterým byl prováděn neoprávněný neměřený odběr elektřiny, a následně odmítnutí společnosti Severočeská energetika, a.s., jako držitelce licence na distribuci elektřiny, uzavřít s paní Lenkou Losovou smlouvu o dodávce elektřiny k danému odběrnému místu;
- po úpravě odběrného místa ze strany odběratele došlo k podepsání smlouvy na dodávku elektrické energie.

5.2.2 Plynárenství

Českomoravská plynárenská, a.s. a Jihočeská plynárenská, a.s.:

- spor o maximální cenu zemního plynu mezi držitelce licence na distribuci plynu;
- podstatou sporu byla skutečnost, že Českomoravská plynárenská, a.s., požadovala uzavření smlouvy s cenou zemního plynu určenou podle článku I. odstavce 2 Cenového rozhodnutí ERÚ č. 25/2003 ze dne 25. listopadu 2003, o cenách plynů, zatímco dodavatel (společnost Jihočeská plynárenská, a.s.) trval na dodávkách zemního plynu společností Českomoravská plynárenská, a.s., za ceny, odpovídající cenám podle článku I. odstavce 3 uvedeného cenového rozhodnutí;
- prvoinstančním rozhodnutím byl návrh na stanovení povinnosti společností Jihočeská plynárenská, a.s., uzavřít se společností Českomoravská plynárenská, a.s., dohodu o změně ujednání o ceně v kupní smlouvě o dodávkách zemního plynu s účinností od 1. ledna 2004, zamítnut, přičemž bylo stanoveno, že pro zemní plyn dodávaný společností Jihočeská plynárenská, a.s., společností Českomoravská plynárenská, a.s., platí s účinností od 1. ledna 2004 maximální cena zemního plynu podle článku I. odstavce 3 Cenového rozhodnutí ERÚ č. 25/2003 ze dne 25. listopadu 2003, o cenách plynů;
- společností Českomoravská plynárenská, a.s., byl následně podán rozklad. Rozhodnutím o rozkladu předseda ERÚ prvoinstanční rozhodnutí, s určitou formální úpravou, potvrdil a rozklad zamítnul.

Správním řízením s obdobným průběhem jako ve zmíněném případě vedl ERÚ v jednotlivých sporech o maximální cenu zemního plynu mezi společností Českomoravská plynárenská, a.s. a společností Jihomoravská plynárenská, a.s., Severočeská plynárenská, a.s., Středočeská plynárenská, a.s., a Pražská plynárenská, a.s.

5.2.3 Teplárenství

Jihostroj a.s. a TEZA CK s.r.o.:

- spor o cenu tepelné energie pro rok 2004;
- podle vyjádření společnosti Jihostroj a.s., držitelce licence na výrobu tepelné energie, byla podstatou sporu cena jíím dodávané tepelné energie, s níž společnost TEZA CK s.r.o., držitelce licence na rozvod tepelné energie, nesouhlasila, ačkoliv podle jejího vyjádření byla v souladu s Cenovým rozhodnutím ERÚ č. 21/2003, ze dne 25. září 2003 k cenám tepelné energie pro rok 2004, a jíím navržená cena byla jak v roce 2004, tak i v předchozích letech, hluboko pod úroveň kalkulované ceny (nákladové i věcně usměrňované);
- prvoinstančním rozhodnutím byl potvrzen požadavek společnosti Jihostroj a.s., uzavřít mezi ním, jako dodavatelem tepelné energie, a TEZA CK, s.r.o., jako odběratelem tepelné energie, dodatek ke kupní smlouvě č. 1/2001 na dodávky a odběr páry týkající se ceny tepelné energie pro rok 2004, jako oprávněný.

DESTRA Co., spol. s r.o. a Energetika Chropyně, a.s.:

- spor o výkup a cenu vykupované tepelné energie podle § 80 odst. 2 písm. a) energetického zákona, vyráběné ve spalovně nebezpečných odpadů (DESTRA Co., spol. s r.o., jako držitelce licence na výrobu tepelné energie), přičemž Energetika Chropyně, a.s., je kromě provozování rozvodů tepelné energie rovněž výrobcem tepelné energie;
- při ústním jednání bylo navrženo řešení v podobě cenového dodatku a dále dodatku týkajícího se způsobu výkupu tepelné energie. Mezi účastníky řízení došlo k dohodě ohledně výkupu a ceny vykupované tepelné energie tak, aby byla splněna podmínka podle § 80 odst. 2 písm. a) energetického zákona, tj. případ, kdy nedochází ke zvýšení celkových nákladů na pořízení tepelné energie pro soubor stávajících odběratelů a zároveň tepelná energie je co nejučinněji využita.

SMO, městská akciová společnost Orlová a Bytové družstvo v Orlové:

- správním řízením zahájené z podnětu odběratele, Bytového družstva v Orlové, ve věci sporu týkajícího se neuzavření dodatku č. 17 ke smlouvě o dodávce a odběru tepelné energie ze dne 1. července 1996, jehož obsahem bylo ujednání o ceně, množství, zálohových platbách a přihláška k odběru tepelné energie, vše pro rok 2004;

- prvoinstančním rozhodnutím byla určena průměrná předběžně kalkulovaná cena tepelné energie společnosti SMO, městská akciová společnost Orlová, držitele licence na rozvod tepelné energie, pro rok 2004, pro cenovou lokalitu město Orlová, ve výši 293,78 Kč/GJ bez daně z přidané hodnoty;
- společností SMO, městská akciová společnost Orlová byl podán rozklad. Rozhodnutím o rozkladu předseda ERÚ prvoinstanční rozhodnutí, s určitou formální úpravou, potvrdil a rozklad zamítnul.

5.3 Řízení o rozkladu, činnost rozkladové komise

Rozhodování o rozkladu je podle příslušných ustanovení dosud účinného zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), v kompetenci předsedy Energetického regulačního úřadu, a to na základě návrhu jím jmenované rozkladové komise. Tato komise je složena z deseti převážně externích odborníků, právníků, technických a ekonomických odborníků.

Svou činností směřuje ERÚ k předcházení sporů a k tomu, aby subjekty s licenci a jejich zákazníci řešili své sporné otázky především smírnou cestou. Pokud se vydává rozhodnutí ve sporu mezi těmito subjekty, je snaha v odůvodnění těchto rozhodnutí a v jednáních spojených s vydáním prvoinstančního rozhodnutí vést strany sporu ke vzájemnému jednání a respektování svých vzájemných požadavků. Také vzhledem k této skutečnosti obdržel ERÚ v roce 2004 pouze 14 rozkladů proti jeho prvoinstančnímu rozhodnutí.

5.3.1 Elektroenergetika

Byl podán jeden rozklad proti rozhodnutí ERÚ, a to společností IMOLA s.r.o., ve věci povinnosti připojení a povinnosti uzavřít smlouvu o dodávce elektrické energie – rozhodnutím o rozkladu bylo prvoinstanční rozhodnutí změněno tak, že společnost IMOLA s.r.o., je povinna zajistit připojení odběrného zařízení a uzavřít smlouvu o dodávce elektřiny.

5.3.2 Plynárenství

V roce 2004 byly podány následující rozklady proti rozhodnutí ERÚ:

- společností MIJA-MENMARK, s.r.o., ve věci určení výše ceny zemního plynu – rozhodnutí ERÚ bylo zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání a rozhodnutí;
- společností Českomoravská plynárenská, a.s., bylo podáno pět rozkladů ve věci sporu s distributory o cenu zemního plynu – rozklady byly zamítnuty a rozhodnutí ERÚ byla potvrzena.

5.3.3 Teplárenství

Byl podán jeden rozklad proti prvoinstančnímu rozhodnutí ERÚ společností SMO, městská akciová společnost Orlová, ve věci sporu o cenu tepelné energie – v rozhodnutí o rozkladu byla určena průměrná předběžně kalkulovaná cena tepelné energie a v ostatních záležitostech se rozhodnutí ERÚ potvrdilo.

5.3.4 Udělování licencí

V roce 2004 byly podány rozklady proti rozhodnutí ERÚ:

- společností IMOLA s.r.o., a to ve věci zrušení licence ve skupině 12 – rozklad byl zamítnut a prvoinstanční rozhodnutí ERÚ bylo potvrzeno;
- společností MARSERVIS, s.r.o., ve věci udělení licence na rozvod tepla – rozklad byl zamítnut a prvoinstanční rozhodnutí ERÚ bylo potvrzeno;
- Městem Chodov ve věci nepřiznání postavení účastníka správního řízení – rozklad byl zamítnut a prvoinstanční rozhodnutí bylo potvrzeno;
- společností DESK – FORM a.s., ve věci uložení povinnosti dodávek nad rámec licence – rozhodnutí ERÚ bylo zrušeno a věc vrácena k novému projednání a rozhodnutí.

5.4 Stížnosti

Energetickému regulačnímu úřadu bylo v roce 2004 doručeno celkem třicet podání, která byla, s přihlédnutím k jejich charakteru a obsahu, vyřizována jako stížnosti v souladu s vládní vyhláškou č. 150/1958 Úředního listu, o vyřizování stížností, oznámení a podnětů pracujících.

Osmdesát stížností bylo směřováno proti činnosti ERÚ nebo proti pracovním postupům jeho zaměstnanců ve smyslu porušování příslušných ustanovení energetického zákona nebo zákona o cenách. Tyto stížnosti byly shledány neoprávněnými, čtyři stížnosti byly opakované.

Devět stížností nebylo posuzováno ERÚ, ale byly postoupeny k projednání jiným orgánům.

Dvě stížnosti o porušování zákonných předpisů licencovanými subjekty byly shledány oprávněnými a ERÚ zjednal nápravu.

Všechny došlé stížnosti byly v roce 2004 vyřizovány v termínu v souladu s vládní vyhláškou č. 150/1958 Úředního listu částka 81, mimo stížnosti na držitele a provozovatele licence Teplárna Ústí nad Labem, a.s., u které nebyl dodržen termín z důvodu pozdního dodání vyžádaných dokumentů od držitele licence.

Kromě důsledného zabezpečování postupů při vyřizování stížností v souladu s vyhláškou vydal úřad vnitřní předpis, kterým upravil podrobně konkrétní postupy v oblasti evidence stížností a provádění ročních rozborů vyřizovaných stížností souvisejících s působností ERÚ.

Spolupráce s orgány státní správy,
Poslaneckou sněmovnou
a Senátem Parlamentu ČR

6.1 Vláda a ústřední orgány státní správy

Energetický regulační úřad se ve druhé polovině roku 2004 více soustředil na přímou dvoustrannou komunikaci s jednotlivými ministerstvy. Nový předseda úřadu, Ing. Josef Fiřt, se po jmenování do funkce zaměřil na posílení vazeb a spolupráce s ostatními orgány státní správy a absolvoval řadu schůzek s jednotlivými ministry. Za klíčové lze považovat výsledky jednání s ministrem průmyslu a obchodu, Ing. Milanem Urbanem, kde byla dohodnuta komunikace a spolupráce zejména při formování stanovisek a pozic České republiky v oblasti energetiky. Dalším významným jednáním bylo navázání kontaktu s místopředsedou vlády pro ekonomiku, Ing. Martinem Jahnem, a jeho týmem. Zde bylo dohodnuto, že ERÚ bude na vyžádání poskytovat analýzy a stanoviska pro strategická rozhodnutí s vazbou na energetický sektor, případně se přímo účastnit tvorby těchto strategií.

Pro potřeby jednání členů RHSD vypracoval ERÚ na podzim roku 2004 podrobnou zprávu o předpokládaném vývoji cen v odvětvích elektroenergetiky, plynárenství a teplárenství v letech 2005 až 2007. Na výstupy úřadu dále svými odhady navázalo Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR a Ministerstvo financí ČR, která se zaměřila na rozbor dopadů do hospodářské a sociální sféry. Zpráva, přestože nepřinášela žádné pozitivní trendy vývoje, byla hodnocena kladně co do obsahu, formy a srozumitelnosti a plně vyhověla informativnímu účelu.

Spolupráce ERÚ se SEI vycházela z ustanovení energetického zákona a rozšiřujících se potřeb regulace energetických odvětví. Představitelé obou institucí podepsali Program zajištění součinnosti SEI a ERÚ v roce 2004. Mimo spolupráce v legislativní oblasti tento dokument vymezil systém součinnosti v oblasti udělování licencí a výkonu regulace. Podrobně byly specifikovány kontrolní akce k jednotlivým případům řešeným ERÚ a systém závěrů správních řízení.

Energetický regulační úřad vyžadoval od SEI zahájení kontrolního řízení téměř ve všech sporech a v šesti případech inspekci postoupil stížnost podle vládní vyhlášky č. 150/1958 Úředního listu.

6.2 Spolupráce s Poslaneckou sněmovnou a Senátem Parlamentu ČR

Mimo povinnost vyplývající z energetického zákona informovat o své činnosti Parlament ČR komunikoval úřad intenzivně s jednotlivými výbory, zejména s Hospodářským výborem a Výborem pro veřejnou správu, regionální rozvoj a životní prostředí, v oblasti energetické legislativy. Představitelé úřadu se pravidelně účastnili všech projednávání novely energetického zákona i návrhu zákona o podpoře využívání obnovitelných zdrojů. Rovněž se aktivně účastnili všech seminářů k oběma zákonům, kde byl úřadu vždy poskytnut prostor pro prezentaci jeho názorů a stanovisek. Zejména při projednávání zákona o podpoře využívání obnovitelných zdrojů úřad vypracoval několik analýz dopadů v reakci na vývoj návrhu a postupně předkládané pozměňovací návrhy. Dále vypracovával vyžádané podkladové materiály k jednání jednotlivých výborů.

6.3 Projekt reformy a modernizace ústřední státní správy

Realizace reformy státní správy byla zahájena na základě usnesení vlády č. 237 ze dne 17. března 2004, o postupu a hlavních směrech reformy a modernizace ústřední státní správy, obsahující vyřešení gesce a organizačního zabezpečení. ERÚ se od počátku zahájení procesu reformy účastnil na řešení následujících projektů:

- A.1 Identifikace poslání (cílů) ústřední státní správy
- A.2 Popis a analýza procesů v ústředních správních úřadech
- B.1 Efektivní horizontální komunikace a podpora tvorby celostátních strategií
- C.2 Reforma regulace ve státní správě
- C.3 E-government.

V rámci směru A. Racionalizace procesů v ústřední státní správě se ERÚ podílel na projektu A.1 Identifikace poslání (cílů) ústřední státní správy. Úřad vypracoval v rámci tohoto projektu poslání ERÚ ve smyslu ustanovení § 17 energetického zákona.

Mimo to byly definovány hlavní střednědobé cíle ERÚ korespondující s vytvořením transparentních a nediskriminačních podmínek pro II. regulační období všem účastníkům energetických trhů:

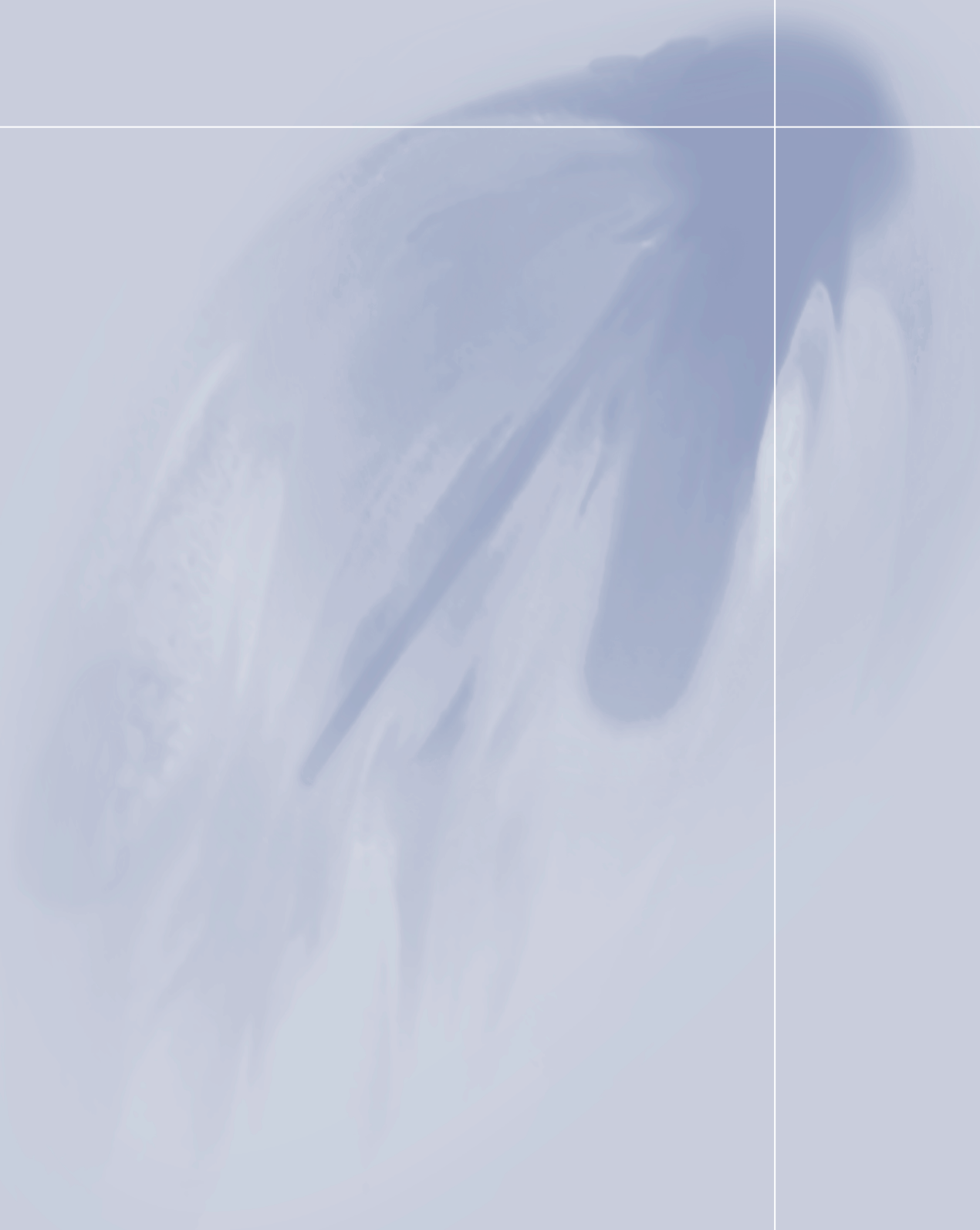
- v souladu s liberalizací energetických trhů zdokonalovat pravidla a postupy ekonomické regulace,
- zajistit ochranu zájmů spotřebitelů vytvářením předpokladů pro jistotu, spolehlivost a kvalitu dodávek elektřiny, plynu a tepla.

Kromě účasti na práci projektových týmů v dalších směrech byla v roce 2004 pro ERÚ zásadní aktivní účast především na projektu C.2 Reforma regulace v ústřední státní správě. Zástupci úřadu se podíleli na Návrhu pravidel pro fungování státních regulačních úřadů. Výstupem tohoto projektu je Obecný model státních regulačních úřadů, který byl dokončen včetně mezirezortního připomínkového řízení 31. prosince 2004 a předložen k projednání vládě.

Dalšími výstupy Projektového týmu C.2, které byly zpracovány v roce 2004 jsou:

- Akční plán snižování administrativní zátěže;
- Návrh metodiky pro určování velikosti a původu administrativní zátěže;
- Návrh postupu začlenění metody pro hodnocení regulace (RIA) do legislativního procesu.

Budoucí postup realizace reformy a modernizace ústřední státní správy bude klást větší nároky na práci ERÚ především při zpracování auditu procesů a činností v letech 2005 a 2006, kdy budou zpracována východiska pro reorganizaci jednotlivých ústředních úřadů.

Mezinárodní spolupráce

7.1 Evropská unie

Energetický regulační úřad v průběhu roku 2004 spolupracoval s odbornými orgány Evropských společenství, a to zejména s Generálním ředitelstvím Evropské komise pro dopravu a energetiku (DG TREN) a Generálním ředitelstvím Evropské komise pro hospodářskou soutěž (DG COMPETITION). Úřad poskytl řadu informací o dalším vývoji v oblasti regulace a vydávání licencí včetně vydané sekundární legislativy. Na druhé straně je ERÚ pravidelně informován Stálým zastoupením České republiky při Evropské unii o výsledcích jednání pracovní skupiny pro energetiku Rady EU, zejména o stavu projednávání evropské energetické legislativy.

7.2 Rada evropských energetických regulátorů (CEER)

Rada evropských energetických regulátorů (CEER – Council of European Energy Regulators) je dobrovolnou neziskovou asociací evropských energetických regulátorů podléhající belgickému právu se sídlem v Bruselu. Tato asociace byla založena 7. března 2000.

Úřad se jednání CEER účastnil již od roku 2003, ale pouze jako pozorovatel, se vstupem České republiky do EU se však 4. května 2004 stal plnoprávným členem této organizace.

K hlavním cílům CEER patří zejména podpora vývoje dobře fungujícího a soutěže schopného vnitřního evropského trhu s elektřinou a plynem, podpora urychleného projednávání problémů spojených s regulací elektřiny a plynu, podpora výměny informací a zkušeností, poskytování pomoci mezi jednotlivými členy, vzdělávání pracovníků, rozvíjení společného přístupu vůči nadnárodním energetickým společnostem, spolupráce s obdobnými organizacemi, podpora další koordinace spolupráce jednotlivých regulátorů a Generálního ředitelství Evropské komise pro dopravu a energetiku.

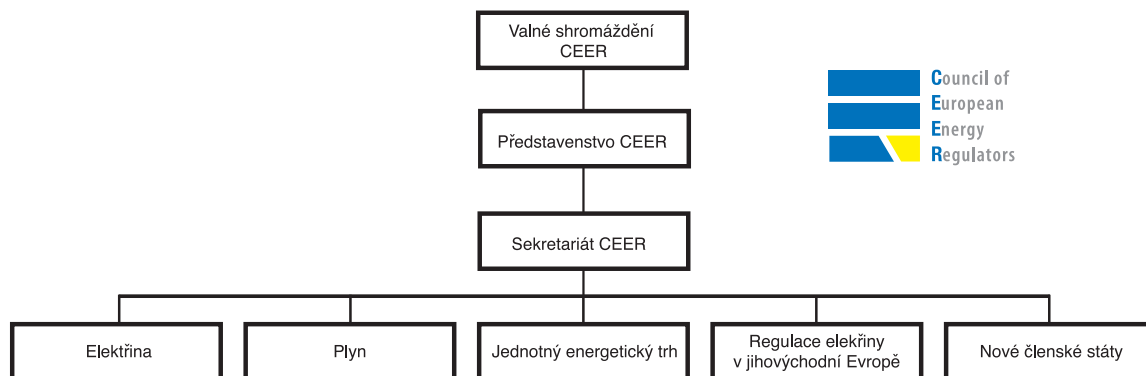
Přínosem pro ERÚ vyplývajícím z členství v této asociaci je rozvoj spolupráce, výměny informací a zkušeností mezi jednotlivými regulačními úřady a vzájemné pomoci při jednotné implementaci a aplikaci legislativy Evropských společenství. Poznatky a získané informace z členství v CEER jsou zveřejňovány na internetových stránkách ERÚ.

V rámci CEER bylo vytvořeno pro rok 2004 pět pracovních skupin:

- Elektřina,
- Plyn,
- Jednotný energetický trh,
- Regulace elektřiny v jihovýchodní Evropě,
- Nové členské státy.

Každá pracovní skupina se dále dělí na pracovní podskupiny (obr. č. 1), které se specializují na konkrétní úkoly, které jim byly stanoveny v pracovním plánu pro příslušný rok.

Obrázek č. 1 Rada evropských energetických regulátorů

Z hlediska strategického plánování je pro ERÚ významná pracovní skupina Jednotný energetický trh, kde hlavní pracovní náplní je sjednocování postojů a komentářů CEER k legislativě EU a spolupráce s generálními ředitelstvími (DG TREN a DG COMPETITION) Evropské komise na aktuálně projednávaných směrniciích a nařízeních Evropských společenství týkajících se evropského energetického trhu. V rámci této skupiny ERÚ také spolupracoval s DG TREN na 4. benchmarkingové zprávě, která je každoročně zpracovávána Evropskou komisí a jejímž cílem je zjistit úroveň implementace požadavků, resp. cílů, těchto směrnic v jednotlivých členských státech EU. Prostřednictvím pracovníků, kteří byli zapojeni ve skupině, mohl úřad přímo ovlivňovat, jaké faktory resp. indikátory bude studie sledovat, aby její výstupy byly vhodné pro potřeby regulátorů.

Neméně přínosná byla pro ERÚ účast v pracovní podskupině Jednotného energetického trhu s názvem Konkurence a unbundling, jejímž cílem je sledovat a analyzovat vývoj konkurenčního prostředí na energetickém trhu členských států EU a vývoj v oblasti unbundlingu. Úkolem bylo zjistit pokroky při implementaci požadavků stanovených směrnicemi 2003/54/ES a 2003/55/ES do zákonodárství jednotlivých členských států a upozornit na případné nedostatky, které se objevují při realizaci těchto požadavků v praxi.

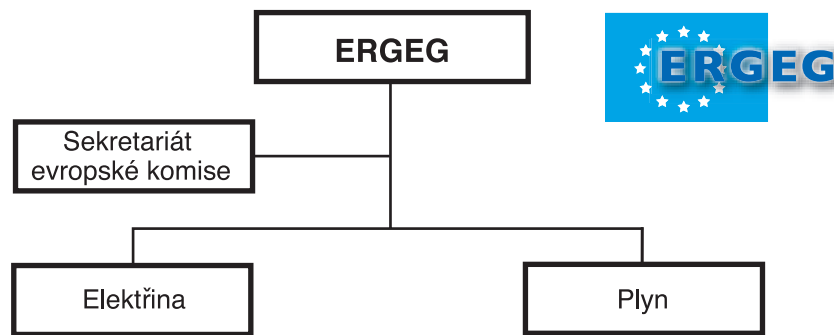
Kromě uvedených skupin se zástupci ERÚ účastnili jednání skupiny Elektřina a Plyn. Činnost pracovní skupiny Elektřina je zaměřena na přípravu stanovisek organizace CEER k technickým otázkám návrhů právních dokumentů EU. Pracovní skupina Plyn si klade za cíl zejména přípravu materiálů a formulování postojů pro Madridské fórum. V roce 2004 se tato skupina zabývala především tvorbou metodických pokynů pro potřeby fungujícího systému TPA (přístup třetích stran), monitoringem, benchmarkingovými studii např. v oblasti tvorby tarifů a stavby nových plynovodů.

7.3 Skupina evropských regulátorů pro elektřinu a plyn (EREG)

Energetický regulační úřad se rovněž podílel na činnosti Skupiny evropských regulátorů pro elektřinu a plyn (EREG – European Regulators Group for Electricity and Gas), která byla zřízena nařízením Evropské komise ze dne 11. listopadu 2003 jako její poradní orgán v otázkách sjednocování vnitřního trhu s elektřinou a plynem a při aplikaci nových směrnic 2003/54/ES a 2003/55/ES do národní legislativy. Členy se automaticky stávají všichni regulátoři zemí EU.

Přijaté dokumenty v rámci EREG nejsou závazné, avšak často bývají podkladem pro směrnice navrhované Evropskou komisí a schvalované Radou EU a Evropským parlamentem.

Obrázek č. 2 Skupina evropských energetických regulátorů

V rámci EREG byly vytvořeny dvě hlavní pracovní skupiny zaměřené na elektřinu a plyn. Každá pracovní skupina má pod sebou menší pracovní podskupiny, které se zabývají konkrétními úkoly, jež jim byly stanoveny v pracovním plánu na konkrétní rok.

7.4 Regionální asociace energetických regulátorů (ERRA)

Od roku 2001 je ERÚ členem mezinárodní organizace Regionální asociace energetických regulátorů (ERRA). Jedná se o dobrovolnou neziskovou organizaci jejímiž členy jsou regulační úřady ze zemí střední a východní Evropy a euroasijského regionu. V roce 2004 se zástupci ERÚ zúčastnili akcí pořádaných v rámci činnosti této organizace. Jednalo se zejména o účast na oficiálních i pracovních zasedáních, vzdělávacích a právních seminářích a konferencích. Přínos členství ERÚ v této organizaci spočíval zejména ve výměně informací a zkušeností nejen s členskými státy ERRA, ale i s asociací regulačních úřadů USA NARUC, s níž ERRA úzce spolupracuje, a v posilování pozice České republiky mezi ostatními zeměmi střední a východní Evropy, k čemuž zároveň přispělo i členství ve dvou stálých komisích – komise „tarify/ceny“ a komise „licence/konkurence“.

7.5 Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD)

Na základě dotazníků zpracovala mise OECD další Zprávu o hospodářském vývoji ČR 2004, kterou v září 2004 obdrželo Ministerstvo financí ČR k připomínkám. V této souvislosti byl ERÚ vyzván, aby zpracoval komentář ke kapitole Zlepšení podnikatelského prostředí a správy podniků v energetice.

7.6 Mezinárodní energetická agentura (IEA)

V roce 2004 byl opět po čtyřech letech, na základě dotazníku, proveden týmem IEA další hloubkový průzkum energetické politiky České republiky. ERÚ byl v březnu 2004 Ministerstvem průmyslu a obchodu ČR vyzván ke spolupráci při jeho vyplňování. Úřad se podílel na zpracování části obnovitelné zdroje energie, zemní plyn, elektřina a teplo. Na základě uvedeného dotazníku zpracovala agentura v průběhu podzimu návrh zprávy o výsledcích hloubkového průzkumu energetické politiky ČR, kterou ERÚ koncem prosince 2004 obdržel k připomínkám. Oficiální konečná verze zprávy by měla být vydána tiskem v létě 2005.

7.7 Evropská banka pro obnovu a rozvoj (EBRD)

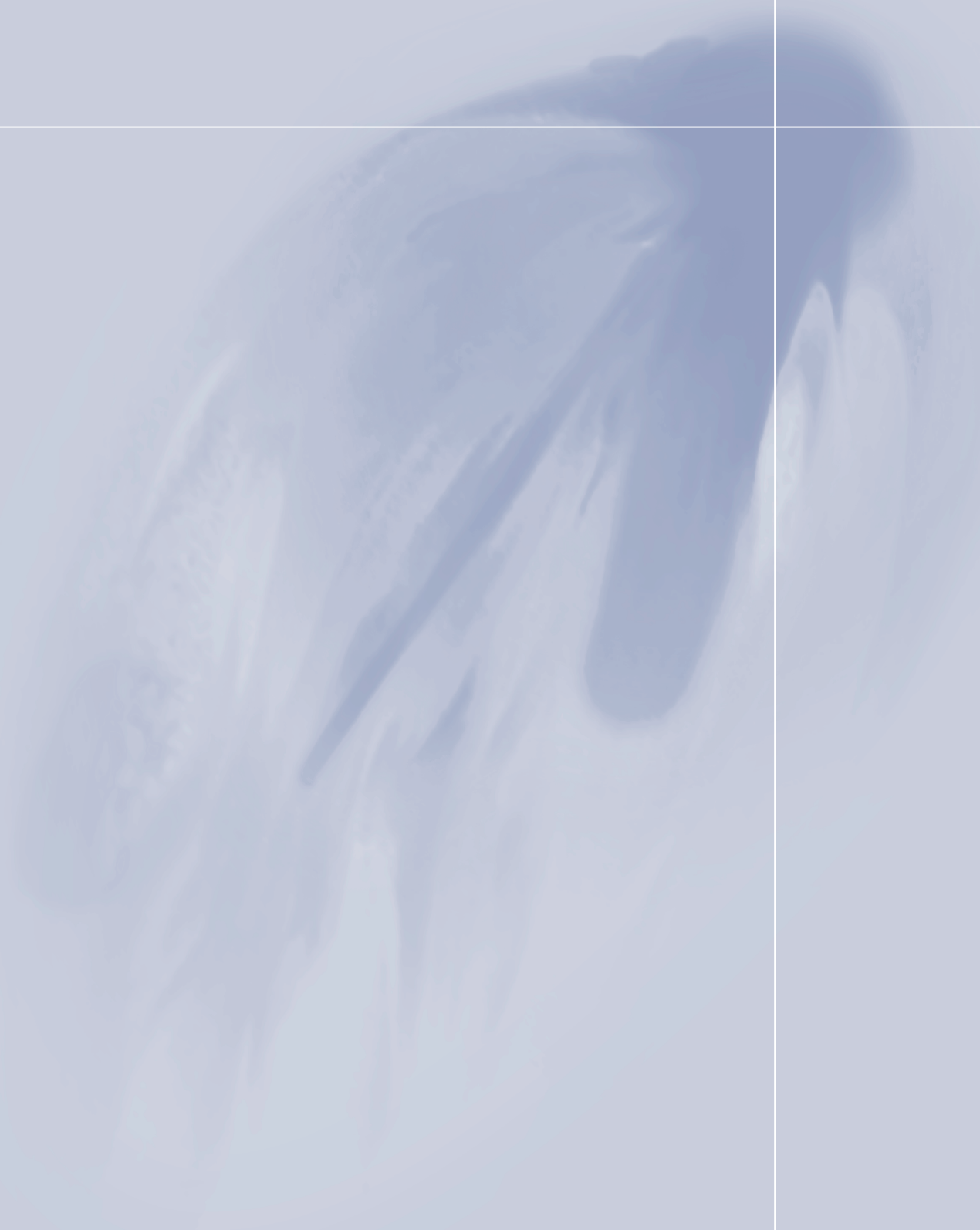
Energetický regulační úřad se zapojil v červenci 2004 do přípravy podkladů pro zprávu Přejítová zpráva EBRD (European Bank for Reconstruction and Development), která je zaměřena zejména na regulaci průmyslu a účast soukromého sektoru.

7.8 Zahraniční cesty

Zástupci ERÚ se v roce 2004 zúčastnili řady dvoustranných a vícestranných mezinárodních jednání a setkání se zástupci zahraničních regulačních úřadů (39), mezinárodních konferencí (18), seminářů a vzdělávacích kurzů (19), jejichž cílem bylo získání informací o úloze regulačních úřadů v liberalizovaném prostředí jednotného vnitřního trhu a nových zkušeností v otázkách souvisejících s plněním úkolů odborných útvarů. Tematicky byla tato jednání zaměřena především na další postup vývoje v oblasti úprav regulačních modelů v evropských zemích, na stav trhu s elektřinou a zemním plynem v členských státech EU a na implementaci směrnic 2003/54/ES a 2003/55/ES do zákonodárství členských států EU. Mezi nejvýznamnější akce, kromě účasti v pracovních skupinách, patřily:

- Valné shromáždění CEER (Belgie – Brusel, květen 2004),
- jednání o problematice trhu s podpůrnými službami – SO TF a mezinárodních přenosových kapacit – Inter-TSO TF (CEER) (Belgie – Brusel, květen 2004),
- návštěva rakouského energetického regulačního úřadu Energie – Control, s.r.o. (Rakousko – Vídeň, květen 2004),
- konference Experience The Vision for European Power (Španělsko – Barcelona, květen 2004),
- konference o vývoji, postupu a zkušenostech s rozvojem energetického trhu v zemích EU (Velká Británie – Cambridge, červenec 2004),
- seminář European Energy Law (Nizozemsko – Noordwijk, červen 2004),
- seminář European Regulatory TSO benchmarking (Nizozemsko – Haag, květen 2004),
- 3. kurz Training Course for Energy Regulators (Itálie – Florencie, říjen 2004),
- kurz Gas Liberalisation and Regulation Course (Nizozemsko – Groningen, listopad 2004).

V souvislosti s postavením Energetického regulačního úřadu v rámci ústředních orgánů státní správy byla v roce 2004 dále rozšiřována komunikační strategie ve vztahu k odborné i laické veřejnosti a sdělovacím prostředkům. Průběžné poskytování informací považuje úřad, v návaznosti na jeho rozšiřující se kompetence, za jeden ze svých důležitých úkolů.

V roce 2004 se základní okruh informační činnosti úřadu soustředil na prezentaci výsledků I. regulačního období (2001 – 2004) a přípravu komunikační strategie pro II. regulační období (2005 – 2009).

8.1 Vztah k veřejnosti a ke sdělovacím prostředkům

V souladu se zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím a na základě usnesení vlády č. 875 z roku 2000, jehož součástí je Metodický pokyn ke sjednocení postupu orgánů veřejné správy při zajištění práva fyzických a právnických osob na poskytování informací podle uvedeného zákona, poskytuje ERÚ informace o své činnosti a možnostech řešení problémů v oblasti své působnosti. V roce 2004 se na ERÚ obrátilo 186 občanů a organizací se žádostí o informace, tj. přibližně o třetinu více než v roce 2003. Zároveň ERÚ vyřídil celkem 3367 ostatní odborné korespondence. Všechny přijaté žádosti byly vyřízeny věcně příslušnými odbornými útvary úřadu.

Tabulka č. 7 Počty přijatých a vyřízených žádostí o informace v roce 2004 z hlediska činnosti ERÚ

Oblast dotazu	Počet žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb.	Ostatní odborná korespondence
Licence	14	1806
Regulace	129	1252
Ostatní	43	309
Celkem	186	3367

Žádosti o informace, podle uvedeného zákona, se věcně vztahovaly především k činnosti úřadu v oblasti regulace, a to zejména z hlediska vydaných cenových rozhodnutí. Řada dotazů se zabývala i problematikou související s energetickým zákonem a navazujícími vyhláškami. Menší podíl dotazů se týkal licencí a dalších kompetencí ERÚ. Předmětem části dotazů byly obecné problémy české energetiky. Všem žádostem o informace bylo vyhověno v zákonné lhůtě a ERÚ neobdržel v minulém roce žádné odvolání žadatele proti písemnému rozhodnutí o neposkytnutí informace.

Všechny informace vyžádané podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím poskytli ERÚ, tak jako v roce 2003, zdarma.

Velkou pozornost ERÚ věnuje obsahu vlastních internetových stránek (www.eru.cz), kde se snaží o jasně profilovanou nabídku odkazů, tak aby uživatel našel informaci co nejdříve.

V souvislosti s tím, že internet se stal standardním nástrojem pro získávání informací v reálném čase a na základě stále se zvyšujícího zájmu odborné i laické veřejnosti o činnost ERÚ, byly rozšířeny internetové stránky úřadu o nové odkazy z oblasti statistiky, cen a tarifů a v souvislosti se vstupem ČR do EU i o informace z oblasti energetiky v návaznosti na směrnice a další legislativu EU. Současně byl celý obsah internetových stránek ERÚ, které jsou téměř denně aktualizovány, zjednodušen a zpřehledněn. Prostřednictvím internetových stránek úřadu bylo také umožněno provádět zrychlené připomínkové řízení k nově připravovaným legislativním normám úřadu.

V souladu s usnesením vlády ČR č. 237 ze dne 17. března 2004 o postupu a hlavních směrech reformy a modernizace ústřední státní správy, úřad, v součinnosti s Ministerstvem informatiky ČR, realizoval projekt Portál veřejné správy. V návaznosti na tento projekt se ERÚ podílel na vytvoření systému Životní situace, kde prezentoval oblast pořízení licencí pro podnikání v energetických odvětvích. Údaje v dané kapitole pravidelně aktualizoval a doplňoval.

K posilování image úřadu, v návaznosti na široký komplex otázek spojených s oblastí regulace, přispívalo i pravidelné pořádání tiskových konferencí a dalších setkání s pracovníky sdělovacích prostředků formou besed na odborná témata. V roce 2004 byly uspořádány čtyři tiskové konference, na nichž vedoucí pracovníci úřadu informovali o nejdůležitějších rozhodnutích úřadu, zejména v oblasti cenové a dále o jeho činnosti a připravovaných změnách. Na tiskových konferencích byly jejich účastníkům poskytovány velmi podrobné podkladové materiály.

Úřad soustavně komunikoval se všemi sdělovacími prostředky. Vystoupení předsedy ERÚ se pravidelně objevovala jak v České televizi, tak v obou komerčních televizních stanicích, zúčastňoval se odborných diskusních pořadů Českého rozhlasu a dalších rozhlasových stanic jak s celostátní, tak i s regionální působností. Pravidelnou spolupráci rozvíjel úřad jak s Českou tiskovou kancelář, tak s dalšími tiskovými agenturami a ekonomickými časopisy, které se zabývají problematikou související s činností úřadu.

8.2 Komunikace s regulovanými a dalšími subjekty

V souladu s principy transparentního a otevřeného přístupu při tvorbě metodiky regulace a konkrétních regulačních nástrojů a s cílem připravit všeobecně akceptovanou metodu ERÚ stanovil a následně zveřejnil přesný harmonogram prací na přípravě II. regulačního období pro odvětví elektroenergetiky, plynárenství a teplárenství.

Úřad postupně plnil uvedený harmonogram a průběžně připravoval prezentace svých stanovisek ke způsobu definování parametrů, se kterými seznamoval zástupce jednotlivých regulovaných subjektů již od počátku měsíce dubna 2004.

Základní teze a přístupy k regulaci jednotlivých činností byly a jsou podrobovány veřejné diskusi jak s regulovanými subjekty, tak se zástupci konečných spotřebitelů z oblasti průmyslu, služeb i domácností. V této souvislosti byly využívány zkušenosti získané v I. regulačním období a poznatky plynoucí ze spolupráce Energetického regulačního úřadu se zahraničními regulačními orgány. V neposlední řadě pak k pochopení strategie a cíle metodiky regulace bylo využito i kontaktů a výměny informací s pracovníky z oblasti komunikační strategie jednotlivých energetických a plynárenských distribučních společností, ČEZ, a. s., Transgas, a. s., ČEPS, a. s., zejména v souvislosti s úpravami cen. Úzká spolupráce v tomto směru byla zejména s Českou plynárenskou unií, se kterou byla vytvořena společná mediální strategie.

8.3 Publikační činnost

Publikační činnost ERÚ byla realizována na základě energetického zákona vydáváním Energetického regulačního věstníku, který v roce 2004 vycházel v nákladu 1400 kusů (z toho na předplatné 1017 kusů). Administraci věstníku zajišťuje SEVT, a. s. V roce 2004 bylo vydáno deset částek věstníku, kde ve čtyřech byl zveřejněn seznam licencovaných osob, včetně seznamu licencí, jejichž platnost skončila, dále byla publikována cenová rozhodnutí, oznámení o schválení pravidel provozování energetických soustav, přehled celkových ročních tržeb v jednotlivých energetických odvětvích a zprávy o hospodaření s prostředky Energetického regulačního fondu za uplynulý kalendářní rok a přehled správních řízení vedených ERÚ v roce 2003.

Významné postavení zaujímá ERÚ v oblasti statistiky elektroenergetiky. V současné době ERÚ přímo komunikuje s přibližně 2016 subjekty v oblasti elektroenergetiky, které převážně podnikají na území ČR.

Z uvedeného počtu subjektů se jedná o 185 výrobců elektřiny se součtovým instalovaným výkonem větším než 0,5 MWe a 1320 výrobců elektřiny se součtovým instalovaným výkonem menším než 0,5 MWe, 367 distributorů elektřiny, 66 obchodníků s elektřinou, 77 největších zákazníků s roční spotřebou elektřiny na jedno odběrné místo větší než 40 GWh a 1 subjekt s licencí na přenos elektřiny.

V roce 2004 úřad značně rozšířil agendu elektroenergetického výkaznictví a zlepšil strukturu výstupních materiálů vyhotovovaných v této oblasti. Jedná se zejména o měsíční zprávy o provozu elektrizační soustavy České republiky. Dále se rozšířila nabídka podpůrných výstupů pro účely analýz a rozborů. Byla také prohloubena spolupráce s Ministerstvem průmyslu a obchodu ČR a Českým statistickým úřadem za účelem zpřesnění dat v databázi zdrojů na výrobu elektřiny, s velkým důrazem na obnovitelné zdroje elektřiny.

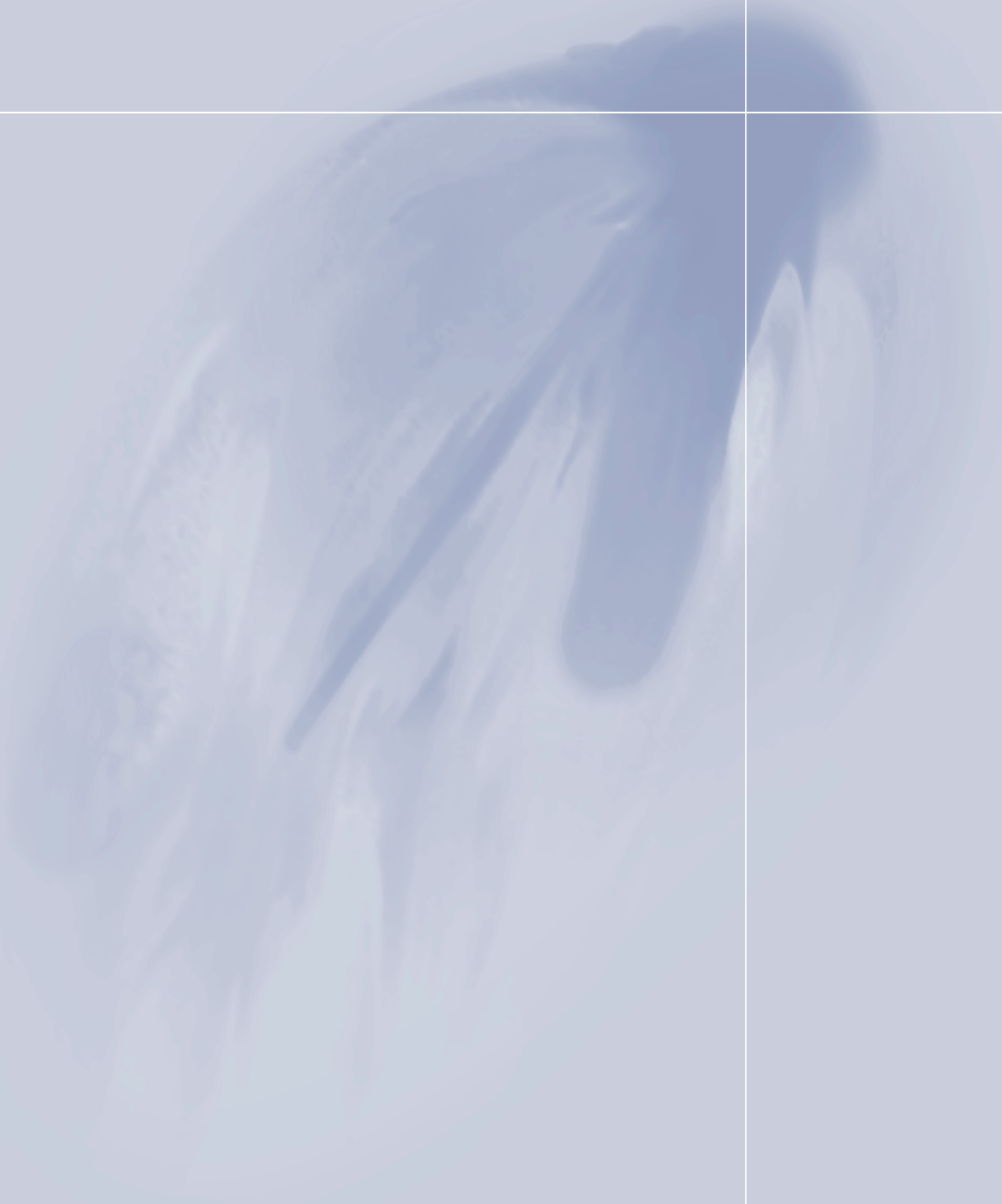
Zprávy byly pravidelně měsíčně a za celý uplynulý rok zveřejňovány na internetových stránkách ERÚ a nepravidelně, přibližně každé čtvrtletí, byly publikovány v odborném tisku. V návaznosti na rozšířený obsah zpracovaných statistických informací významně vzrostla i konzultační činnost.

Pracovníci ERÚ se rovněž zúčastnili pracovních seminářů a činností spojených se společným česko-německým projektem programu Phare pod názvem Posílení statistiky obnovitelných zdrojů energie v České republice.

Stejně tak, jako v minulých letech vydal ERÚ, s maximálním důrazem na kvalitu výstupů, v tištěné podobě i na CD-ROM publikaci, Roční zpráva o provozu ES ČR za rok 2003, kterou je rovněž možné najít na internetových stránkách úřadu.

V neposlední řadě pokračovaly práce na schématech sítí elektrizační soustavy ČR, které byly prezentovány jak v tištěné, tak v elektronické formě. Výstupy z těchto zpracování byly provázány, ve spolupráci s Ministerstvem pro místní rozvoj ČR, na práce Politiky územního rozvoje, kde ERÚ rovněž poskytoval zásadní informace o elektroenergetice.

Ve formě publikace i na CD-ROM, v české a anglické verzi, byla vydána Zpráva o činnosti a hospodaření Energetického regulačního úřadu za rok 2003, kterou podle zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, předkládá úřad jednou ročně vládě ČR a Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR.

Rozpočtové hospodaření ERÚ

9.1 Rozpočet kapitoly

Zákonem č. 457/2003 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2004, byl schválen rozpočet kapitoly 349 – ERÚ v celkovém objemu 116 417 tis. Kč. Ten byl následně rozpočtovým opatřením ve spolupráci s Ministerstvem financí ČR, zvýšen převodem z kapitoly Všeobecná pokladní správa (VPS) na dofinancování problematiky dalších platů o částku 490 tis. Kč, tímto krokem byl zároveň zvýšen závazný ukazatel prostředky na platy a ostatní platby o 358 tis. Kč. Rozpočet po provedeném rozpočtovém opatření činil 116 907 tis. Kč.

9.2 Příjmy kapitoly

V oblasti příjmů nebyly plánovány a stanoveny žádné úkoly. Příjmy kapitoly jsou uvedeny v tabulce č. 8.

Tabulka č. 8 Příjmy kapitoly

Rozpočtová položka	Druh příjmu	Rozpočet [tis. Kč]	Skutečnost [tis. Kč]
	Nedaňové příjmy, kapitálové příjmy a dotace celkem	0	749,50
	z toho:		
2141	úroky z účtů – rezervní fond, FKSP		38,08
2322	přijaté pojistné náhrady		170,34
2329	dobropisy přeplatků (parkovné Praha – Kampa apod.)		154,62
3113	příjmy z prodeje likvidovaného majetku		3,25
4132	převod nevyčerpaných prostředků na mzdy včetně pojištění za 12/2003 z depozitního účtu		382,51
4139	převod přeplatku přídelu do FKSP za 12/2003		0,70

Prostředky na příjmové straně byly prostřednictvím příjmového účtu kapitoly odvedeny do státního rozpočtu. Jedná se o jednorázové a neopakovatelné příjmy kapitoly.

9.3 Plnění závazných ukazatelů

Závazný ukazatel výdaje byl celkem splněn na 99,88 procenta, skutečnost 116 770,39 tis. Kč. Další závazný ukazatel výdaje na financování programů, číslo 249 010 – rozvoj a obnova materiálně-technické základny ERÚ, byl splněn na 97,26 procenta, skutečnost 15 561,15 tis. Kč. Jeden z důležitých závazných ukazatelů platy a ostatní platby za provedenou práci byl splněn na 97,49 procenta, skutečnost 34 397,46 tis. Kč a z toho závazný ukazatel platy zaměstnanců ve státní správě byl splněn na 99,64 procenta, skutečnost 34 121,90 tis. Kč.

Závazný ukazatel výdaje na financování společných programů EU a ČR (program Phare) nebyl vůbec čerpán.

Oblast všech stanovených závazných ukazatelů byla splněna a v žádném ze stanovených závazných ukazatelů nedošlo k překročení plánovaného objemu prostředků. Plnění závazných ukazatelů je uvedeno v tabulce č. 9.

Tabulka č. 9 Plnění závazných ukazatelů

Ukazatele	Schválený rozpočet [tis. Kč]	Rozpočet po změnách [tis. Kč]	Skutečnost [tis. Kč]	Plnění 3:2 [%]
Souhrnné ukazatele				
Nedaňové příjmy, kapitálové příjmy a přijaté dotace celkem			749,50	
Výdaje celkem	116 417,00	116 907,00	116 770,39	99,88
Díliční ukazatele výdajů				
Jednotné díliční ukazatele				
Platy zaměstnanců a ostatní platby za provedenou práci	34 924,00	35 282,00	34 397,46	97,49
z toho platy zaměstnanců	33 887,00	34 245,00	34 121,90	99,64
Povinné pojistné placené zaměstnavatelem	12 223,00	12 348,00	11 883,07	96,23
Převod fondu kulturních a sociálních potřeb	678,00	685,00	685,00	100,00
Výdaje na financování programů	16 000,00	16 000,00	15 561,15	97,26
Specifické díliční ukazatele				
Platy zaměstnanců a ostatní platby za provedenou práci ve státní správě	34 924,00	35 282,00	34 397,46	97,49
z toho platy zaměstnanců ve státní správě	33 887,00	34 245,00	34 121,90	99,64
Výdaje ze státního rozpočtu na financování společných programů EU a ČR celkem	2 000,00	2 000,00		
v tom související s finančními nástroji pro období před vstupem ČR do EU	2 000,00	2 000,00		
v tom Phare	2 000,00	2 000,00		

9.4 Peněžní fondy

V souladu se zákonem č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, byly převedeny podle § 47 nevyčerpané rozpočtové prostředky v celkové výši 27 199,79 tis. Kč do rezervního fondu a budou použity v souladu s § 48 na posílení výdajů v dalších letech. Celkový objem finančních prostředků v rezervním fondu ERÚ k 31. prosinci 2004 byl 33 992,55 tis. Kč.

Uspořené prostředky na platy ve výši 123,10 tis. Kč nebyly převedeny do rezervního fondu, do tohoto fondu však byly převedeny prostředky na ostatní osobní výdaje a související pojistné. Vzhledem ke zpoždění ve schvalování příslušné energetické legislativy a přípravě prováděcích vyhlášek nebyly tyto prostředky čerpány a budou použity na odměny členům rozkladových komisí, dále na platby nezávislým expertům a odborníkům z oblastí práva, ekonomiky a techniky při procesech tvorby legislativy, dále při správních řízeních a dalších činnostech úřadu.

Výdaje na financování programů reprodukce majetku ISPROFIN byly plánovány v objemu 16 000,00 tis. Kč. Individuální dotace, resp. individuálně posuzované výdaje, v rozpočtu žádné nebyly. Z kapitálových výdajů programového financování evidovaných v ISPROFIN (z účtu s předčíslem 916) bylo do rezervního fondu převedeno 118,95 tis. Kč, z neinvestičních výdajů programového financování evidovaných v ISPROFIN (z účtu s předčíslem 5020) bylo převedeno 318,09 tis. Kč. Celkem tedy bylo z prostředků programového financování ISPROFIN převedeno do rezervního fondu 437,04 tis. Kč. Tyto prostředky budou použity k financování programů v dalších letech v souladu s rozpočtovými pravidly.

Tabulka č. 10 Prostředky převedené do rezervního fondu v roce 2004

Druh prostředků	Částka [tis. Kč]
Celkem převod do rezervního fondu za rok 2004	27 199,79
z toho:	
kapitálové výdaje	118,95
běžné výdaje	27 080,84
z toho:	
prostředky PHARE	2 000,00
neinvestiční výdaje z oblastí programového financování ISPROFIN	318,09
ostatní běžné výdaje	23 537,08
prostředky na platy a ostatní platy, včetně pojistného	1 225,67
z toho:	
platy zaměstnanců (položka 5011)	0,00
ostatní osobní výdaje (položka 5021)	761,44
povinné pojištění sociálního zabezpečení (položka 5031)	340,11
povinné pojištění zdravotního pojištění (položka 5032)	124,12

9.5 Energetický regulační fond

Energetický regulační fond (Fond) je zřízen podle § 14 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon). Prostředky Fondu jsou vedeny na zvláštním běžném účtu ČNB č. 3029001/0710.

Počáteční stav Fondu k 1. lednu 2004 činil 50 048,45 tis. Kč. V průběhu roku 2004 nebylo z fondu vykazováno žádné významné plnění a finanční operace. Přijaté úroky ve výši 249,97 tis. Kč byly odvedeny na stanovený účet do státního rozpočtu. Koncový stav účtu Energetického regulačního fondu k 31. prosinci 2004 byl ve výši 50 047,54 tis. Kč.

Energetický regulační úřad je podle § 14 odst. 10 energetického zákona, povinen předložit audit Fondu za příslušný kalendářní rok. V souladu s touto povinností byl proveden audit podle auditorských směrnic, vydaných Komorou auditorů České republiky, a podle auditorské zprávy bylo účetnictví Fondu vedeno v souladu s platnými právními předpisy a zobrazuje věrně jeho stav za účetní období roku 2004 – příloha č. 2.

9.6 Phare

Závazný ukazatel výdaje na financování společných programů EU a ČR (program Phare) v plánovaném objemu 2 000 tis. Kč nebyl v roce 2004 čerpán.

Původním záměrem úřadu bylo v rámci programu Phare navázat na dřívější již ukončený projekt (CZ-EY-01 Strengthening Regulation and Enforcement of Energy Acquis). Přes řadu jednání se zahraničními partnery se však nepodařilo uzavřít takový projekt, který by znamenal výrazný přínos pro činnost ERÚ v oblasti technické spolupráce a metod pro výkon regulace.

Uspořené prostředky ve výdajích na financování společných programů EU a ČR v celkové plánované výši 2 000,00 tis. Kč budou v souladu se stanoviskem Ministerstva financí ČR a vyhláškou MF č. 551/2004 Sb., kterou se stanoví zásady a termíny finančního vypořádání vztahů se státním rozpočtem, státními finančními aktivy nebo Národním fondem, vypořádány se státním rozpočtem a ve stanovených termínech v roce 2005 a převedeny na vypořádací účet státního rozpočtu.

9.7 Výsledky rozpočtového hospodaření

Výsledek skutečného čerpání za výdaje celkem včetně převodů prostředků do rezervního fondu je uveden v tabulce č. 11.

Tabulka č. 11 Výsledky skutečného čerpání za výdaje celkem

Výsledky čerpání rozpočtu	Výdaje tis. Kč	Plnění [%]
Výdaje celkem	116 770,39	99,88
z toho:		
čerpání kapitálových výdajů	9 498,19	99,98
čerpání běžných výdajů	107 272,20	99,87

Výsledky plnění rozpočtu za období leden až prosinec roku 2004 a celková úspora výdajů ve výši 27 336,40 tis. Kč (z toho převedeno do rezervního fondu 27 199,79 tis. Kč) jsou především ovlivněny následujícími rozhodujícími faktory:

- časový posun čerpání prostředků na nový informační systém do roku 2005,
- nečerpání prostředků na Phare.

Čerpání jednotlivých výdajových položek za rok 2004 je zpracováno v příloze č. 1.

9.7.1 Úspory provozních nákladů

Výrazných úspor bylo dosaženo v provozních nákladech, a to ve výši 27 215,64 tis. Kč. Úspory se týkají především položek uvedených v tabulce č. 12.

Tabulka č. 12 Úspory v provozních nákladech

Číslo položky	Název položky	Částka [tis. Kč]
	Úspory v provozních nákladech celkem	27 215,64
	z toho:	
502	ostatní platby za provedenou práci	761,44
503	povinné pojistné placené zaměstnavatelem	464,93
513	nákup materiálu	2 541,54
515	nákup vody, paliv a energie	886,87
516	nákup služeb	12 091,60
517	ostatní nákupy	9 959,22
	ostatní položky rozpočtové skladby	510,04

Dalším důvodem pro nečerpání prostředků rozpočtu bylo zpoždění legislativního procesu a tvorby nových prováděcích předpisů a vyhlášek ERÚ, což se projevilo především u položky 516 – nákup služeb a položky 502 – ostatní platby za práci. Podobně se projevil vliv nezrealizování programu Phare u položky 516 – nákup služeb a položky 517 – ostatní nákupy.

Při vynakládání finančních prostředků úřad věnuje značnou pozornost hospodárnosti a efektivnosti. V průběhu roku 2004 byly opakovaně prověřovány dodavatelské vztahy, resp. realizována nová výběrová řízení s cílem zajistit úsporu finančních prostředků a zároveň získat kvalitnější služby za stejné peníze. Například se podařilo eliminovat nárůsty DPH způsobené změnou sazeb DPH telekomunikačních služeb. Bylo přehodnoceno také fungování autoprovozu s cílem zajištění úspor formou omezení počtu cest, důsledným vytěžováním vozidel, kumulací jednání apod.

9.7.2 Programové financování

Programové financování úřadu vycházelo ze schváleného programu číslo 249 010 – Rozvoj a obnova materiálně-technické základny Energetického regulačního úřadu, který byl rozpracován na období 2003 až 2007. Vedle objemu finančních prostředků v jednotlivých letech byly stanoveny i podrobné technicko-ekonomické parametry a termíny pro průběžné hodnocení jednotlivých akcí i závěrečné vyhodnocení celého programu.

Celý program byl rozčleněn na dva následující podprogramy:

- podprogram číslo 249 011 – pořízení, obnova a provozování ICT,
- podprogram číslo 249 012 – reprodukce majetku Energetického regulačního úřadu.

V roce 2004 úřad pokračoval ve financování jednotlivých akcí podle schválené dokumentace programového financování. Přitom byly průběžně realizovány drobné úpravy finančního čerpání v závislosti na aktuálním vývoji a nových potřebách úřadu.

Výsledné hospodaření v roce 2004 podle podprogramů a z pohledu běžných a kapitálových fondů je v tabulce č. 13 a tabulce č. 14 (bez převodů nevyčerpaných prostředků do rezervního fondu).

Tabulka č. 13 Výsledné hospodaření podle podprogramů

	Plán [tis. Kč]	Skutečnost [tis. Kč]	Plnění [%]
Program č. 249 010 celkem	16 000,00	15 561,15	97,26
z toho:			
podprogram č. 249 011 – ICT	13 280,00	12 860,07	96,84
podprogram č. 249 012	2 720,00	2 701,08	99,30

Tabulka č. 14 Výsledné hospodaření z pohledu běžných a kapitálových výdajů

	Plán [tis. Kč]	Skutečnost [tis. Kč]	Plnění [%]
Programové financování celkem	16 000,00	15 561,15	97,26
z toho:			
běžné výdaje	6 500,00	6 181,90	95,11
kapitálové výdaje	9 500,00	9 379,25	98,73

Největší objem finančních prostředků byl v souladu s prioritami úřadu vyčleněn do oblasti informačních technologií, a to zejména na financování nového jednotného informačního systému úřadu. ERÚ však zrušil obchodní veřejnou soutěž na výběr dodavatele informačního systému (viz kap. 9.8) a proto bude nutno zpracovat formou dodatku novou dokumentaci programu v oblasti podprogramu ICT.

Vzhledem k rozhodnutí úřadu provést aktualizaci zadávací dokumentace k vyhlášení nové obchodní veřejné soutěže ve 4. čtvrtletí 2004 úřad nestihl zpracovat a předložit příslušná rozpočtová opatření v oblasti programového financování do konce roku 2004. Zároveň v roce 2005 bude nutné příslušnými rozpočtovými opatřeními zajistit navýšení závazného ukazatele programového financování v letech 2005 – 2007, mimo jiné i o prostředky převedené do rezervního fondu za rok 2004.

Závazný ukazatel výdaje na programové financování nebyl překročen a byly splněny i zajištěny základní potřeby úřadu jeho chod a vytvořeny předpoklady pro jeho další rozvoj.

9.7.3 Výdaje na zahraniční pracovní cesty

Výdaje na zahraniční pracovní cesty dosáhly celkového finančního objemu ve výši 5 004,12 tis. Kč. a jsou uvedeny v tabulce č. 15.

Tabulka č. 15 Výdaje na zahraniční pracovní cesty

Číslo položky	Název položky	Částka [tis. Kč]
	Výdaje na zahraniční pracovní cesty celkem	5 004,12
	z toho:	
5163	služby peněžních ústavů (pojištění)	4,87
5167	služby školení a vzdělávání (jazykové kurzy)	284,34
5173	cestovné (stravné, kapesné, letenky, ubytování)	3 325,82
5176	účastnické poplatky na konference	1 380,81
5175	pohoštění (reprefond)	3,11
5179	ostatní nákupy j.n. (víza)	5,17

V průběhu roku 2004 bylo realizováno celkem 76 zahraničních pracovních cest. Z toho 36 pracovních cest bylo do Bruselu, což koresponduje s rozvojem zahraniční spolupráce a zapojením se do činnosti mezinárodních struktur (CEER, ERGEG).

Původně předpokládané náklady na zahraniční aktivity úřad nevyčerpal. Z kapacitních důvodů ERÚ byl omezen jednak počet účastníků, jednak byly obsazovány pouze nejdůležitější akce. Finančně příliš náročné mezinárodní akce nebyly obsazovány. K úsporám došlo mimo jiné i nezrealizováním programu Phare.

9.8 Zdokonalování vnitřního informačního systému

V roce 2004 se úřad významně zabýval analýzou datových toků pro účely specifikace nového informačního systému (IS). Analytické práce se týkaly rozboru stávajících aplikací používaných ERÚ, zjištění uživatelských požadavků na nový IS, návrhu řešení nového IS a přípravy podkladů pro výběrové řízení na implementaci IS.

V 1. čtvrtletí 2004 úřad vyhlásil v souladu se zákonem č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, obchodní veřejnou soutěž na výběr dodavatele informačního systému pro ERÚ. Předmětem plnění veřejné zakázky bylo navrhnout, vytvořit, implementovat a uvést do rutinního provozu nový informační systém Energetického regulačního úřadu v souladu s následujícími podmínkami:

- Vytvořit a implementovat IS, předat zdrojové kódy technické a uživatelské dokumentace včetně zajištění školení.
- Rozdělit IS na logické celky – moduly, ke kterým bude odhadnuta pracnost, cena a čas plnění příslušné části.
- Převést veškerá převoditelná práva k vyvíjenému systému na zadavatele.
- Zajistit integraci nového informačního systému se stávajícími aplikacemi zadavatele.
- Zachovat paralelní chod stávajících aplikací při uvádění nového informačního systému do provozu.
- Zajistit vytvoření nového informačního systému v souladu s požadavky na standardy ministerstva informatiky, pro které je vyžadován atest o shodě. Seznam standardů a požadavků na atest je uveden v Informačních systémech veřejné správy.
- Zajistit dodržení podmínek dle ISMS (Information security management systems); z hlediska ochrany a bezpečnosti dat musí informační systém splnit podmínky certifikace podle příslušných bezpečnostních norem.
- Zajistit technickou podporu a údržbu nového informačního systému po dobu minimálně tří let od uvedení nového informačního systému do rutinního provozu.

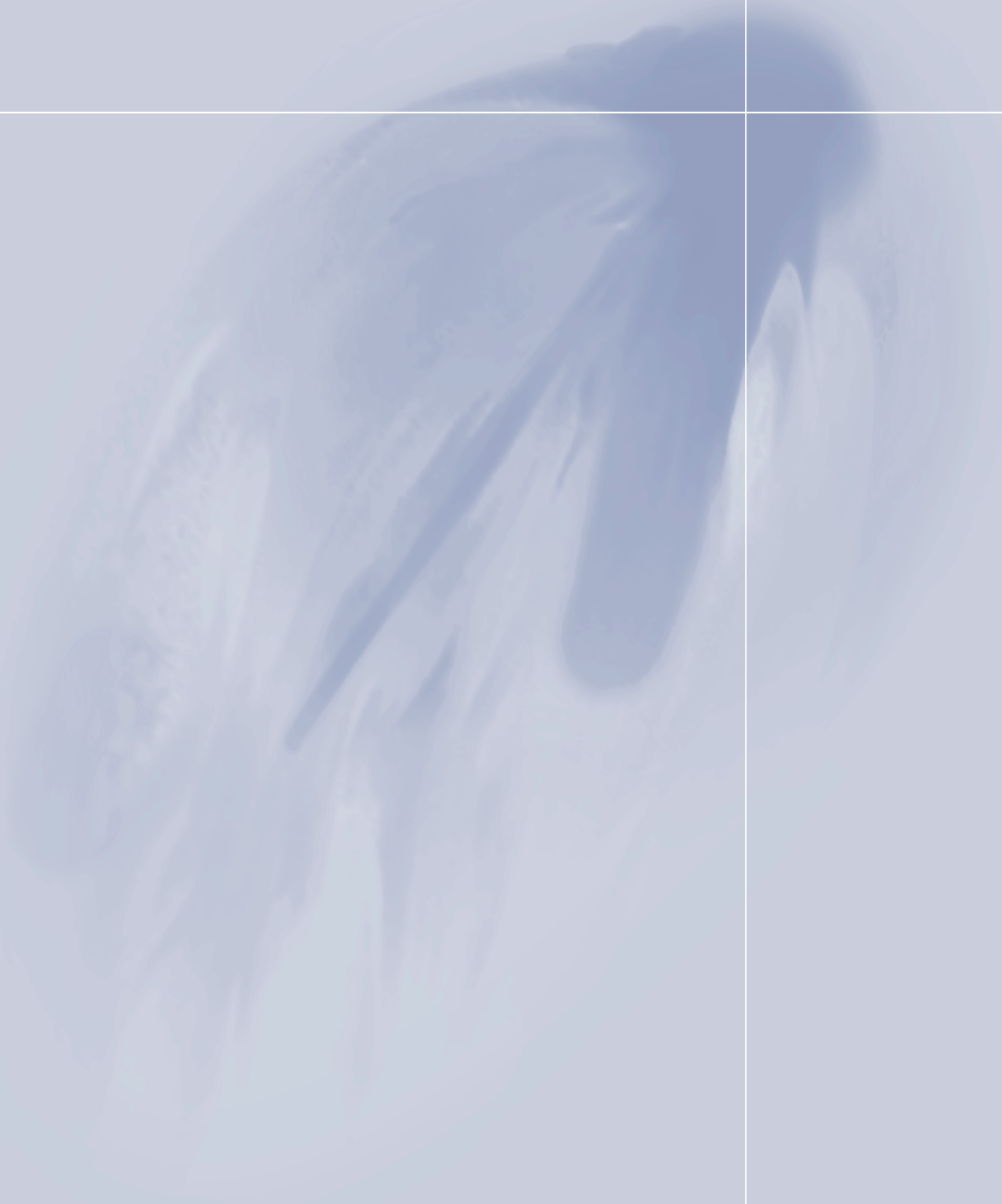
V souladu s vyhlášenými podmínkami obchodní veřejné soutěže a v souladu s § 66 odst. 2 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek a s § 109 nového zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, svým rozhodnutím ze dne 27. srpna 2004 č. j. J/10532/2002/200 předseda úřadu zrušil obchodní veřejnou soutěž, a to vzhledem ke značně rozdílným cenovým nabídkám a nejistotě, že firmy, které se umístily na prvních místech, mají dostatek zkušeností a vytvořené zázemí pro vývoj, implementaci a dlouhodobou podporu takto rozsáhlého informačního systému.

Na základě zkušeností ze zrušeného výběrového řízení se úřad rozhodl v listopadu roku 2004 provést aktualizaci komplexní analýzy stávajícího softwarového a hardwarového vybavení a zároveň upřesnění požadavků koncových uživatelů na informační technologie. Tyto kroky se prováděly za účelem vytvoření aktualizované detailní podkladové dokumentace pro vypsání nového výběrového řízení na jednotný informační systém a stanovení celkové koncepce informačních technologií v ERÚ v následujících letech.

V rámci činnosti informatiky se podařilo v roce 2004 dále zlepšit zabezpečení vnitřní sítě proti virům, spamům a útokům z internetu. Na obou pracovištích byly v zasedacích místnostech nasazeny Access pointy pro bezdrátový přístup do vnitřní počítačové sítě. Pomocí virtuální privátní sítě byl umožněn vzdálený přístup pro vybrané pracovníky přes internet k jejich poštovním schránkám a souborům. Všechny tyto činnosti vedly k posílení bezpečnosti provozu informačních technologií v úřadu a ke zlepšení a zkvalitnění činnosti úřadu jako celku.

10

Vnitřní kontrolní činnost

Činnost útvaru interního auditu v roce 2004 vycházela ze zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole) a příslušné prováděcí vyhlášky č. 64/2002 Sb., kterou se provádí zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole).

Vnitřní audit je prováděn oddělením interního auditu podle zpracovaných pololetních plánů akcí interního auditu. Tyto byly sestaveny v intencích požadovaných mezinárodně uznávanými standardy a doporučeními pro praxi podle Českého institutu interních auditorů. Východiskem pro sestavení plánů akcí interního auditu byla Mapa rizik naplňující ustanovení § 30 zákona o finanční kontrole a schválená předsedou úřadu v lednu 2004.

Požadavek funkční nezávislosti útvaru interního auditu je plně zajištěn ustanoveními organizačního řádu úřadu. V roce 2004 bylo v souladu s plánem interního auditu provedeno 12 auditorských akcí, jedna prověrka inventarizace a dvě prověrky mimořádné. Zaměstnanci interního auditu provedli v průběhu roku 2004 následující audity vybraných pracovních procesů a jejich výsledků a navrhli příslušná doporučení:

- I/1. Audit zabezpečení elektronických informací proti úniku, audit licencovaného software v ERÚ.
- I/2. Audit čerpání rozpočtu ERÚ 2003 a dokumentace k dokladům (předběžně odsouhlasení návrhu úkolu (PONÚ), tři nabídky, rozhodnutí, objednávka).
- I/3. Audit procesu vyřizování podání (žádost o licenci) v odboru licence.
- I/4. Popis a prověrka systému vydávání cenových rozhodnutí odboru regulace.
- I/5. Audit spolehlivosti systému evidence pracovních cest a výdeje stravenek.
- I/6. Audit spolehlivosti personálního systému zařazování zaměstnanců do platových tříd a stupňů.
- II/7. Audit spolehlivosti systému evidence majetku ERÚ na osobních kartách.
- II/8. Audit vyřazování hmotného a nehmotného investičního majetku.
- II/9. Audit dokumentů podporujících bezpečnost informací v ERÚ (průkazy ERÚ, magnetické karty PT a ERÚ, instalační protokoly, specifikační listy).
- II/10. Prověrka plnění rozpočtu a zúčtování poradenských služeb.
- II/11. Audit účetních dokladů z hlediska dodržování zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole. Prověrka dodržování příkázaných pracovních cest služebními vozidly.
- II/12. Audit dokumentace ukládané k žádostem o licenci (udělené, zamítnuté, skartační znaky a lhůty).

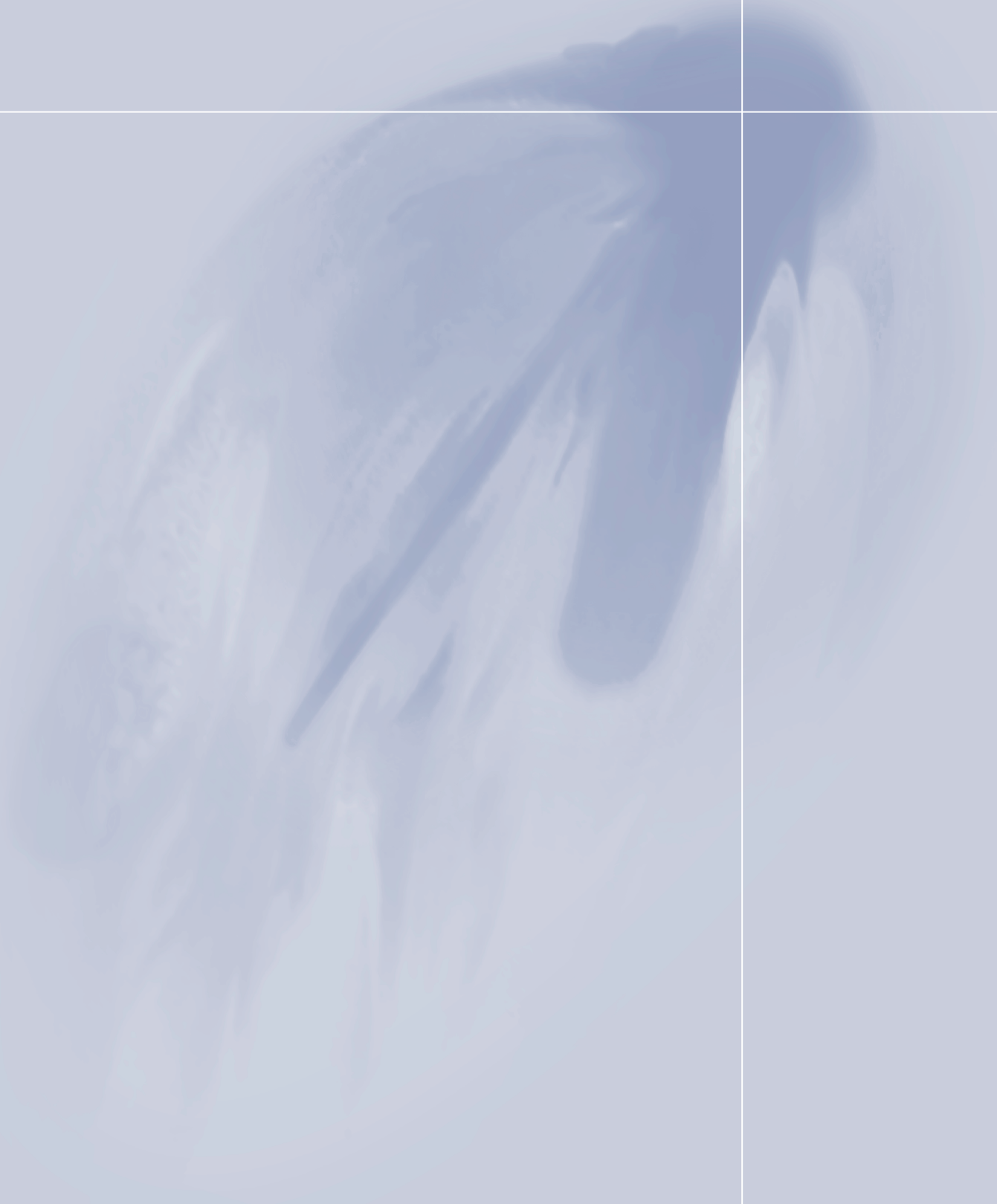
Doporučení interního auditu nepřijata v průběhu projednávání výsledků auditorských akcí byla v prosinci 2004 znovu následnou kontrolou prověřena. Na poradě vedení úřadu byla nepoužitá doporučení vyhodnocena z hlediska jejich účelnosti a byly uloženy nové úkoly.

Další složkou vnitřního kontrolního systému je řídicí kontrola realizovaná vedoucími zaměstnanci v rámci své pravomoci a působnosti. To znamená, že v pracovním procesu musí být průběžně zajišťováno plnění ustanovení zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole. Hlavní úlohou obou složek vnitřního kontrolního systému (interního auditu a řídicí kontroly) je předcházení a prevence případných rizik. Proto úřad dále pracuje na standardizaci všech pracovních postupů podle stanovených norem a předpisů v přesně určené organizační struktuře.

Vedením ERÚ byla celkově vyhodnocena vnitřní kontrolní činnost na konci roku 2004 se závěrem, že systém splňuje požadované potřeby a nároky. K závažnému zjištění ve smyslu ustanovení § 22 odst. 6 zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole, v roce 2004 nedošlo.

Zpráva o výsledcích finančních kontrol v roce 2004 byla zpracována a odeslána Ministerstvu financí ČR v souladu s ustanoveními vyhlášky č. 416/2004 Sb., kterou se provádí zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole, ve znění zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb. a zákona č. 123/2003 Sb.

Oblast lidských zdrojů

Znalosti a motivace pracovníků, jejich osobní iniciativa a trvalý zájem o rozvoj jejich osobnosti spolu s dalším vzděláváním jak odborným, tak jazykovým, jsou základními předpoklady pro plnění pracovních úkolů. Proto je kladen velký důraz na pečlivý výběr nových zaměstnanců, což představuje jednu z hlavních priorit personální politiky ERÚ.

Personální činnost byla v roce 2004 zaměřena na oblast personální a oblast vzdělávání. Zahrnuje zajištění požadovaného počtu zaměstnanců v úřadu i v jednotlivých organizačních úsecích, další rozvoj nezbytné základní administrativy (PIS – personální informační systém), odborný rozvoj zaměstnanců, jejich proškolení v oblastech bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, práva a legislativy a v sociální oblasti vytvoření fondu kulturních a sociálních potřeb, zajištění stravování a přiměřeného pracovního prostředí.

V průběhu 1. a 2. čtvrtletí 2004 byl proveden v úřadu tzv. personální audit podle metodiky sekce Generálního ředitelství státní služby na Úřadu vlády ČR.

11.1 Personální agenda

V roce 2004 byl plánovaný počet systemizovaných míst ERÚ 90, skutečný počet zaměstnanců byl 89 (průměrný přepočtený stav).

Stav zaměstnanců byl naplňován plynule a dařilo se uspokojovat jak počty, tak i odpovídající kvalifikaci zaměstnanců v jednotlivých organizačních útvarech v průběhu roku. Během roku byla rovněž přijata opatření, jejichž cílem bylo racionalizovat práce a tím docílit snížení počtu obslužných profesí.

Se zajištěním optimálního počtu zaměstnanců souvisí i jejich dislokace na dvě pracoviště v Jihlavě a v Praze. Z celkového počtu 91 zaměstnanců mělo k 31. prosinci 2004 57 zaměstnanců pracoviště (místo výkonu práce) v Jihlavě a 34 zaměstnanců v Praze.

Strukturu zaměstnanců úřadu charakterizují tabulky č. 17 a č. 18.

Tabulka č. 17 Struktura zaměstnanců z hlediska věku

Věková kategorie	Počet zaměstnanců	Podíl z celkového počtu [%]
Do 25 let	1	1
26 – 35	30	33
36 – 45	23	25
46 – 55	22	24
56 – 65	15	17
Celkem	91	100

Tabulka č. 18 Struktura pracovníků podle dosaženého vzdělání

Vzdělání	Počet zaměstnanců	Podíl z celkového počtu [%]
VŠ	57	63
VŠ Bc.	5	5
VOŠ	1	1
ÚSO	26	29
Základní – vyučen	2	2
Celkem	91	100

Struktura zaměstnanců podle věkových kategorií se vyvíjí příznivě. Projevuje se převažující trend v nábore mladých a odborně zdatných zaměstnanců pro zajištění odborné činnosti, především absolventů vysokých škol, kdy 68,13 procenta zaměstnanců je absolventy vysokých škol. Daří se tak postupně plnit záměr vedení úřadu.

Personální agenda – personální informační systém je zajišťován pomocí softwarové programu (PIS) Odyssea od firmy A.S.E.I. Úřad tak zajistil předpoklady pro elektronické zpracování potřebných personálních údajů podle zákona č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon). V průběhu 1. pololetí roku 2004 byly implementovány softwarové subsystemy sociální fondy a subsystem vzdělávání. Ve 2. pololetí roku 2004 byl implementován subsystem controlling. Došlo k aplikaci nařízení vlády č. 469/2002, kterým se stanoví katalog prací a kvalifikační předpoklady a kterým se mění nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění nařízení vlády č. 331/2003, kterým se mění nařízení vlády č. 469/2002 a nařízení vlády č. 330/2003, o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, do personálních předpisů úřadu a všichni zaměstnanci byli nově zařazeni do platových tříd s účinností od 1. ledna 2004.

11.2 Vzdělávání zaměstnanců

Pro vedoucí zaměstnance úřadu byla uspořádána školení o služebním zákonu, kurz time managementu a kurz projektového řízení. Specializační vzdělávání byla zaměřena na prohloubení počítačových znalostí a dovedností, komunikačních dovedností v týmové spolupráci a ekonomických znalostí (ekonomika podniku, účetní a cenová problematika). Velký důraz byl kladen na jazykové vzdělávání zaměstnanců.

Zaměstnanci se účastnili specializačních kurzů, seminářů a konferencí, zejména zaměřených na problematiku energetiky, regulaci podnikání a licenční politiku, a to nejen v tuzemsku, ale i v zahraničí. Značná část seminářů a specializačních kurzů se týkala znalostí nových předpisů a legislativy, potřebných k výkonu odborných činností zaměstnanců. Noví zaměstnanci úřadu absolvovali školení o vnitřních předpisech úřadu a právních normách vztahujících se k problematice regulace. Bylo rovněž zajištěno školení řidičů referentů a školení o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci.

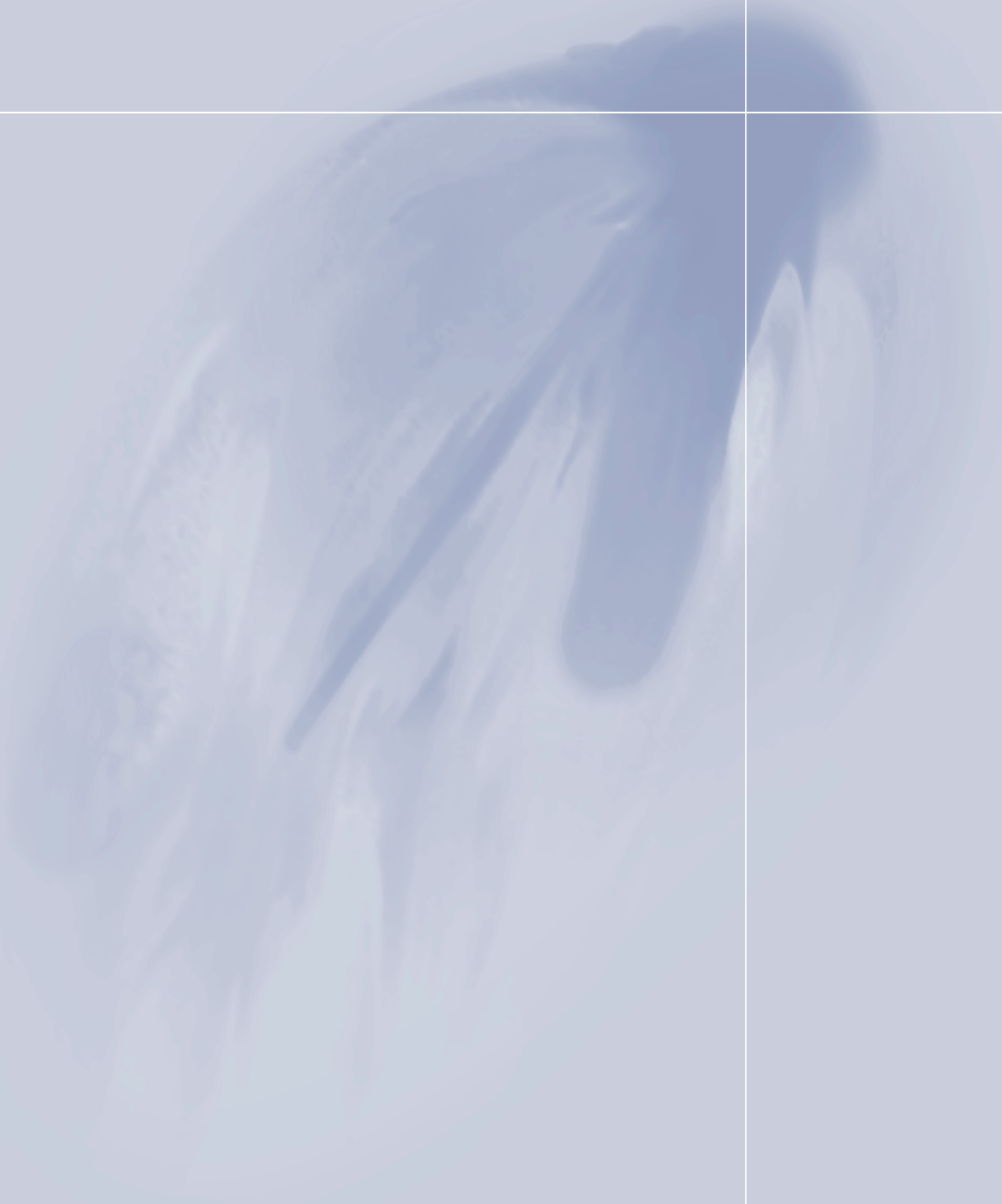
Celkové výdaje na vzdělávání, školení a odborný rozvoj zaměstnanců činily 1 528,70 tis. Kč. Tato částka představuje 4,48 procenta ze skutečných nákladů na platy zaměstnanců.

Struktura výdajů na vzdělávání, školení a odborný rozvoj zaměstnanců je uvedena v tabulce č. 19.

Tabulka č. 19 Struktura výdajů na vzdělávání

Druh vzdělání	Částka [tis. Kč]
Jazykové vzdělání	954,00
Ostatní vzdělání a školení	574,70
Celkem	1 528,70

V roce 2004 se celkem 147 zaměstnanců účastnilo 73 vzdělávacích akcí a 33 zaměstnanci absolvovali 28 zahraničních konferencí, seminářů a školení.

Energetický regulační úřad plnil v roce 2004 všechny úkoly a požadavky, které vyplývají z legislativního rámce vymezujícího práva a povinnosti úřadu.

Především byly realizovány úkoly v oblasti aplikace směrnic Evropské unie upravující nové požadavky na liberalizaci vnitřního trhu s elektřinou a plynem včetně úpravy postavení a rozšířených povinností regulačních úřadů. Úřad se aktivně podílel na zpracování novelizace energetického zákona a zákona o podpoře využívání obnovitelných zdrojů.

Splnil své povinnosti při přípravě II. regulačního období na léta 2005 – 2009. Především se podařilo, i přes problémy v legislativně technické oblasti, zpracovat pravidla trhu s plynem a novelizovat pravidla trhu s elektřinou, jež připravují tyto trhy na postupnou liberalizaci.

Energetický regulační úřad vytvořil podmínky a realizoval požadavky na hlubší spolupráci s orgány Evropské unie v Bruselu. Zástupci úřadu se podíleli především na spolupráci s CEER.

Bylo plně zajištěno personální, materiální a technické zabezpečení úřadu. Veškeré rozpočtové prostředky byly účelně vynakládány na zajištění efektivního chodu úřadu. V oblasti rozpočtových nákladů byly zajištěny rozhodující úkoly plánu, nebyly překročeny žádné stanovené závazné ukazatele. Podařilo se zajistit fungování úřadu ve velmi náročných podmínkách a vytvořit předpoklady pro jeho další rozvoj.

Řada některých původně zamýšlených aktivit, např. v oblasti vzdělávání, zahraničních kontaktů apod., byla přehodnocena a následně výrazně omezena.

Přes řadu opakovaných jednání se nepodařilo úspěšně navázat na dříve ukončený projekt Phare pro nezáměr zahraničních partnerů a realizovat tak původně připravovaný záměr spolupráce v této oblasti.

Hlavním cílem bylo pokračovat ve vývoji nového komplexního informačního systému úřadu, a proto bylo značné úsilí soustředěno do této oblasti. Přesto se nepodařilo veřejnou soutěž na dodávku nového softwaru úspěšně zakončit a práce tak budou v rámci nového zadání probíhat v průběhu roku 2005.

Při přípravě strategických cílů na II. regulační období ERÚ zpracoval v rámci projektu Identifikace a poslání ústřední státní správy přehled cílů ERÚ, který představuje strategické úkoly ve střednědobém horizontu:

1. V zájmu stability energetického sektoru vytvoří ERÚ pro II. regulační období (do konce roku 2009) transparentní a nediskriminační podmínky účastníkům energetických trhů, kde
 - zdokonalí pravidla vstupu podnikatelských subjektů na trh s elektřinou a plynem,
 - zdokonalí pravidla vstupu podnikatelských subjektů na trh s teplem včetně zabezpečení povinností dodávek nad rámec licence,
 - stanoví transparentní pravidla trhu s elektřinou a pravidla trhu s plynem,
 - vytvoří podmínky pro připojení výroben elektřiny a odběrných míst konečných zákazníků k elektrizační soustavě; podmínky připojení výroben plynu, podzemních zásobníků plynu a odběrných míst konečných zákazníků k plynárenské soustavě.
2. V souladu s pokračující liberalizací energetických trhů v rámci jednotného evropského trhu bude ERÚ dále zdokonalovat pravidla a postupy ekonomické regulace včetně zavedení transparentního regulačního rámce, kde
 - vytvoří transparentní prováděcí předpisy včetně postupů pro regulaci cen elektřiny, plynu a tepla platné pro II. regulační období,
 - nastaví pravidla pro motivaci energetických společností ke snížení nákladů na dodávku energie a regulovaných služeb s cílem dosáhnout střednědobé stability cen pro jednotlivé kategorie zákazníků,
 - stanoví pravidla pro vedení oddělené evidence nákladů a výnosů pro účely regulace,
 - stanoví postupy pro regulaci cen dodavatele poslední instance,
 - zabezpečí plnění podmínek spojených s podporou výkupu elektřiny z obnovitelných zdrojů, druhotných zdrojů a ze zdrojů s kombinovanou výrobou elektřiny a tepla.
3. K ochraně zájmů spotřebitelů, mezi něž patří vytváření předpokladů pro jistotu, spolehlivost a především kvalitu dodávek elektřiny, plynu a tepla, ERÚ
 - stanoví požadovanou kvalitu dodávek a služeb souvisejících s regulovanými činnostmi v elektroenergetice a plynárenství včetně výše náhrad za její nedodržení,
 - stanoví podmínky dodávek elektřiny a plynu pro konečné zákazníky a podmínky dodávek dodavatelem poslední instance.

Výdaje státního rozpočtu v druhovém členění

Období: leden až prosinec 2004

KAPITOLA: 349 Energetický regulační úřad

v tis. Kč

Výdaj. položka	UKAZATEL	Rozpočet 2004		skutečnost 2004	% plnění 3:2
		schválený	po změnách		
		1	2		
501	Platy	33 887	34 245	34 121,90	99,64
502	Ostatní platby za provedenou práci	1 037	1 037	275,56	26,57
503	Povinné pojistné placené zaměstnavatelem	12 223	12 348	11 883,07	96,23
513	Nákup materiálu	5 350	5 460	2 918,46	53,45
514	Úroky a ostatní finanční výdaje	120	120	49,09	40,91
515	Nákup vody, paliv a energie	1 875	1 875	988,13	52,70
516	Nákup služeb	35 407	32 587	20 495,40	62,89
	z toho				
	5164 nájemné	2 480	2 480	1 580,17	63,72
	5166 konzultační, poradenské, právní služby	12 337	13 137	10 391,40	79,10
	5167 služby školení a vzdělání	6 400	6 400	1 528,70	23,89
	5169 nákup ostatních služeb	8 900	7 730	4 823,53	62,40
517	Ostatní nákupy	16 860	18 275	8 315,78	45,50
	z toho:				
	5171 opravy a udržování	1 850	3 900	2 188,68	56,12
	5173 cestovné / tuzemské a zahraniční /	7 490	7 490	3 718,53	49,65
518	Poskytnuté zálohy, jistiny, záruky a vládní úvěry	50	50		0,00
519	Výdaje související s neinv. nákupy, příspěvky atd.	10	10	8,00	80,00
534	Převody vlastním fondům	678	685	27 765,84	4 053,41
	z toho:				
	5342 neinvestiční převody FKSP	678	685	685,00	100,00
	5346 převody do fondů org. složek státu			27 080,84	
536	Ostatní neinv. transfery jiným veřejným rozpočtům	260	260	11,28	4,34
542	Náhrady placené obyvatelstvu	20	20	4,80	24,00
551	Neinv. transfery mezinár. organizacím a nadnár. orgánům	150	435	434,89	99,97
5	Běžné výdaje celkem	107 927	107 407	107 272,20	99,87
611	Pořízení dlouhodobého nehmotného majetku	4 340	3 000	2 920,91	97,36
612	Pořízení dlouhodobého hmotného majetku	4 150	6 500	6 458,33	99,36
636	Investiční transfery			118,95	
	z toho:				
	6361 investiční převody do rezerv. fondu			118,95	
6	Kapitálové výdaje	8 490	9 500	9 498,19	99,98
0	Celkem	116 417	116 907	116 770,39	99,88

Zpráva auditora

o ověření fondu zřízeného dle ustanovení § 14 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Výrok auditora, určený pro zřizovatele Energetického regulačního úřadu
Provedl jsem ověření fondu zřízeného dle ustanovení § 14 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a to pro účetní období roku 2004 a jeho návaznosti na účetní závěrku v souladu s auditorskými směrnicemi, vydanými Komorou auditorů České republiky.

Za vedení účetnictví, za jeho úplnost, průkaznost a správnost odpovídá statutární orgán účetní jednotky. Moji povinnosti jako auditora je získat veškeré informace, které jsou nezbytné pro ověření tvorby fondu a vazby na účetní závěrku. Ověření bylo provedeno s ohledem na rozsah účetnictví kontrolou všech dokladů při respektování významnosti vykazovaných skutečností.

Dle mého názoru byl fond vytvořen ve smyslu platných právních předpisů a je věrně a poctivě zobrazen v účetní závěrce Energetického a regulačního úřadu za účetní období 2004.

Příjemce zprávy: Energetický regulační úřad
Název účetní jednotky: Energetický regulační úřad IČO 70894451

Sídlo : 586 01 Jihlava, Masarykovo náměstí5

Prověřované období: rok 2004

Předmět a účel ověření: Předmětem je ověření (audit) fondu zřízeného dle ustanovení § 14 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a to pro účetní období roku 2004.

Ověření provedl: ing. Miroslav Klíma, r.č. 580304/1189

Obchodní jméno a číslo deketu: ing. Miroslav Klíma, č.deketu 1310

Datum vyhotovení zprávy: 23.1.2005

Přílohy: Rozvaha
Rozpisy zůstatků fondu

V Jihlavě dne 22.1.2005

ing. Miroslav Klíma v.r.

